

P
A
C
tin

M

ill
Ac

PYTHAGORÆ

A C P H O C Y L I D I S

C A R M I N A G RÆC O L A-

tina, cum indice dupli ci, vno vo-

cabulorum & phrasium, altero loco-
rum communium, edita à

M. V V O L F G A N G O

S E B E R O Sulano,

illustris Schleusingensium Scholæ Rectore.

Accedunt hypomnemata Gr. IOACH.

C A M E R A R I I , & Notæ.

L I P S I Æ

Michaël Lantzenberger excudebat.

Anno M. D. C. I. I. I.

1900 350
G 2570

*Viris amplissimis, prudentissimis
atque integerrimis.*

Dn. IOHANNI HEVERO

apud Sulanos Praefecto,

Dn. STEPHANO REITZIO, &

Dn. VITO STOËRO

Consulibus, itemq; ceteris Senatoribus Rei-

publicæ Sulanae, Dominis, fautoribus

& amicis suis officiose colendis.

S. P. D.

Non possum facere,
viri amplissimi ac pruden-
tissimi, quin tandem ali-
quando memoris gratique
animi mei qualéquale vobis argumen-
tum exhibeam. Nec vlli mirum, puto,
videbitur, quod ea res curæ mihi est:
quia, cui honestas curæ est, aliter facere
nec possit nec debeat. Quando autem
in præsentia nihil mihi aliud suppetit,
placet carmina illa, quæ post se relique-
(?) 2 runt,

E P I S T O L A

runt, aut reliquise creduntur Pythagoras & Phocylides cum indicibus & quibusdam alijs ~~περιθήκαις~~ vobis inscribere. Sed egregium (forsan erunt, qui dixerint) animi hoc argumentum grati, dedicare paucos quosdam versiculos, nec eos tuos illis, apud quos tu non tantum editus in lucem educatusq; sed & tūm magnam vitæ partem enutritus gratis, tūm artium linguarumq; rudimentis nullis tuis sumtibus imbutus fuisti. Fateor, quicquid tale mihi dici

Lib. 2. de tur, vltro & libenter: ac quia, vt. præcipit Seneca, beneficium, qui accepit, narrare debet, nihil ab officio alienum meo fecero, si hac occasione, quanta Patriæ in me seorsim extent benemerita, breuiter non tam vobis commemorem, quorum modestiam scio vix id æquo laturam animo, quam testatum apud alios relinquam.

*M. Alci.
ony &
Cicau.* Nouerunt iuxta mecum, aut etiam me longè melius, quicunq; è popularibus aliquantò, quam ego, sunt adultores,

D E D I C A T O R I A :

res, quæ me fortuna, vbi vix hanc mortalem vitam ingressus fui, exceperit. Nondum enim sesquiannum attigeram, cum, à quo post misericordem

D E V M vt acceperam vitam, sic porrò educari potuisse sustentariq; is peregrè (sicut peregrè aurigas victum oportet quærere)

οἴχεται οὐσος ἄποινος ἐμοὶ δὲ οὐδώνας τε

γόρε τε

Odyss.

a, 242.

κάλλιπεν

h.e. sic obijt, vt nihil de illo certi vnquam vel scire mihi, vel audire contigerit, relieto interim post se dolore ac luctu. Supererat quidem mater, femina pia & honesta, meiq; D E V S bone, quam fida, quam de me ad extreum usq; vita halitum vehementer sollicita: sed vt vi-
dua, quod nomen vel per se acerbum est ac miserabile: sic ob nimiam egestatem nihil quo me aleret, habens aliud, nisi quod sibi ipsi subducebat; omnino autem non nisi duris continuisq; labo-ribus vitam tolerans. Quamobrem

(?) 3 cum

E P I S T O L A

cum facere deniq; aliter haud posset,
præfertim annonæ quoq; premente ca-
ritate, in scholam me, vbi primùm æta-
tis ferebat ratio, ablegatum viam ten-
tare iubebat illam, quam vnam necessi-
tas fecisse reliquam videbatur. Verūm
nouit D E S, quo id animo, quo gemi-
tu! Tritum quidem illud & frequens:
αιδως εν αγαθη, &c. pudor inutilis est ho-
mini egenti: atqui non item facile om-
nibus, si periculum faciendum sit. Im-
pellet tamē durum istud, quod dixi,
telum, vt petere ab alijs mihi suaderet,
quod ipsa de suo mihi dare non pot-
erat: quandoquidem me, nisi literarum,
nulli addictum studio vellet. Estq; hīc
quod gratā & deuotā mente indebitam
clementissimi D E I erga me bonita-
tem prædicem, qui, quamdiu patriam
frequentauit scholam, adeò me popula-
ribus — *φίλοι πάρτεσιν θυμε,* carum om-
nibus reddidit (quod se Vlyssi præsti-
tisse fabulosa ista Homeri Pallas falsò
gloriatur,) vt nulla in re suam erga me
beni-

Odyss. e

347.

Hesiod.

315.

Odyss.

392.

D E D I C A T O R I A .

benignitatem claudi vñquam passi fuerint. Nam victus quidem non tantum ab vniuersis mihi per octennium ostia-
tim partim canendo , partim , cum per
infantiam canendi adhuc facultatem
nullam haberem, qua poteram voce pa-
nem propter D E V M exposcenti : sed à
nonnullis etiam , interq; hos à pruden-
tissimo quoq; viro Dn. C A S P A R O
B R E Y hospitio tandem & mensa li-
berali excepto largissimè suppeditatus
fuit : ad studia verò è fisco Ecclesiastico
tùm solutum pro me præceptoribus
didicimus, tūm libri mihi, quibus indige-
bam , comparati. Ac commodùm hic
se mihi præceptorum offert mentio , è
quibus ingratus sim , nisi nominem vi-
rum ut doctrinā eleganti, sic humanita-
te quondam ornatissimum Dn. N I C O-
L A V M F V N C C I V M , degentem nunc in
regione verè viuentium : nec ausim
præterire illius successorem dignissi-
mum æquè ac fidelissimum , Dn. M.
H E N R I C V M T R I B E L I V M , qui

(?) 4 & ipse

E P I S T O L A

& ipse iam valere iussâ mortalitate ad immortalem vitam transiit, vir multis de me olim modis priuatim quoq; bene meritus: quomodo & , cui is, postquam ad Conrectoratum in Illustri hoc Hennebergico Gymnasio vocatus erat, Scholæ patriæ gubernationem in manus tradidit, Dn. IOHANNES VVENDELIVS , sub quo vt diu Schola vestra deinceps quoq; floreat serio precor.

Hæc ita paucis eâ de caußâ, quam initio significaui, commemorare volui; vnde haud iniuriâ ego vel stultus censer, vel insigniter impudens, si dedicatione harum pagellarum quicquam tantorum benefiorum æquari posse iudicarem. Verùm illud tamen interim & iure mihi esse curæ arbitror, & absq; scelere à me negligi haud posse: vt efficiam, ne, quia facultas mihi denegata est, animus quoq; gratiam referendi deesse videri queat. Qui scopus ut mihi nunc est vnicè propositus: sic vt æquanimitas vestra poëtas, quos mitto, peruenire

DEDICATORIA.

uenire ad eum benignè patiatur, oro
atq; obtestor. Est quidem versuum nu-
merus non adeò magnus, sed eorum
paucitatem grauitas copiaque rerum
compensat. Certè Pythagoræ carmi-
na ex hac ipsa caussâ aurea dici merue-
runt. Et quod Maximus Tyrius de vni-
uersis illius sermonibus pronunciat,
quod legibus similes fuerint, breues
scilicet summariosq; in verbis, in ope-
ribus prolixos (*ποσα δέπτε, οὐδὲ εἰ*
Πυθαγόρες λόγοι ἐσινόπεται τοῖς νέμοις, βερεχοῖς
καὶ επίτομοι, τὰ δὲ ἔργα μακεῖ καὶ διηνεκῆ)
id optimè ad hosce quoque versus ac-
commodare licet. De Phocylidēis pro-
me loquatur Epigramma istud, quod
nonnullæ illis editiones ceu hederam
quandam præfigunt: tametsi aliquan-
to, quam quod Ethnico conueniat, ma-
gnificentius:

Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην.

O' Φωκυλίδης οὐ πεπτὴ ζῆτας βίος,
ὡς γειτονύτης, ὡς δούλος τῷ μέγας,
ὡς ἀκροατὴς τῶν θεῶν. Θεοποιότατος.

(?) 5

καὶ

Serm. 15.
circa
princ.

E P I S T O L A

καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων περιπτέων,
Σαγγελικῆς ταῦτα λαλεῖ καὶ γεάφε,
Διχειροτυγχάνοντες τοῖς ἐν τῷ Βίῳ.

Versus in Phocylidem.

*Phocylides honestam viuens vitam
Vt Christomystes, ut magnus Apostolus,
Vt auditor diuinorum oraculorum,
Et preceptor optimarum actionum,
Euangelicè hac loquitur & scribit,
Utilia existentia in vita hac (versantibus.)*

Et alterum:

*Taῦτα δίκης ὁ στίστης θεῖς βελύματα Φαῖδρος
Φωνηλίδης, αὐδρῶν ὁ σοφῶτερος, ὄλεια δῶρα.
Hec veneranda iustitia Dei oracula monstrat
Diuina dona, Phocylides virorum sapientissimus.*

Quod attinet interpretationem latinam, est ea Michaëlis Neandri, viri quondam eruditissimi, & nunc passim celebris. De ceteris præsertim quæ accesserunt de meo (nam *Ἑρμηνία* Camerariana satis se vel solo autoris nomine commendant) nihil addo, nisi optare me, vt dissentibus ea plurimum fructus afferant, & cum bonorum omnium

D E D I C A T O R I A .

nium fauore, tūm vestro etiam, Viri
optimi, patrocinio digna videantur.
Cuius voti vt vestro me loco faciatis
compotem, etiam vos atq; etiam rogo.
Si quid à mea proficisci tenuitate vn-
quam potuerit, quod gratum vobis, aut
vestris vtile videbitur, habebitis me vi-
cissim, sicut aliās etiam vestrâ Patriæq;
caussâ nihil non facere debeo, paratio-
rem quam paratissimum. Benē ac feli-
citer valete diuinæ protectioni com-
mendati.

Schleusinge XIV. Cal. Sext. Anno.

M. DC. IV.

M. VVolfg. Seberus
Sulanus.

Epigram.

Epigrammata

In Clarissimi viri M. VVOLFG.

SEBERI nouam Pythagoræ & Phocylidis editionem cum indice & notis
adornatam.

1.

Siccine succilegas, operose SEBERE, labore,
Effectuq; tuas nunc imitaris, apes?
Imo! labor cupidâ populans indagine libros,
Effectuq;, fluens melleus inde, probat.
Qualis in his metris gustatur ab Indicis usu,
Qualis & in scholijs: dulcis utring, sapor.
Quale sed ostendis specimen? quin prome fidelis,
Si quicquam mellis restat in alueolis.
Pollicitis, auidos per se, catus allicis illex,
Promus incascatos exatiare stude.
Nil fuci noceant cum Papilionibus hostes,
Pugnet, & hos strictâ cuspide vincat apis.

2.

Aurea Pythagoræ dum metra Seberus inaurat,
Exornat gemmis Phocylidisq; melos:
Hem, uaser aurifaber! Musis diadema nouenis

Quam

Quād per amabile scit crudere ! Phæbus ait.
Si parili studio post hac extrudet Homeri
Indicis in seriem verb a relata , typis :
Nonne coronetur viridanti termite laurūs,
Ipsi Mæonide participemq decus ?

3.

Si seges oblectat , viridi que fulget in herba ;
Pascat ut hinc oculos rustica turba suos :
Non minus Aenio seges oblectabit in horto ,
Pascet & hinc animos Musica turba suos .
Quippe , Sebere , BONVS FVLGES vel ab indicis vsv ,
Quo geminus Vates , te Duce , prodit , AGER .
Sive BONVS FVLGES Scholijs solertis ab vsv ,
Quod simul apposito lemmate scribis , AGER .

M. Ioan. Mylius Archi-
diac. Schleusingensis.

A L I V D.

Q ui benè cœpit opus , pulcram nauosse putatur
Ille operam , benè si continuari idem .
At qui destituunt , quos suscepere , labores ,
Laus illis planè , que fuit antè , perit .
Ergo qui euoluis præclara poëmat a gnavis
Vatum , quos quondam Gracia docta tulit ,

Indici-

*Indicibusq; facis prodire ea , clare Sebere,
Illustrata, notis insuper aucta suis :
Nominis eternam famamq; decusq; parabis;
Et meriti stabit gratia firma tui.
Non unius enim profers autoris elenchum,
Illiusrq; breuis, sed dare quosq; iuuat.
Hinc nuper lucem Megarensi cernere Vati
Contigit, ornato sedulitate noua.
Iamq; alios edens simili compagine vates,
Pythagoram luce hac Phocylidemq; beas.
Expectauit idem iam tum diuinus Homerus;
Est ingens, mora si cui videatur, opus.
Mox reliquos etiam mittes sub luminis auras,
O multum Phœbi nate iuuare chorūm!
Docta nouenarum gaudet iam turba sororum,
Et sidente tuos excipit ore fauos.
Vive diu ad Pylios, clarissime Compater, annos,
Et prome ingenij pignora multa tui.
Post te victurum sine tecum vivere nomen,
Nil cineres animo gloria parta iuuat.*

M. Iacobus Sorger Gym-
nas. Schleusingensis
Conrector, f.

Epigram-

Epigramma in clariss. & doctiss. viri,

M. VVOLFGANGI
SEBERI, nouam Pythagoræ, & Pho-
cylidis editionem.

Οὐ σαφηνίζεις λογίμοις ὑπομνήμασι, γένυσαι
Πυθαγόρε, οὐ τῇ φωκυλίδῃ, ἔπειτα.
καὶ μεγάλαις μελέτησι δίδωσ εἰς κοιτὸν ὄντεα,
τῶιητος κείνεις, τὰς μάλα ὀφελίμις.
δῆσις καλῶς, πανάριτε ἀνερ, οὐ δέ εἰς φιλέλλω,
ταυτοδαπῆς ἐξ σοίρα χάστιν μεγάλης.
ἡθα συμπαρόν, δέομ' ὡς καὶ λοιπὰ διώσας
ἔργα ἴσας ἀτελῆ, γένησιμα καύτε, τελοῖν.

Martinus VVerchavv
Lipsensis.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ
ΧΡΤΣΑ ΕΠΗ.

P Y T H A G O R Æ
A V R E A C A R M I N A.

ΦΟΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙ-
ΗΜΑ ΝΟΤΘΕΤΙΚΟΝ.

PHOCYLIDIS CAR-
MEN ADMONITORIVM.

A

ΠΤΘΑ-

~~παρατάσθια περί την θεοφορίαν. Χαροκόπειον. 47-
παρατάσθια περί την θεοφορίαν. Χαροκόπειον. 47-
παρατάσθια περί την θεοφορίαν. Χαροκόπειον. 47-~~
ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ.

Virgil. Ge-
og. I. v.
18. **A**θανάτους μὲν πεντέ θεύς, νόμος ὡς διάκειται,
τέσσερες δάμονται, εἴναις φέρεται.

Virgil. Ge-
og. I. v.
τέσσερες δάμονται, εἴναις φέρεται.

5 τῶν δὲ ἀλλων δέστη τοιεῦ φίλον, ἐστιν ἀρετή.
πέντε δὲ εἰκε λόγοις, ἔργοισι γέπωφελίμοισι.
μηδὲ ἔχθαιρε φίλον σὸν ἀμαρτάδον εἰνεκα μιηῆται,
ὅρεψιν διώμηται αὐτῷ πάντας εὐτύχειν.

τῶνται μὲν δύτας ἴδιοι, καρπταὶ δὲ εἰτίζεο τῶνδε,

10 γαστρὸς μὲν πεντάτικα, καὶ ὑπνυ, λαγηνίς τε,
καὶ θυμός. πεντέτεις δὲ αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλος,
μήτ' ἴδιος. τῶνταν δὲ μαλιστὶ αἰσχρόν σαυτόν.

εἶται δικαιοσύνης ἀσκήσεων τε λόγων τε.

μηδὲ ἀλογίσασαν σαυτὸν ἔχει τεθεὶ μηδὲν εἴθε.

15 ἄλλα γνῶθι μὲν, ὡς θαύμειν τέπειωνα τὰ πάπασι.

χειροπάτα δὲ ἀλλοτε μὲν πτάσια φίλει, ἄλλοι
οὐλεθεῖ.

οὐσα τε δαμαρενίησι τύχαις βροτοὶ ἄλιγέ εἴχασιν,

ἐν ἀντιρρίῳ ἔχεις, περίων φέρε, μηδὲ ἀγανάκτῃ.

ιᾶσιν δὲ πρέπει καθόσον διώμηται φράζειν.

20 διώμηται τοῖς ἀγαθοῖς τάγτων πολὺ μοῖραι δίδωστι.

πολλοὶ δὲ αἰθράποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ

ωφελοῦσι, ὃν μήτε ἀκαλήσασθε, μήτε ἄρετέ τις

εἴργεται.

Prima misericordia deum, secunda
parvulum, tertiaria misericordia genitrix.
P Y T H A G O R A

AVREA CARMINA.

Primum deos immortales, vi lege sanctum est, vel
cole; & venerare iustificandum; deinde heros in
clitos.

Venerare etiam terrestres deos, ordinata lege sacrificans.

Et honora parentes, & propinquitate tibi iunctos.

Ex aliis vero amicum facito, quicunque virtute est op-
timum.

Amicis vero da locum verbis, & facilis utilibus.

Nec oderis amicum tuum delicti causa exigui,

Dum potes: potentia enim prope necessarium habitat.

Hec quidem sic nobis dominus vero esse assuefec istorum:

Ventrism primum, & somni, & luxurie,

Et irae. Facies vero turpe (quid) neq; cum alio,

Neque priuatim. Omnia vero maximè metue teipsum.

Deinde iustitiam exerce, & opere, & verbo.

Nec assuefec insipienter teipsum gerere circa aliquid:

Verum cogita, quod moris fatatum sit omnibus. Juxta pag: F. 2.

Opes vero quandoque teneri solent, quandoque (etiam)
amittit.

Qua vero homines diuina sorte mala sortiuntur,

Horum si partem habueris, patienter ferio, neque in-
digneris. Vis. infra p. F. 2. b.

Sanare vero (ea) decet, quantum potes. Sic vero co-
gitato:

Non valde multum sors de ipsis dat bonis.

Muli vero sermones & improbi & boni hominibus

Accidunt, quibus neq; perurbare, neq; etiam finis

A 2 Affligit

P Y T H A G O R A

εἰργεαδαὶ σαυτόν. Ψεῦδος δὲ μὴ πέρ τι λέγηται,
 πεῖσθαι ἴχνος. ὁ δέ τοι ἐρέω, οὐπὶ ταυτὶ τελείωθα.
 25 μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ
 πρᾶξι μηδὲ εἰπεῖν ὅ, τι τοι μὴ βέλτερον ἔστι.
 Βράλευς ἢ πρότερος, ὅπως μὴ μωρὰ πάληται.
 δειλὸς τοι πενήσει τε λέγειν τὸ ἀνόητα πρὸς αἰδίος.
 ἀλλὰ τάδε σκηνεῖν, ἃ σε μὴ μετέπειται αἰνῆσῃ.
 30 πεῖσθαι ἢ μηδὲν τὸ μὴ οὔπισται, ἀλλὰ διδάσκου
 θεσαγρεῶν· καὶ τερπνότατον βίον ὥδε διαβεῖσι.
 καὶ δύνειν τῆς φύσις σῷμι ἀμελεῖσθαι ἔχειν καὶ τοῦ
 ἀλλὰ ποτὲ τε μέτρον, καὶ σίτα, γυμνασιῶν τε
 ποιεῖσθαι· μέτρον ἢ λέγω, τόδε ὅμηρος αἰνῆσῃ.
 35 εἰθίζειν διατασθέντες καθάρειον, ἀθρυῖον.
 καὶ πεφύλακτό γε τῶν ταῦτα ποιῶν ὑπότα γένονται φθόνον ἴχνος.
 μὴ δαπανᾶν πλευρὰς παιρὸν, ὅποια καλῶν ἀδαίμοναν,
 μηδὲ αἰελλόθεες. ιδίοις μέτρον δὲ οὔπισται πάτησθαι
 πεῖσθαι ἢ ταῦτα, ἃ σε μὴ βλάψῃ. λόγισθαι ἢ πρότερος.
 40 μηδὲ ὑπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασιν προσδέξασθαι.
 πέντε τῶν ἡμερινῶν ἔργων τεῖς ἔκαστον ἐπελθεῖν.
 μηδὲ παρέβειν; τί δὲ ἔρεξε; τί μοι δεοντος σκηνεῖτελέθη;
 ἀρέσκειν οὐδὲ οὐδὲ περιέχειν· οὐ μετέπειται
 δειλὰ μὲν σκηνεῖσθαι, οὐπισταίσθαι. ξενιστὰ ἢ, τέρπη.
 45 ταῦτα πόνος, ταῦτα σκηνεῖσθαι, τέρπων καὶ ἔργων σε.
 ταῦτα σε τῆς θάντος δέετης εἶς ἴχνα θήσαι,
 καὶ μὰ τὸν ἀμετέρα ψυχᾶς πλευρῶν τετρακτυῖον
 παγακί

A V R E A C A R M I N A.

Affligi te ipsum (ijsdem) · Mendaciū verò si quod dicatur,
Placide fert. Quod verò (nunc) dicam, prorsus tibi per-
ficiatur.

Nemo neq; verbo tibi persuadeat, neq; opere,
Ut facias, neq; vt dicas, quod tibi non commodum sit.
Delibera autem ante opus, ne stulta sint (quæ agis.) v. 39
Stolidi enim viri (est) & facere & dicere inconsiderata.
Caterūm ea persequitor, quæ te non postea molestent.
Nihil quoq; facias horum, quæ non nouisti, sed docearis
Quæcunq; conueniens (est,) & suauissimam vitam hoc
pacto exiges.

Neq; oportet negligenter habere curā quæ corpori debetur:
Verūm modum potus, & cibi, & exercitiorum
Teneto. Modum autem intelligo, id quod te non molestet.
Assuece verò dietam seruare mundam, minusq; delicatam.
Et fugito ea facere, quæcunq; inuidiam continent.
Nec sumptus facias intempestiuē, veluti bonorum inscius.
Neq; sis sordidus. Modus verò in omnibus est optimus.
Facitò verò ea, quæ te non laſura sunt, & cōsulta ante opus. v. 27
Neq; somnum dulcibus in oculis capito,
Prīusquam vnumquodq; diuturnorum operum ter animo
reputariš,

Quò transgressus sum? quid verò feci? quid faciendum
mibi non effectum est?

Percurre autem à primo incipiens: & deinde
Iniqua operatus, perturbare: bona vero, delectare.
Hæc stude, hæc conare, horum oportet te settatorem esse.
Hæc te ducent ad vestigia diuinae virtutis,
Ne per quaternionem nostræ animæ tradentem

P Y T H A G O R E

παγὰν ἀεράς Φύτεως ἀλλ' ἔρχεται ἔργον,
 θεοῖς τὸν ἐπιδιάμενον τελέσομεν. τέτων δὲ κρατήσουσι,
 50 γυνώση ἀθανάτων τε θεῶν, θυητῶν τούτων αἰθρίωπων
 σύστασιν, οὐ τε ἕκαστα διέρχεται, οὐτε κρατεῖται.
 γυνώση δὲ τὴν θέρμην εἶναι Φύτιν τοῦτον ὄμοιόν
 ὥτε σεμῆτε ἀελπίς εἰλπίζειν, μήτε τι λιθεῖν.
 γυνώση δὲ αἰθρίωπες αἰθαίρεται τῷματα ἔχοντας.
 55 τλήμονες, οἵτινες ἀγαθῶν τοελαῖς οὐταν σόκον ἐσφράσιν,
 οὔτε κλύσσοι. λύσιν δὲ κακῶν τωροισινάσαι.
 τοῖν μοιρεσθεοτῶν βλάπτει φρένας οἱ δὲ κυλίνδροις
 ἀλλοὶ εἰπεῖν αἴλα φέρονται ἀπειρονα τῷματα ἔχοντες.
 λυχεῖν δὲ σωσταδὸς έρεις βλάπτοσα λέληθεν
 δοτύμφυτοι, λινὸς δὲ τοστάγεν, ἐποντα δὲ φεύγειν,
 ζεῦ πάτερ, οὐ τοδιλῶν γε κακῶν τωροισινάσαι,
 οὐτε πᾶσιν διέχειν οἷον τῷ δάιμονι γράνταται.
 ἀλλά συ θάρση, επεὶ θεον γένος εἶναι βροτοῖσιν,
 οἷς ιερὰ τοφέρεται φύτις δέκνυσιν εκαστα.
 65 ὃν εἴσοι τι μέτεστι, κρατήσεις ὡν σε κελέυω
 εξακέσσαι, ψυχὴν δὲ πόνων διπλὸν τῶνδε σαώσει.
 ἀλλ' εἴργε βρωτῶν ὡν εἴπομεν, εὐτε καθαρμοῖσι,
 οὐ τε λύσθει ψυχῆς κρίνων. οὐδὲ φράζεις ἕκαστα,
 ηνίοχον γυνώμειον σήτας καβύπερθεν αἰρίσιν.
 70 γυνώση δὲ πολεῖταις σῶματα εἰς αἰθέρον ἐλαύθερον τούτης,
 εσταύται ἀθανάτος θεος αἰμορούσον, σόκον εἴτε θυητός.

v. i.

Φίδεος

A V R E A C A R M I N A .

Fontem perennis naturæ. Cæterūm abi ad opus,
Deos precatus ut perficiant. Hæc namq; obseruans,
Cognosces immortalium Deorum, & mortalium ho-
minum

Congressum, quo singula implentur & seruantur.
Intelliges etiam, quoad fas est, naturam in omni similem,
Ut neq; non speranda spes, neg; quid te lateat.
Cognosces quoq; homines spontanea mala habere,
Qui miseri bona propè existentia non intuentur,
Neque audiunt. Liberationem autem à malis pauci
nōrunt.

Talis fors hominum mentes impedit. Alij verò rotis
Quandoq; ad alia rapiuntur, infinita mala habentes.
Tristis enim lis comes ludit occultè
Congenita : quam non oportet accersere : sed cedentem
fugere.

Iupiter pater, aut à multis malis liberes omnes,
Aut ostendas omnibus, quali fortuna vṣuri sint.
Veruntamen bono sis animo, quia divina origo hominū est,
Quibus sancta natura proferens ostendit singula.
Eorum si quid tibi adest, seruabis que te iubeo
Medicatus, & animam à malis ijsis liberabis.

Porrò temperato ab esculentis, de quibus diximus, & in
purgatione,
Et liberatione anima iudica, & considera singula,
Aurigam statuens rationem optimam, in summo loco.
Si verò deinde derelicto corpore, ad athera liberum ve-
neris,

Eris immortalis Deus, semper viuens, nec amplius mortalis.

A & Parci-

P Y T H A G O R A E

Φείδεο τῆς ζωῆς, μή μιν κατέλυμα δορήσῃς.

εἴ τις εργά, Θεός είμι, παρέξενός, ἔτι θρόνος είληψα
κόσμον ἵσον τάπτωσήσαις εἰπεῖν, Εμὸς ἔτι θρόνος.
κάχι μόνεν τήσας εἰπεῖν, Εμὸς, ἀλλὰ κατοικεῖν
γένετος ἐνώπιον της πεποίηται δι' ὅπερ τάπτω.

αετω σωματοῖσι, Θύρας δι' ὑπίθεσθε βεβηλοί.

ΦΟΚΥ

A V R E A C A R M I N A .

Parcite vita (tuæ,) ne ipsam curis conficias.

Si quis diceret, Deus sum, præter unum : is debet
Mundum huic parem condere, & dicere, hic meus est.
Nec solum condere, & dicere, meus est : sed habitare
Ipse in eo, quem fecerit : hic autem ab hoc factus est.

Canam prudentibus, profani claudite fores.

A S PHO.

KY.

ΦΟΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟΙ-
Η ΜΑ ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ.

Mήτε γαρ ειλοπέδην, μητ' ἄρσενα κύπειν ἐρίνην.
μήτε δόλας ράπιδην, μητ' αἴραστι χεῖρα μι-
ανθην. τριπλος ουρανος

μὴ ταλπτῶν ἀδίκησε, ἀλλ' ἐξ ὅσιων βιοτεύην.
ἀρκεῖσθαι παρεῖστι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

5 Φέυδεια μὴ βάζειν, τὰ δὲ ἔτηγρυμα τάντ' ἀγορέουν.
πέντε θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σῶμα γονῆς.

τᾶσι δίκαιαν γένεται, μὴ δὲ κείσιν εἰς χάριν ἐλκειν.
μὴ ρίψῃς τανίλειον ἀδίκως, μὴ κείνεις τοσίστωπον.

Λέσση σὺ κακῶς δικάστης, σὲ θεὸς μετέπειτα δίκαιος.

10 μαρτυρίων ψευδῆ Φέυγειν, τὰ δίκαιαν ἀγορέουν.

ταρθενίων τηρεῖν, τίσιν δὲ τᾶσι Φυλάσσειν.

μέτεσται νέμειν τὰ δίκαιαν καλὸν δὲ δὲπι μέτρον
ἀπατη.

ταθμὸν μὴ κείσθην ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἵτον ἔλιθον.

μητ' ὑπεροιήσης, μητ' ἀγνῶς, μητε ἐκεντή-

15 φέυδορον τυγχέα θεὸς ἀμβεροῦ ὅσιος ὄμβοτη.

απέριματα μὴ κλέπτειν ἐπαράστημα ὅσιος δέσποτη.

μιδῶν μοιχθήσαντι δίδος μὴ θλίβετενητε.

γλώση νὲν εχέμεν, κρυπτὸν λόγουν ἐν Φρεστίν ἰδεῖν.

μητ' ἀδικεῖν ἐθέλης, μητ' ἐν ἀδικενταί εἰσαγης.

20 πλωχῷ δὲ δύνα δίδος, μητ' ἄυριον ελθέμεν εἴπης.

τηρησάσθαι σεο χεῖρα, ἐλεον κείσθαι ταρσόντα.

ἀπεγον

I-
PHOCYLI DIS
POEMA ADMONI-
TORIUM.

Nec furtivas nuptias sectare, neq; lasciuam venerem
exerce.

Neg; dolos nocte, neg; sanguine manum pollue.

Neg; direscas iniuste, verum ex iuste partis viue.

Sis contentus presentibus, & ab alienis abstineto.

Mendacia ne dicas, vera verò omnia loquere.

Primum D E V M cole, deinde tuos parentes. *pros. 4.1.*

Omnibus iusta tribue, neg; iudicium ad gratiam facias.

Ne abiicias pauperem, iniuste nec iudica personam.

Si (enim) tu male iudicaueris, D E V S te deinde iudicabit.

Testimonium falsum fugito, iusta verò loquere,

Virginitatem custodi, fidem quoq; in omnibus serua.

Mensuras tribue iustas: modus namq; in omnibus bonus est.

Libram ne pulses alteram: verum equaliter trahere.

Neg; peierabis, neg; inscienter, neg; volenter:

D E V S (enim) immortalis odit (eum) quicunq; periu-
rium iurârit.

Semina nec furare, execrabilis (est) quicunq; furatus
(ea) fuérit.

Mercedem mercenario solue, nr; q; afflige pauperem.
(In) lingua mentem habe, arcanum (quoq;) verbum in pectore contine.

Neg; iniuste agere velis, neg; injuriantem innabis.

Mendico autem da statim, neg; cras redi, dicas.

Tuam manum implens, misericordiam regenti exhibe.

Exultem

ΡΗΟΣΥΛΙΔΙΣ

ἀσεγον εἰς οἴκου δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδηγήσ.
 ναυηγὸς οἰκτειρον ἐπεὶ τῷ θεῷ ἐσὶν αἱμηλίῳ.
 χειρὶ πετόντι μίδσ, σῶσον δὲ ἀπερίστατον ἄνδρα.
 25 κοινὰ τάθη πάντων ὁ Βίος προχέσ. ἀνάτολος.
 πλάτον ἔχων, σκὺν χειροπειντώντων ὅρεζον.
 ὃν σοι ἔδωκε Θεός, τέτων χρήζεται παραδοχή.
 ἔτσι ποιός ἀπασ ὁ Βίος, καὶ ὁμόΦρονα πάντα.
 τὸ ξίφος ἀμφιβαλλ, μὴ πέισ Φόνον, ἀλλ' ἐσ ἄμυνα.
 30 ἔτε οὐ μὴ χρήζοις, μήτ' ἔννομα, μήτ' ἀδίκως γε.
 οὐδὲ διπλοτείνης ἔχθρον, σέο χειρομιάνεσ.
 ἀρρεψ γειτονεοῦ θεῷ ἀπόχεο, μὴ δὲ ἀρρεψεῖς.
 πάντων μέτρον ἀριστον, περβασία δὲ ἀλεγύναι.
 μηδέ τιν' αἰχθόμενον καρπὸν λάθησον δέχεσθης.
 35 ἔτσι ποτε σ' ὄμοτιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιῆπες.
 πάντες γοῦνίς πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτον.
 χώρη δὲ ὅτι Βεβαιον ἔχει πέδον αἰθρώποισιν.
 η Φιλορητησώη μήτηρ πανότητος θεῷ ἀπάστη.
 χειρος αἰεὶ δόλος ἐσὶ καὶ ἀργυρῷ αἰθρώποισι.
 40 χειροτέκναν δέχηγε Βίοφθόρε, πάντα χαλέπια.
 εἴθε σε μὴ Θητοῖσι γνεθεμα πῆμα ποθενόν.
 σὸν γοῦνη μάχαι τε, λεγλασίαι τε, Φόνοι τε
 ἔχθρος οὐ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφεις τε σωαίμοις.
 μηδὲ ἑτερον κεύθης πραδημάνοι, ἀλλ' ἀγορέων.
 45 μηδὲ ὡς πεπροφυῆς πολύπτες καὶ τὰ χῶραν ἀμείβει
 (πάσιν δὲ ἀπλόσια, τὰ δὲ σὲ ψυχῆς ἀγόρειε.)
 ὅπις

CARM. ADMONITORIVM.

Exulem in domum recipe , & ducito cœcum.

Naufragos miserare , quia nauigatio dubia (est.)

Manum lapsi porrige : Et iuua destrutum auxilio virum.

Communes (enim) casus omnium (sunt,) vitaq; circulus
est, & instabilis felicitas.

Diuitias tenens, manum tuam egentibus porrige.

Quæ (enim) tibi dedit DEVS, de his egentibus prabeto.

Sit communis omnis vita , & concordia omnia.

Ensem accingere non ad eadem, sed ad protectionem.

Vtinam verò non egeas (ense,) neq; iustè neq; iniustè.

Si namque interfeceris etiam hostem , tuam manum
polluis.

(Ab) agro vicini tui abstine, neq; transcas (terminos)

Omnium modus optimus est , excessus verò ruinosi (sunt.)

Non ledes pullulantem fructum agri!!

*legno posat q; excep-
dit, vnum q; confi-
cit, vlt sanguin.*

Sint tibi pari honore digni ciuib; aduenae.

Omnes experimur peregrinationem vagam :

Terra enim non habet constantem aliquem locum homi- " sal-
nibus. *nib; q; in
Agri illi. q; j.*

Avaritia mater est omnis iniustia.

Aurum & argentum semper existit dolus hominibus.

Aurum dux malorum , via pestis, omnia superans.

Vtinam tu non fuisses mortalibus malum desiderabile.

Tui enim causa pugna , & præda , & cades (fiunt:)

Liberi verò infensi parentibus, & fratres fratribus :

Neq; alium occultes in corde sensum, aliud loquens :

Neq; muteris in loco , vi polypus , petrae adhærens.

[Sed omnibus simplex esto , & ex animo loquere.]

Qui

ΡΗΟΣΥΛΙΔΙΣ

ἔστι εἰπὼν ἀδικεῖ, πανὸς αὐτῷ· ἀλλά τοῦτο αἰάγκης,
 τὸν ἐρέω τὸ τέλον· βελτίου δὲ σύμβολο εἰπάται.
 μὴ γαρθρὸς σοφίῃ, μητὸν ἀληκῆ, μητὸν ἐπὶ τολότῳ·
 γοῖς θεός εστι τοφος, διωκτὸς δὲ ἄμα, καὶ τολύολος.
 μηδὲ παροιχομένοις πανοῖς τεύχεσσον ἦτορ.
 ἐκέπι τὸ διώκτης τοτεγμένον εἶναι αἴτιον.
 μὴ περιπετής εἰς χαῖρε, χαλίνος δὲ αὔγειον ὄργυλο.
 τολάκιον τὸ τολήσαι, ἀνίκαν φόνον ἐξετέλεσας.
 55 εἶτα κοινὰ ταῖσθι· μηδὲ μέγας, μηδὲ τούτοις πλούτοις.
 ἐπὶ ἀγαθοῖς πλεονάζοι ἘΦΙ Θηγοῖσιν οἰειαρ.
 ἢ τολῆσαι τὸ τεύφη πρὸς αἱμάτρες ἐλιθέρωτας.
 ὑψωχεῖ δὲ τολὺς τολέτον, καὶ εἰς ὕβριν ἀεῖτο.
 θυμὸς τοτερχόμενον, πανίσιος ὀλοόφρονα τεύχει.
 δούργη δὲ, εἰς ὄρεζις τοτερβάνεσσον, μῆνις.
 Ζῆλον τῶν ἀγαθῶν ἐθλὸς, Φαύλων δὲ τοτεργός.
 Γόλια πακῶν, ὀλοὴ μέγυ, ὁ φέλλος δὲ ἐθλὰ ποιεῦντας
 σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς ὃ τούτοις, αὐτῷ τοτερέλλος
 ἡδὺς ἀγαπόφρον πικλήσκεται εἰς τολιητας.
 65 μέτρω μὲν φαγέειν, πιέσιν, καὶ μιθολογοῦσιν.
 πάνταν μέτρον ἀρετον, τοτερβατίη δὲ ἀλεγκή.
 μὴ φθονεῖς δὲ ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μᾶκρον αἰάψιον
 ἀθεοντος εἰρενίδαι καὶ εἰς ἀληκούσις τελέθεστιν.
 τοφονέδη μήτη τολὺ κρέοσσον ἥλιος αἴγαιος.
 70 χθὼν δρακοῖς ὑψώμαστι νέφεν εἴσται.
 τοπαμοὶ τοελάγεσσιν· αὐτὸς δὲ ὁμόκοιαστος εἴχετο.

εἰ 28

C A R M . A D M O N I T O R I V M .

Qui volens iniuste agit, malus vir (est:) verum necessitate
(peccantem) (cuiusq;_z.)

Non dico pro rorsus (malum,) Voluntatem itaq;_z examina
Ne superbia sapientia, neq;_z robore, neq;_z in opulentia.

Vnus DEVS est sapiens, potens simul, & perfecte beatus.

Neg_z, prateritis malis tuum cor affligito.

Non enim iterum factum potest fieri infectum.

Ne præceps sis ad manum, compelle vero sauam iram.

Sepe enim plagis afficiens (hominem,) nolens cædem
commisit.

Sint mediocres affectus: nihil magnū neq;_z excelsum (spera.)

Excessus enim non bona est commoditas mortalibus.

Nimius vero luxus ad in honestos abripit amores.

Opulentia quoq;_z nimia inflat, & ad iniuriam impellit.

Audacia nimia furorem parit perniciosum.

Ira vero appetitus quidam est, modum vero excedens fit
iracundia.

Imitatio bonarum rerum bona est, malarum vero vitiosa.

Conatus in malis exitiosus est, valde vero iuvat bona co-
nantes.

Virtutis amor honestus est, Veneris vero dedecus conciliat.

Vir prudens inter ciues voluptas vocatur.

Cum modo edito, & bibito, & loquitor.

Modus enim in omnibus optimus, excessus autem noxius est.

Ne inuidias bona sociis, neq;_z momum (te) exhibeas:

Calites namq;_z inter se sine inuidia vivunt.

Non inuidet Luna multo præstantioribus solis radiis,

Nec terra infra existens caelesti altitudini:

Non fluuij Pelagis: semper vero concordiam obseruant.

Si enim

ΡΗΟΣΥΛΙΩΝ.

εἰ γὰρ ἔρεις μακάρεοτιν ἔκο, καὶ ἀντόλῳ θέτῃ.

σωφροτιώιν δὲ ἀπιεῖν, αἰχρῶν δὲ ἔργων ἀπέχεσθαι
μὴ μηδὲ κακότητα, δίκη δὲ ἀπάλεψιν αἴματυνειν.

75 πειθὼ μὲν γὰρ ὄντας, ἔρεις δὲ ἔργον αὐτοφυτέντοι.
μὴ τις λετάχιστα, πεινατεκέντως πέρας ὁ ψύχος
νικᾶν εὖερδοντας Πᾶν πολεόντων καθήκο.

καλὸν ξενίζειν παχέως λιτάτοις τραπέζας,
ηὐπλεῖταις δολίαις, βραδυάσταις πρᾶγματοις.

80 μηδέποτε γένης παιρὸς γένης αἰδής πένητι.
μηδέ τις ὄρνιθας καλῆς ἀματάσιος ἐλέαθω·
μητέρα δὲ σκιπελίποις, οὐ εχχεῖς πάλιν τοῦ νεοτύπεω.
μηδέποτε ποίνην ἀδαίμονας ἀνδρας ἐδασῆς·
(μητέρα δικέω δικάστης, πεινατοφοῖ μῆνον ἀκόσης.)

85 τὸ σοφίαις σοφίς ίδύει, τέχναις δὲ ὄρμέτεχος·
ἢ χωρῆι μεγάλην διδαχὴν ἀδιδακτοῖς ἀκέστη.
ἢ γὰρ δὴ νοέστος οἱ μηδέποτε εἰσθλὰ μαθόντες.
μηδὲ τραπέζοντος κόλακας ποιεῖασι εἰστάρετος.
πολλοὶ γὰρ πάστοι θεοῖς ηὐμάντες εἰτιν ἐτάροι,

90 καὶ δὲν θωπεύοντες, ἐπὶν ιερέστασις ἔχωσιν·
ἀχθομένοις δὲ ὄλιγοις, καὶ πολλοῖς πάντες ἀπληγοῦσι.
λαζαὶ μὴ τις δέεις πολύτεροπός εἰνι ὄμιλος·

λάζαροι τοι, καὶ γένεροι, καὶ πῦρ ἀκατάχετα πάντα.
μηδὲ μάτην οὐδὲ πῦρ καθίσας μηνύθης φίλον ἡτερόν.

95 μέτροις ἢ τεῦχε θεοῖς· τὸ γὰρ μέτρον εἰτιν ἀριστον.
γαῖας ἐπιμοιρᾶνται ἀταρχύτοις νεκύεσται.

μὴ τύμ-

CARM. ADMONITORIVM.

Si enim contentio dīs accideret , non cœlum subsisteret.

Temperantiam quoq; exerceto , & ab operibus turpis
abstineto.

Ne imitare iniustitiam , iure verò propellito iniuriam.

Persuasio enim vilitatem affert, lis verò litem (alteram)
generat.

Ne credas statim , priusquam verè finem videas.

Vincere bene factores conuenit in pluribus.

Pulcrum est accipere honestum statim , vel frugalibus mensis,
Quā in pluribus suspectis , & tardanib; intemp. flue.

Ne vñquam sias exactor asper viro pauperi.

Ne quis ē nido aues simul omnes auferat :

Matrem verò dimittes , vt iterum habeas eius pullos.

Ne vñquam de rebus pronunciare viros sines imperitos :

[Ne de lite pronuncies , nisi prius vtramq; partem audi-
ueris :]

Sapientiam (enim) sapiens iudicat , artes verò artifex.

Non capit imperitus magnam doctrinam, vi(eam) audiat:

Non enim sapiunt, nunquam bene instituti.

Neg, facias amicos adulatores mensipetas :

Multi enim potus tibiq; sunt amici.

Commodum adulantes, quando saturari possunt,

Irascentes paucis , & omnes multis inexplebiles.

Vulgo ne credas : mutabile enim vulcus est,

Vulgus enim , & aqua , & ignis , hæc omnia intractabi-
lia sunt.

Neg, frustrà ad ignem desidens, consumas carum cor.

Moderata verò sacrificia Dīs : modus enim optimus est.

Terram impetrare insepultis mortuis :

B

Ne se-

RHOSYLIIDIS

μὴ τύπον φθιμένων αἰσθάνεται, μηδὲ ἀθέντες
δεῖξης ηελίων, καὶ δαιμόνιον χάλον ὄρσης.

χαλὸν ἀρμονίαν αἰσθαλυέμεν αἰθρώποιο.

ΙΟΟΗΝ τάχα δὲ σκοτίας ἐλπίζομεν εἰς φάγῳ ἐλθεῖν,
λείψας ἀποχομένων ὅπίσων ἡ θεοὶ τελέθοντα.

Ψυχὰν γὰρ μέμνεστιν αἰκήσοις σκοτίας φθιμένοισι.

τοιεῦμα γάρ εἴτε θεῶν, γένησις θυητοῖσι καὶ εἰκάνων.

τῷρα γὰρ σκοτίας ἔχομεν, καὶ τάντες εἰς αὐτὸν

ΙΟΣ λυόμενοι πόνις ἐσμὲν, αἴρε δὲ αὐτὰ τοιεῦμα δέδει).

ἀλλά τοι μὴ φείδε μέμνηστε τοι θυητὸς στάχεων.

Ἐκ εὗνος ἀδέων ὄλεον ἔχει, καὶ γέρναλ' ἀγενεῖ.

τάντες ισοτεκύων. Ψυχῶν ἡ θεοὶ βασιλεῖδες.

κοινὰ μέλαθρες δόμων αἰώνια, καὶ τατεῖς ἀδηνοί.

ΙΙΟ ξεῖνος χῶρῳ ἀπατεῖ, τοιεῦτε καὶ βασιλεῦσιν.

Ἐπολιων αἰθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν.

Ψυχὴ δέ ἀθάνατος, καὶ αγηρεως οὐδὲ πλεῖστος.

μήτε κακοῖς ἀγθεῖ, μήτ' ἐν ἐπαγάλλεο χάρημη.

τοιλάκις σὺ βιότῳ καὶ θαρραλέοισιν ἀπίσουν.

ΙΙΙ καρδῶν λατρεύειν, μηδὲ αἰτιπνέειν αἰέμοισι.

τοῦμα καὶ ἀχθομένοισι κακὸν λύσιν ἡλυθεν ἄφυω.

μὴ μεγαληγορίη τευφῶν φρένα λυστωθεῖης.

Σεπτῆς ἀτκεῖν γῆτις μάλα τάντας ὄνησδ.

ὄπλον τοι λόγος αἰδοὶ τομώτερόν εἴτε σιδήρος.

ΙΙΙΙ ὄπλον εἰάστω νεῖμε θεος, Φύσιν ἡερόφοιτον

ὄργιστι μὲν, τώλοις θαχυῆτος, ἀλκηί τε λέγσι.

τάυ-

2203 7 Janua, tunc Tympanum Cixoi ap. Chrysost. Homil.
88 in mtholam fol. 735. h. n. Nudo & tur regnus, a

CARM. ADMONITORIUM.

Ne sepulcrum mortuorum aperias, neq; non aspicienda
Ostendas Soli, & diuinam iram concites.

Non honestum est, compagem hominis dissoluere.

Et statim (aliás etiam) è terra speramus in vitam redire,
(Nós) reliqua mortuorum; postea verò dīj erunt.

Anima enim in mortuis manenti incorrupta:

Spiritus namq; Dei imago est, & v̄sus hominibus.

Corpus enim de terra habemus, & omnes in ipsam

Soluti puluis sumus, aether verò spiritum suscipit.

Opibus ne parce: memento verò quod mortalis sis.

Non licet apud Plutonem opes habere, & diuitias (eō)

portare. (naturae est.)

Omnes mortali pares sunt, DEVS verò animarum gubernat
Communia quoq; (&) aeterna recta domorum (sunt) &
patria Pluto (est.)

Communis locus omnibus est pauperibus & regibus.

Non longum tempus vivimus homines, sed ad tempus.

Anima verò immortalis, & sine senio vivit semper.

Neg. malis turbare, neg. eleuare gaudio.

Sape in vita etiam certis non fidendum est.

Tempori seruit, neq; repugnes ventis.

Nocumentum (enim affert,) nam tristantibus malis solatio aduenit subiit.

Ne magniloquentia superbiens, mente rabiosus fias:

Suaviloquentiam verò exerceto, qua valde omnes iuuabit.

Sermo armatura est homini penetrantior ferro.

Scutum uniuiciq; dedit DEVS; naturam aera penetrantem

Aibis quidem pullis equinus (sive equis) velocitatem: &
robur leonibus.

SCALO
605.

R H O C Y L I D I S

ταύροις δ' αὐτόχυτον κέρας ἐσὶν κέντρα μελίσσαις
ἔμφυλον ἀλκαρέδωκε· λόγος δ' ἔρυμ' αἰθρώποισι.
τῆς δὲ θεοπνέστες σοφίης λόγος ἐσὶν ἄειτο.

125 Βέλτερον ἀλκήνειν τοῖς Φυσεοφισμένοις αἴηρε.
ἀρετὰς καὶ τάλιας σοφίας καὶ τῆς κυβερνᾶς.

ἐχόστιον κρύπτειν τὸν ἀταθάλον ἀνδραίτιτν·
ἀλλὰ τοῦτο κακοεργὸν διποτεοπάσαδαμαί αἰάγκη.
τολλάκι σωθηντικάστι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.

130 Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμων αἰδεῶν τοῦ θελήκεια.

αἱ Φότεροι κλῶπες καὶ δέξαμεν τοῦ, καὶ οἱ κλέψας.
μοῖραν τᾶσιν νέμειν· ισότης δὲ ἐν τᾶσιν δέινη.
δέχομεν τοῖς φείδες τῶνταν, μὴ τέρμην θηδεύης.
μὴ κτῖνεις θυητοῖο βορεὺν πατὰ μέτρον ἐλημῇ.

135 κτῖνον δὲ λιῶ ἐχθροῖο τάση καθ' ὁδὸν, οὐκέγδερον.
ωλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλιτρεοπονέχοντα λύξεις.
Βέλτερον αὐτὸν ἐχθρῷ τυχέειν φίλα δίμενέοντο.

δέχομενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἐλκούτις αἰέσαδαμα.
μηδὲ τι θηρέορον δάιση κρέας, δέγεποσιν δέ.

140 λείψαντα λεῖπε κυστὶν θηρῶν ἀπὸ θηρευτῶν.

Φάρμακα μὴ τεύχα, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεαδαμα.
ιηπιάχοις ἀπαλοῖς μὴ μάρψης χειρα βιαίως.

Φεῦγε δικοσασίων καὶ εἰν τολέμεις πεσοσιν τοῦ.
μὴ κακὸν εὖ ἔρχης πετείρειν ισον ἐστὶ τῶντα.

145 εργάζειν μοχθῶν, ως εὖ ιδίων βιοτεύσης.

τῶν γνωστεργὸς αὐτὸς τών κλοπίμων δότο χειρῶν,
μηδ'

CARM. ADMONITORIUM.

Tauris verò sponte natum cornu : aculeos apibus
Natura inditum auxilium dedit. Sermo verò munimen-
tum (est) hominibus.

Cæterū sermo à Deo inspiratæ sapientiæ est optimus.
Præstantior est robusto vir sapiens.

Agros enim, & vrbes, & nauem gubernat sapientia.

Non iustum est tutari virum improbum , ne puniatur.

Sed decet virum maleficum auersari simpliciter.

Sæpe enim commoriuntur improbis consentientes.

Hominum furum ne recipe furuum depositum,

Veriq, (enim) fures (sunt) & qui recipit , & qui fu-
ratur.

(Suam) partem omnibus tribue. Aequalitas autem in
omnibus optima est.

Incipiens parce omnibus, ne tandem indigeas.

Ne iumenta capito (in)cibum hominis, ne moderatè quidē.

Iumentum verò hostis tui si ceciderit in via , coallenā.

Exrantem quoq, hominē, & in mari versantem ne deuites.

Melius est pro hoste assequi amicum benevolum.

Incipiens malum reseca, & curato vlcus. (verò

Neq, à feris adesam in cibo propones carnem , velocibus
Reliquias (illas) linque canibus : de feris enim feræ pas-
centur.

Venena ne pares. A magis libris abstineto.

Infantibus teneris non comprehendes manūm violenter.

Fuge verò seditionem & litem , bello accidente (alios.)

Ne malum beneficio officias: seminare enim in Ponto simile

Labora sudans, vt de proprijs viuas : (est isti.)

Omnis enim piger vir viuit furtiu de manibus :

R H O C Y L I D I S

μηδ' ἄλλας τῷδε δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέ-
άλλ' ἀπεῖται ιδίαν βιότων φαγέοις αὐθεριστος. (Ζητο-
εὶς δέ τις ἐδεδάκητε τέχνην, σκάπτοι το δικέλλη).

150 ἔστι βίωσιν ἔργου, ἐπὰν μοχθεῖν ἐβέληθα.

ναυτίλοις εἰς τολάριν ἐβέλεις, διρεῖα θάλασσα·
εἰς ἡγεμονίου μεθέπιν, μακραὶ τοι ἀρχαρα.

ἀδεν ἄνδρα καμάτη τέλοις αἰδράσιν διπτετές ἔργον,
ἔδι αὐτοῖς μακάρεωσι. πόνος δὲ δρεπέω μέγ' ὁ φέλλος.

155 μύρμηκες γάιης μυχάτες ταφελοιπότες οἴκες,

ἔρχονται βιότοιο κεζημένοι, ὅππότερος ἀργραμ-

λήια κεραμένα καρπῶν ταλῆθεσσιν ἀλωάς.

εἰ δὲ αὐτοὶς τυροῖο νεοτερίεσσι ἀχθοῦ ἔχοσιν,

ἢ περιθῶν· αἰεὶ δὲ Φέρων φορέοντα διώκει,

160 ὃκει θέρευοις τοι τοι χεῖμα βορεὺς σφετέρων ἐπάγοντες
ἄπυτον· φύλον δὲ ὄλιγον τελέθει τολύμοχθον.

κάμνει δὲ περόφοιοι δειποπόντοι τεμέλιασσα,

ἥτε τέτρης κοίλης καὶ κοιλάδος, ἐνδοθει σίμηλων
ἢ θρύος ὠγυγίης κατὰ κοιλάδοις, ἐνδοθει σίμηλων

165 στηνόεστι μυριότητα καὶ ἄνθεα κηροδομήσασσεν
μὴ μείνης ἄγαμοι, μήπως νάνυμι δὲ ὄλημα.

Διὸς τι φύση καύτος· τέκε δὲ ἐρταλιν ὡς ἐλοχεύθις.

μὴ τεραγωγοῖσις τοι ἀλοχοῦ, σέο τέκνα μισάσσω.

ἢ γά τινα τι πάθεις ὁμοίεις μορχικὰ λέκτεα.

170 μιτέρα δὲ ὡς τίμα, τίνῳ μιτέρος ἵχνα βάσταν.

μῆτρα καστυγάντης ἐπότεσσον ἐλθέμερη εὐτέλη.

μηδε

CARM. AD MONITORIVM.

Neq; de alterius cœna edes reiectamentum mensa :
Verum de proprijs bonis edes, nullâ affectus contumelia.
Si verò quis non didicit artem, fodiat ligone.
Est (enim in) vita ubiq; opus (quod facias) si labora-
re volueris.

Nauta, si nauigare volueris, (adest) latum mare :
Si verò agriculturam (vis) exercere, ampli agri
(assunt.)

Nulla enim res sine labore facilis est hominibus,
Neq; ipsis etiam Dīs. Labor verò virtutem valde auget.
Formicæ terra relinquentes domus cauas,
Abeunt vittus egentes, quando agri
Fruges detonsi, fructibus implent areas :
Ipse verò tritici recens excussum granum habent,
Aut hordei. Semper verò gestans gestantem insequitur,
Ex aestate in hyemem vittum suum conuehentes
Sufficientem, genus verò paruum laboriosum (existit.).
Laborat etiam aerivada labore præstans apis,
Aut petrae caue in specu, aut arundinibus,
Aut quercus antiqua in cavitate, intra aluearia,
In aluearibus per mille fores flores ceream domum fabri-
cans.

Ne maneas calebs, ne forte in glorius pereas.

Da quid naturæ etiam ipse : genera verò iterum, quem-
admodum genitus es.

Ne prostituas vxorem tuam, liberos infamia afficiens :
Non enim pariunt similes liberos adulterini leffi.
Nouercæ ne tange secundos lectos patris (tui vxeris :)
Ut matrem verò cole, matris vestigia gradientem,
Neq; sororis in abominandum venias lectum,

R H O C Y L I D I S

μηδ' δὴ παλαιόσι ταπὲ λεχέοσι μιγείν.

μηδὲ γωνί φείρη βρέφος ἐν Σροντὶ γαστρός.

175 μηδὲ τεκυσα κυσί εἴη τὴν γυναῖκαν ἔλαρε.

μηδὲ τις ἡ ἀλβωτὸν χεῖρα βάληται.

μηδ' αἱ παιδογόνον ποτὲ τέμνεν ἀρσενικόν.

μηδ' ἀλέγοις ζάνειται βατύριον ἐς λέχος ἔλθειν.

μηδ' ὑπερίζει γυναικαὶ εἰς αἰχματῶς λεχέοσι.

180 μηδὲ παρελῆται γυναῖκας φύσεως εἰς ιύποριν ἀθεργον.

ἡδὲ αὐτοῖς θύρεως σωμέναδον ἀρσενικά σύνει.

μηδὲ τις θηλύτεραι λέχος αἱθρᾶν μηρίνεσσιντο.

μηδὲ ἐς ἕρωτα γυναικὸς ἀπαίρευσης ἀκάθεκτον.

ἢ γυρὶ ἔρωτας θεῖς θέται, πάθος δὲ ἀίδηλον ἀπάντων.

185 μηδὲ κατιγυνήτων ἀλόχων Πτὸλεμαῖα βαίνειν.

σέργε τελεῖ ἀλοχον. τι γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,

ἢ ὅταν αἰδῷ γυνὴ Φρονεῖ Φίλα γῆρας ἀγχεῖ,

καὶ τότις ἡ ἀλόχω, μηδὲ ἐμπέσῃ ἀνδικα νεῖν;

μηδὲ τις ἀμνήτευτα βίη ηὔρησις μιγείν.

190 μηδὲ γυναικαὶ κακοὶ οἰκοτονοῦσιν ἀγεδαῖ.

λατρέυεις δὲ ἀλόχω λυχεῖς χάρειν εἴνεια Φέριης,

ἴωπτες δὲ δύρμεσσι διζεδαῖ μὲν κατὰ οἰκον.

ταύρες δὲ ὑψιτένοιται, ἀτὰρ σκυλάκων παναγεῖσσ.

γῆμαι δὲ σὸν ἀγαθῶν ἐρεδαίνομεν ἀφρονέοντες.

195 ἡδὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρὶ ἀπανανεται ἀφρεὸν ὄντα.

μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἀγητ, Πτὸλεμαῖα τηρεῖ.

ταῖσι ἢ μὴ χαλεπανετεοῖς, ἀλλ' ἡπιτοῖς ἤδη.

ἴω δέ τις ταῖς ἀλίτη, καλυνέτω οὐερμῆτης.

πηγὴ

C A R M . A D M O N I T O R I V M .

Neq; in meretricijs patris lectis miscearis.

Neque mulier corruptat fœtum tenerum , intra uterum .

Neque mater abjectat (*infantem*) canibus & vulturibus
prædam.

Neq; quis sur^e vxori grauidæ manum iniiciat.

Neq; castres unquam puerum matrem prolificum.

Neq; cum brutis animalibus initiorum in torum venias.

Neq; infamia affice vxorem, in lectis turpibus.

Ne naturæ toros transilias ad venerem nefariam.

Ne ipsis quidem feris maleculi placuerunt tori.

Neq; item foeminae masculorum concubitus imitentur.

Neq; in amorem mulieris ruas totus incontinenter.

Non enim amor Dei est, sed affectus coruscus omnium.

Neg, vxorum fratrum (tuorum) ascende cubilia :

(Sed) dilege tuam vxorem : quid enim dulcius ac utilius.

Quam quando viro vxor consentit amicè usque ad se-
nectam,

Et maritus sue vxori, neg, incidit in medio contentio ?

Neq, quis sine desponsatione violenter puellis misceatur.

Neq, vxorem malam (in) aedes tuas ducito.

Seruias verò vxori tristis causa dötis.

Equos generosos querere in domum,

Tauros quoq, robustos, & catulorum ferociores (siu-
denuis :)

Sed non contendimus ducere bonam , despicientes.

Neq, mulier malum virum respuit, diuitem existentem.

Neq, nuptiis nuprias alijs addas, malum super malum.

Liberis verò suis ne sis difficultas , sed sis amicus.

Si verò quid filius peccarit, castiget filium mater,

RHO CYLIDIS

η καὶ περιστερῶν θηρῆς, ἡ δημογέρουπε. (δ)

200 μὴ μὲν ἐπ' ἄρσεν ταῖδι τρέφειν χαίτην αλοκαρῆ
μὴ κορυφήν τολέειν, μήδ' ἀμματά λοξὰ κορύφων
ἄρσεοιν ἐκ ἐπέοικε κέμη, χλιδαῖς ἢ γυαναῖς.
ταῖδας δ' οὐκέτε φρέαρδε νεοτήσιον ἄρδεν.
τολμεῖ γὰρ λυστῶσι πέρισσον ἄρσενα μίζεν ἔρωτο.

205 ταρθενικὲν ἢ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμαισι,
μηδέ μιν ἄχρι γάμων τοὺς δόμων ὁ φθίνει εἰσαγινός.
κάλλος δυστήρητον ἔφι ταῖδων τοκέοιτο.
συγγενέσιν φιλότητε νέμοισι, ὅσιεν θ' ὄμόνοιας.
αἰδεῖσθα τολιοκροτάφεις, εἴκεν ἢ γέρεστιν
210 ἔδηρης καὶ γεράσαν ταῖδων θηρῆ δ' ἀτάλαυτον
τρέσσων οὐρῆλικα τατέος, ἵτας τιμεῖσι γέρεστο.
γαστρὸς ὁ φειλόμενον δασμὸν ταρέχει φεράπετο.
δέλω ταῖδα νέμοισι, ἵνα τοι καταβίμενοι εἴη.
σίγματα μὴ γεάψῃς ἐπονθίζων φεράποντα.

215 δέλον μὴ βλάψῃς τι κακηγρέων τοὺς ἄνακτα
λάρισαντε καὶ βελώνι τοῦτα οἰκέτε διφρονέοντο. (ε)
ἀγνῆα φυχῆς, οὐ σώματός εἰτι καθαροὶ
ταῦτα δικαιοσύνης μετήρεια· οἷα βιεῦντες,
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθοὺς μετεργει γέρεαν δέδο.

220 καὶ τάδε φωκυλίδεως τετράρων δύπτο τῶνδε γένοντα
φύλα γυαναῖσιν· ή μὲν κιώσ, ή ἢ μελίσης,
ἢ ἢ σὺν βλοσυρῆς, ηδ' ἵππος χαιτηέσης.

ΔΦρε

C A R M. AD MONITORIUM.

Aut etiam seniores familiæ, aut seniores populi.

Ne in masculo puerò alas comam oblongam : Comam natali

Neg_z, comam crissato , neq_z (nec te) nexus obliquos funiculorum.

Viris enim non congruit coma (muliebris,) delitia verò mulieribus (congruunt.)

Pueri verò formosi custodito iuuenilem formam.

Multii enim rabido amore ad masculos congressus servuntur.

Virginem verò custodi benè clausis aedibus.

Neg_z, ipsam vsg_z ad nuptias ante ædes conspici finas.

Forma enim puellarum difficilis custoditu est parentibus.

Cognatis amorem tribues, & venerandam concordiam.

Reverenter verò canos circum tempora, cedeq_z senibus

Sede & honoribus omnibus. genere præstantem

Senem grandeum aquis honoribus patris honorato.

Ventriss debitam partem præbeto ministris.

Seruo debita ministres, vt tibi probata faciat.

Notas ne inscribas (ipsi) opprobrijs afficiens famulum.

*Seruum ne ladas , maledictis incessens apud dominum
(suum)*

Accipe consilium etiam à seruo prudente.

Castitas animæ tuae, & corporis sunt purgationes.

Hæc iustitiae precepta ; sic (enim) uiuentes,

Vitam exegeritis bonam vsg_z, ad seniū limen.

Et hæc Phocylidæ (sunt.) ex quatuor istis facta sunt

Genera mulierum : prima è cane , altera ape ,

Tertia sue torua , quarta verò equo iubato .

Ex equo

RHO CYLIDIS

λύφορος, παχεῖα, πείδρομος, εἰδότης δέσιν.
η ἐγένετο σύνος βλοσυρῆς, οὗτος ἀρκαὶ, ἀδέμενός τοι λόγος.
225 ηδὲ κινήσις, χαλεπή τε καὶ ἀγριός. ηδὲ μελιστής
οἰκουνόμος τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ θητίσαται ἔργα γένεσι.
ητος εὐχες φίλος ἐτάρετος λαχεῖν γάμον ιμερόντος.

καὶ τόδε φωκυλίδης τὸ πλέον θύμος σύγχρονος εἶναι.
οἷς οὖτοι σύνομοις ἐπεπονθόμενοι, οὗτοι βολῆς.

230 πᾶντος ἔτος ἔοντος γένεσιν δῆ καλὰ διδασκέμενοι
ἔργα.

πολλά ἀπατηθῆναι διζήμενον ἐμμενεῖσθαι λόγον.

πολλὰ μέσοισιν ἀερισταί μέσος θέλω εἰς πόλεις
εἶναι.

ζεῦ δὲ οὐ συμποτίω κυλίκων πεινασμένοις,
ηδέα κατίλλονται καθήμενον οινοποτάζειν.

235 ζεῦς ον πλέον, μελέτην ἔχε πίονος ἀγρόν.
ἀγροὺς τε λέγυσιν ἀμαλθείας πέρας εἶναι.

φεῦγε ζεῦς κακῷ εμμενεῖ αἰσθέος,
μή σε γένεσις διδέσται, πρῶτη καρδὸν ἀπαιτεών.

καὶ τόδε φωκυλίδεως ζεῦς τοι τὸν ἐτάρον ἐτάρω
40 φροντίζειν, αἵστοις πεινασμένοις πολιτεών.

αἴτη

C A R M . A D M O N I T O R I V M .

(Ex equo facta) commoda est & velox circumcursans,
formâ præstante :

E sue verò toruâ, neq; sanè mala, neq; etiam bona est :
E canè verò, molesta, & fera (est.) Ape autem
Domus gubernatrix (est) bona, & scit laborare:
Cuius opta, care socie, assequi coniugium desiderabile.

Et illud Phocylidæ est : plurimos nobiles
Quos neq; in verbis sequitur gratia, neq; in consilio.

Oportet puerum adhuc (aptum regi) honesta docere
opera.

Multa decipi (oportet eum) qui querit esse bonus.

Multa medijs (sunt) optima (commoda :) medius in
ciuitate esse velo.

Oportet in coniuicio, vbi pocula circumferuntur,
Sedentem vinum bibere, loquentem dulcia.

Indigenis opibus, curam habe fertilis agri :

Agrum enim aiunt copie esse cornu. Sabatini in disfado. L. Agricola, pug 42.

Cave debitor improbe vni esse,
Ne, vbi dederit, molestus sit intempestivè reposcendo.

Et hoc Phocylidis est : oportet sodalem sodali
Curare, quæ cives murmurant.

Verum

R H O C Y L I D I S

ἄλλ' αρχαί δάιμονες εἰσιν ἐπ' αἰδεῖσσιν ἄλλοτε
ἄλλοι.

οἱ μὲν, ἐπερχόμενοι καὶ πάντες αὐτέρθι σπλύσασθαι.

καὶ τόδε Φακιλίδεω λέγοις κακοί ἔχο μὲν,
ὅς δῆλος.

πάντες, τῷλιν Προκλέας· καὶ Προκλέης λέ-
γεται.

CARM. AD MONITORIVM.

Verūm dæmones hominibus aliás alij sunt;
Alij quidem, vt malum ab homine ingrediente (in hanc
(vitam) abigant.

Etiām hoc Phocylidis est: Lerij mali: non hic quidem, ille
verò minus,

(Sed) omnes, præter Proclēm: Procles verò & ipse
Lerius est.

INDEX

INDEX VOCABULORVM.

A.

- ἄπ. 29.39.
ἀγαθὴ φ. 226.
ἀγαθὴ φ. 194.219.
ἀγαθοῖς π. 20.
ἀγαθὸν φ. 56.
ἀγαθῶν τ. 55.φ. 61.67.
ἀγαπος φ. 166.
ἀγαπάτη τ. 18.
ἀγαπόφρων φ. 64.
ἀγαπὲς ἕρωας π. 2.
ἀγεδαι γωπῆκα κακῶ ὅπετ-
σιν. Phoc. 190.
χρήματ' ἐσ φίλια Ph. 107.
ἀγήρεως θυχὴ φ. 112.
ἀγῆρε γάμῳ γάμου φ. 196.
ἀγγεῖαι φ. 217.
ἀγνῶς φ. 14.
ἀγέρεις τὰ στο θυχῆς φ. 46.
ἀγορένειτετήτυμα φ. 5.
τὰ δίκαιοι φ. 10.
ἀγορένων φ. 44.
ἀγειον φ. 53.
ἀγειος φ. 225.
ἀγέλη φ. 236.
ἀγέρε φ. 32. τίονος φ. 235.
ἀγέκε φ. 126.
ἀγχις ἐμεγεγεᾶτης π. 4.
ἀδικημονας φ. 83.
ἀδαίμων καλῶ τ. 37.
ἀδιλφεῖοι φ. 43.
ἀδηλος πλος φ. 23.
ἀδηλ φ. 107.
ἀδηλ φ. 109.
ἀδιδάκτος ἀκέειν φ. 86.
ἀδικεῖ φ. 47.
ἀδικεῖ φ. 19.
ἀδικεῖται φ. 19.
ἀδικιως φ. 3.8.30.
ἀεὶ φ. 39.71.
ἀέκω φ. 54.
ἀλπὶ ἐλπίζειν π. 53.
ἀγές φύσεως π. 48.
ἀένεις ἐσ σέρει φ. 58.
ἀτεγγός αἴη φ. 146.

VOCABULORVM.

- άπε φ. 105.
 ἀφένατος θέσης ἀμέριτος ἐκ
 ἔτι θυντὸς π. 71.
 Φυχὴ καὶ ἀγήρως ζῆται
 παντὸς φ. 112.
 ἀθανάτις θεὸς π. 1.
 ἀθανάτων θεῶν π. 50.
 ἀθέντα φ. 97.
 ἀθησιον φ. 180.
 ἀθυπόποιον δίαιτα π. 35.
 αἰδεῖσθαι πελοκροτάφεις φ.
 209.
 αἴδηλον φ. 184.
 αἰεῖ φ. 159.
 αἴθρεζ ἐλεύθερον π. 70.
 αἴματι χειραμάσκειν φ. 2.
 αἴχος φ. 63.
 αἴχεδον π. 11.
 αἴχεστ φ. 73.
 αἴχωιο σωτέρων π. 12.
 αἴχωτοις φ. 179.
 αἴώνια φ. 109.
 αἴκαθητον ἔρωτα φ. 183.
 αἴκατάθετα φ. 93.
 αἴκεσσαδια φ. 138.
 αἴκησις μίμησιν θυχὰ φ.
 102.
 αἴκειν αἴδηλοτος φ. 86.
 αἴκεση μῦθοι φ. 84.
- ἄλγε π. 17.
 ἄλεγεναι λατεβασίαι φ. 33
 ἄλεγενη λατεβασίη φ. 66.
 ἄλιτη φ. 198.
 ἄλιτροπον φ. 136.
 ἄλκαρ ἐμφυτον φ. 123.
 ἄλκη φ. 49.
 ἄλκηντος φ. 125.
 ἄληιν φ. 121.
 ἄλλ' (Caterum) π. 48.
 ἄλλ' π. 67. φ. 3. 13. 29.
 47. 111. 120. 148.
 197.
 ἄλλ' (pro ἄλλο) φ. 44.
 ἄλλὰ π. 15. 29. 30. 38.
 63. φ. 128.
 ἄλλα π. 58.
 ἄλληλοι φ. 68.
 ἄλλον φ. 196.
 ἄλλοτ' π. 16. 58.
 ἄλλοτε π. 16. φ. 241.
 ἄλλοτείων φ. 4.
 ἄλλε π. 11. φ. 147.
 ἄλλων π. 5.
 ἄλογίσις π. 14.
 ἄλογοις ζώοισι φ. 178.
 ἄλοχον φ. 168. 186.
 ἄλοχω φ. 188. 191. ἔγκε-
 μονι φ. 176.

C ἄλ-

I N D E X

- ἀλβήσεν φ. 185.
 ἀλωὰς φ. 157
 ἄμια φ. 50. 81.
 ἀμαλθείας κέρας φ. 236.
 ἀμφετάδος μηρῆς π. 7.
 ἀμερότος θέσις π. 71. φ. 15.
 ἀμνίσις φ. 45.
 ἀμέλειαν ἔχει οὐγεῖνε π.
 32.
 ἀμετέρα π. 47.
 ἀμέτητος ἔρωτας φ. 57.
 ἀμματα λοξὰ πορύμασι φ.
 201.
 ἀμνίσαιτα φ. 189.
 ἀμικαν φ. 29. 74.
 ἀμφιβλεπτὸς φ. 29.
 ἀμφῶν φ. 84.
 ἀμφότεροι φ. 131.
 ἀνέση φ. 72.
 ἀνέχεις π. 18.
 αἰώνικη φ. 128.
 αἰώνικης π. 8. φ. 47.
 αἴα - δέδικται φ. 105.
 αἴσκατα φ. 215.
 αἴσκλυμα ἀρμονίω φ. 99.
 αἴστης φ. 67.
 αἴδιχα φ. 188.
 αἴρει φ. 195.
 αἴρει φ. 127.
- ἄγρα ἀπειράτου φ. 246.
 ἄγρας ἀβάθμοις φ. 83.
 αἴρεται φ. 153. 241.
 ἄγρι φ. 80. 119. 187.
 αἴρης μειλῆ π. 28.
 καλῆ φ. 237.
 αἴρη φ. 182.
 αἴρην φωτῶν φ. 130.
 αἴρετερος π. 38.
 αἴρεστι φ. 115.
 αἱρέος ἐπιχομένη φ. 242.
 ἄνου καμάτη φ. 153.
 αἵρε φ. 125.
 αἵρε φ. 47. αἱρύδε φ. 146.
 αἱθρα μυρόστητα φ. 165.
 αἱθρωποι φ. 111.
 αἱθρώποιο φ. 99.
 αἱθρώποισι π. 21. φ. 39.
 123.
 αἱθρώποισι φ. 37.
 αἱθρώπεις π. 54.
 αἱθρώπων θυντῆς π. 50.
 αἱκόσῃ φ. 238.
 αἱκόση π. 29. 34.
 αἱντη π. 28.
 αἱρεύης φ. 97.
 αἱτή ἔχθρε φ. 137.
 αἱτιπνεῖν εὑέρωστι φ. 175.
 αἱτιφυτέυσθεις ἔριν 75.

VOCABULORVM.

- οὐδέποτε φ. 148.
 ἀπαγένεται φ. 238.
 ἀπάλειψον ἄμυνας δίκη φ.
 74.
 ἀπαλοῖς γηπιάχοις φ. 142.
 ἀπαγένεται φ. 195.
 ἀπαρταται π. 61.
 ἀπάντων φ. 184.
 ἀπασ φ. 24.183.
 ἀπάσιν φ. 38.
 ἀπασι π. 15.φ.110.
 ἀπατιθεῖσαι (al. απολ.δ
 πλανηθεῖσαι) φ. 231.
 ἀπείρονα τόνισατ π. 58.
 ἀπεισάλον ἀγδεια σῶσσον φ.
 24.
 ἀπέχειδις αἰχρεῶν ἔργων φ.73
 ἀπλοτειών φ. 4.
 βιβλωνι μαργινῶν φ. 141.
 ἀπισον φ. 114.
 ἀπινοῖς πολοῖς φ. 91.
 ἀπλόος φ. 46.
 ἀπο [θηρῶν ἀπο] φ.140.
 ἀπὸ τίνων π. 66.
 φράται ἀρχέμαλος π. 43.
 τῶνδε φ. 220.
 τὸν ίδ φ. 14.8.
 χειρῶν φ. 146.
 ἀποχοιδίων φ. 108.
- ἐποκτείνεις φ. 31.
 ἐπολείφας π. 70.
 ἐπόχεο ἀγεβ φ. 32.
 ἐποξοπάσαδαι κακοτρύγων φ.
 128.
 ἐποξοπον φ. 172.
 ἐξ φ. 32.224.
 ἐξ π. 22.
 ἐγένετον (κυρί) φ.139.
 ἐργυρος φ. 39.
 ἐρειον φ. 186.
 ἐρειτη φ. 16.
 ἐρειτῆσις ἐρεισας, ποιη φι-
 λον π. 5.
 ἐρετώ φ. 154.
 ἐρετη φ. 63. θέντ π. 46.
 ἐρια φ. 232.
 ἐρίη φ.132. είδος φ. 223.
 ἐρίζειν π. 69.
 ἐρισον π.38. φ.33.66.95.
 ἐρισοπόνος φ. 162.
 ἐρισος π. 5. φ. 124.
 ἐρειθαι παρεισει φ. 4.
 ἐρμονίου αιθρεύποιο φ. 99.
 ἐρχέμαλος ἀπὸ φράται π. 43.
 ἐρεραι φ. 152.156.
 ἐρέρη φ. 34.
 ἐρσετα κερον φ. 177.
 κύριη φ. 1.

C 2 μέρη

I N D E X

- μίση. φ. 204.
 ἄρσεν φ. 181.
 ἄρσεν παδί φ. 200.
 ἄρτετιφ. 202.
 ἀρχηχὲ κακῶν γευσὲ φ. 40.
 ἀρχόμνον φ. 138.
 ἀρχόμνος φ. 133.
 ἀσκῆν δικαιοσώλωπ. 13.
 σωφροσύνα φ. 73.
 εὐπίλω φ. 118.
 ἄω φ. 240.
 ἄστος ὄλβος φ. 25.
 ἄερον φ. 22.
 ἀγέλαντον γρεῖν φ. 210.
 ἀτάξ φ. 193.
 ἀταρχήτοις νεκρεσι φ. 96.
 ἀτάσθαλον φ. 127.
 ἀτίτον φ. 127.
 ἀτζεκένα φ. 76.
 ἀτητον φ. 161.
 ἀπυκτον φ. 52.
 αῖ φ. 177.
 αὐγῆς ἡλία φ. 69.
 αὐθίσετα πήματ' π. 54.
 αὐξόμνον φ. 34.
 αὐριον φ. 20.
 αὐτῶ φ. 104.
 αὐτὸι φ. 158.
 αὐτοῖς φ. 154. 181.
- αὐτοχύτοις φ. 122.
 ἄφθονοι ἔργοιδαι φ. 68.
 ἀφνεὸν φ. 195.
 ἄφνω φ. 116.
 ἀφρούρεοντες φ. 194.
 ἀχθόμνοι ὄλέγοις φ. 91.
 ἀχθόμνοισι φ. 116.
 ἀχθός φ. 158.
 ἀχθει κακοῖς φ. 113.
 ἄχτι γάμων φ. 206.
 γύρεος φ. 187.
- B.
- βάζειν Τιύδια φ. 5.
 βάνειν φ. 185.
 βάληται φ. 176.
 βάταν ἵχνα μητέροις φ. 171.
 βασιλεὺς φυχῶν φ. 108.
 βασιλεῦσιν φ. 110.
 βατηρίου φ. 178.
 βέσιον φ. 37.
 βέλτερον π. 26. φ. 137.
 βέλτερος φ. 125.
 βιώνει φ. 142.
 βίβλων μαγικῶν φ. 141.
 βιεῦτες φ. 218.
 βίῃ φ. 189.
 βίοι τερπνότατοις Δάκες π. 31.
- βίοι

VOCABULORVM.

Βίος φ. 28.

Βίος, προχόδιος φ. 25.

Βιοτεύειν ἐξ ὅσιων φ. 3.

Βιοτεύσης ἐξ ιδίων φ. 145.

Βιότοιο φ. 156.

Βιότη φ. 114.

Βιότην ιδίων φ. 148.

Βιοφθέρε φ. 40.

Βίω φ. 150.

Βλάπτει π. 57.

Βλάπτεσσα π. 59.

Βλάψῃ π. 39.

Βλάψης φ. 215.

Βλοτυφῆς συὸς φ. 222.

224.

Βορὺ φ. 134.160.

Βελύς ψρὸς ἔργος, π. 27.

Βελῆ φ. 229.

Βελὺ φ. 48.216.

Βεδιμέσσως παρὰ κυρἱὸν φ. 79.

Βεέφος ἔμβρυον φ. 174.

Βεροὶ π. 17.

Βεροῖσιν ἐστὶ θεῖος γῆρας π.

63.

Βεροὶν φ. 136.

Βεροῶν π. 57.

Βενίοις φ. 89.

Βεντῶν π. 67.

Γ.

γαῖα φ. 96.

γάινς φ. 100.104.155.

γαμοκλοπέειν φ. 1.

γάμοι φ. 196.

γάμπιντεόντος φ. 227.

γάμω φ. 196.

γάμων φ. 206.

γάρ π. 8.59.φ.31.36.42.

52.54.56.

γασπρὸς π. 10.φ. 212.

γασπρὸς φ. 174.

γαμρῆ φ. 49.

γὲ π. 36.61.φ. 30.

γεντούέοντος ἀγρᾶ φ. 32.

γήραι ἀτάλαντον 210.

γροῦς φ. 199.

γρέαδι φ. 41.

γένη φ. 80.

γένοντο φ. 220.

γένος σύγετες φ. 228.

γέμον π. 63.

γέρεαρε φ. 211.

γεράων φ. 210.

γέρεστιν φ. 209.

γεωπονίῳ φ. 152.

γῆμαι ἀγαθὴ φ. 194.

γῆρας φ. 187.219.

C 3 γλώσ-

I N D E X

- γλωσση νερού χέρια φ. 18.
 γνῶσι π. 15.
 γράμμων ἀριθμούς οὐδόχοις σήμα-
 σαι π. 69.
 γράπτητ. 50. 52. 54.
 γραῦς π. 4.
 γονεῦσιν φ. 43.
 γονῆς φ. 6.
 γονίας φ. 170.
 γράψις σίγματα φ. 214.
 γυμνασίων π. 33.
 γυμνικα φ. 179. κακώ φ.
 190.
 γυμνικέων φ. 221.
 γυμνικὸς φ. 183.
 γυμνιξί φ. 202.
 γυνὶ φ. 174. 187. 195.
 γυνὴ φ. 175.
- Δ.
- Δ' π. 5. 6. 11. 16. 21. 23.
 38. 42. 43. 52. 54. 70.
 Φ. 5. 11. 12. 20. 24. 32.
 33. 37. 46. Φ. Κ.
 Γάιοντας καταχθονίου π. 30.
 Γάιοντες φ. 241.
 Γάιοντα π. 62.
 Γάιοντες τύχαις π. 17.
- επικεφαλού χόλον φ. 98.
 δαση φ. 139.
 δακτός φ. 147.
 δαπανῆν παρέκκουρον π. 37.
 δαυμόν γαπτός φ. 212.
 ΔΕΠ. 9. 12. 19. 24. 27. 30.
 34. 35. 39. 44. 49. 56.
 57. 60. 66. Φ. 6. 7. 30.
 43. 57. 58. 60. Φ. Κ.
 δεδάκητε τέχνη φ. 149.
 δέδεκτο φ. 105.
 δεῖ π. 60.
 δέκηντον π. 64.
 δειλὰ π. 44.
 δειλοὶ ληγούκη ἐστάσι π. 21.
 δειλῆ π. 28.
 δεῖξαι π. 62.
 δεῖξη φ. 98.
 δεῖξε εἰς οὐκον ἀγεγον φ. 22.
 δεῖξαμπτος φ. 131.
 δεῖξη φ. 130.
 δέον π. 42.
 δέομε φ. 185.
 δεύτερα λέντεα φ. 170.
 δῆ φ. 87. 230.
 δημογέροντες φ. 199.
 διὰ παντὸς φ. 112.
 διάπτων καθάρετον ἔχει π.
 35.

δάκτ

VOCABULORVM.

διάκειται γόμω π. 1.	δόλος φ. 39.
διάξεις βίον τερπνότατον π.	δέλνεις ἐφέπειν φ. 2.
31.	δέρμαν φ. 109. 206.
διδασκέμα φ. 230.	δέσ φ. 167.
διδάσκην ὅσσα γρεῖν π. 30.	δέσιον φ. 215.
διδαχήν φ. 86.	δέλω φ. 213.
δίδει μεθόν μοχθίταν φ. 17.	δέρδεις ὀγυγίνς φ. 164.
πτωχῶν εύθη φ. 20.	δειπνιστις ἐγγύθι αἰδάγκης ταῦθ
π. 8.
χεῖρα πεσεντί 24.	διάπατη φ. 52.
διδέει 238.	διάπατης φ. 50.
διδωτι π. 20.	διάρη π. 8. 19.
διέρχεται π. δ 1.	δισκηπτον κάλλος φ. 207.
δίζεθαι φ. 192.
δίζηθαι φ. 231.	E.
δίκαι φ. 10.	Εάσης π. 22. φ. 19. 83.
206.
δίκαια μέτει φ. 12.	ἐγγύθι αἰδάγκης ταῦθ π. 8.
δίκαια γιαβή. φ. 7.	ἐγκύμονε ἀλόχω φ. 176.
δικηφορίαν π. 13.	ἔδοις φ. 147.
δικηφορίας φ. 218.	ἔδρης (εἴκειν γέρεστιν) φ. 212.
δικέστρι φ. 9.	ἔδωκε φ. 27. 123.
δικάσης Σ δίκαιος 84.	ἔδωκται φ. 140.
Ζ κακῶς φ. 9.	ἔλι φ. 72.
δικέληη φ. 149.	ἔθέλεις φ. 158.
δίκη φ. 74.	ἔθέλης φ. 16.
δίκη δικάσης φ. 84	ἔθέλιδα φ. 150.
διχοσασθεν φ. 143.	ἔθιζε τοῖν μιδέν εχειν φ. 16.
διδού φορέντα φέρων φ.	
159.	
διλαστι φ. 79.	

C 4 φα

I N D E X

οι φ. 152. θεδάκη φ. 149.	μιτα π. 13.
έλιν φ. 72.	έικαις φ. 100. 104.
έθέλεις φ. 151.	Θέρεος φ. 160.
μέτεσι π. 65.	Πυχής ἀγύρρει φ. 46.
βίδος ἀξίνι φ. 223.	έπασα π. 51. 64. 68.
εἴη φ. 214.	έπαστον π. 41.
έθε μὴ γνωθει σε φ. 41.	έκάσι φ. 48.
μὴ χεῖνοις φ. 30.	έκάσι φ. 120.
εἰθίζο π. 9.	έμηγαντας π. 4.
εἰθίζεις δίσταν ἔχει π. 35.	έκπτε φ. 42.
εἰκεις πρόσει λόγοις π. 6.	έκλυσμας φ. 242.
εἰκειν γέρνοιν (έδρας) φ.	έκμελέτα π. 45.
209.	έκοντε φ. 14.
εἰκοντα π. 60.	έκπλάσιο π. 22.
εἰκὼν φ. 103.	έκφράζει π. 42.
εἰναι φ. 52. 228. 232. 236.	έκφραστοις φ. 82.
εἰνικα ἀμαρτάδος π. 7.	έκτελέειν π. 29.
φέργης φ. 191.	έκτελέοις φ. 219.
εἰπὲν π. 26.	έκών φ. 47.
έπικης φ. 20.	έλεον χεῖνον παράσχει φ. 21.
έποιην π. 67.	έλέω φ. 481.
έργειας π. 23.	έλεύθερον αἰθέρ' π. 70.
έργης βρατῶν π. 67.	έλησι φ. 134.
εἰς φ. 50.	έλθειν φ. 100. 178.
εἰς ἔχνια π. 46.	έλθειν φ. 28. 172.
εύποριν φ. 180.	έλθης εἰς αἰθέρ' π. 70.
εἰκον δέξαι ἀγεγον. φ. 22.	έληψις πρὸς ἔρωτας φ. 57.
εἰσι φ. 217.	έλκειν κρίσιν εἰς χάρην φ. 70.
εἰτι φ. 89.	ἴσονταθμὸν φ. 13.

ἘΛΚΩΣ

VOCABULORVM.

έλασις φ. 138.	πόλις φ. 232.
έλοχεύθις φ. 167.	πολιάτης φ. 35. 64.
έλπιζεν δελπή π. 53.	συμποτίψ φ. 233.
έλπιζομεν έλθειν σκυάρις φ.	φθιμένοις φ. 102.
100.	φρεσίν φ. 18.
έλωρα φ. 175.	έπ' (ένεισι λιστέ) φ. 107.
έμβρυον βρέφος φ. 174.	έγδοθι γαστρὸς φ. 174.
έμπειρος φ. 231. 237.	σίμβλων φ. 163. 164.
έμπταλιν φ. 167.	ένιβελῆ φ. 229.
έμπτεση φ. 188.	πλέτωμὴ γαρξῆ φ. 49.
έμφυτον φ. 123.	πόντῳ φ. 144.
έν αλλάλοις φ. 68.	ένγομα π. 3. φ. 30.
βιότῳ φ. 114.	έξ ιδίων βιοτεύσης φ. 145.
καθαροῖς π. 67.	έστιων βιοτεύειν φ. 3.
λύτῃ π. 68.	έξακέσας π. 66.
μέθοις φ. 229.	έξετέλεσας φόνον φ. 54.
πάτι φ. 11.	έντα φ. 230.
πάτην φ. 132.	έσσα φ. 70.
	άρχωτοις λεχ. φ. 179.
έπ', συν { <i>datiu</i> { ἀνδράσιν φ. 241.	
	<i>ut ēp</i> { ἀρσεν φ. 200.
έπ', συν { accus. { ὄμρατι π. 40.	
	<i>ut ēp</i> { ἔργον π. 48.
έπαγάλλιο χάρημη φ. 113.	έπειθ' π. 2.
έπέγοντες φ. 160.	έπελθειν ἐκεσον τῷν ἔργων.
έπάν έθέλησα φ. 150.	π. 41.
έπαράσιμος φ. 16.	έπέξιθι π. 43.
έπι π. 63. φ. 23.	έπεοικε φ. 202.

C 5

ΈΠΕ-

I N D E X

ἐπεξεργασίας αὐτέρω φ. 242. ut perficiant π. 49.

ἐπιτάχ. φ. 229.

ἐπίλυθες φ. 35.

ἐπουράμψις θεοῖσιν θεόσαι, ἐπίκιν ἔχωσιν φ. 90.

Daiino, vi { ἄπασι μέτροι καλὸν φ. 12.
 ὅπι { παντὶ τελέθω, οὐ ἔρεσι. π. 24.
 εἰσιν { πάντι π. 38.
 πάματι φ. 196.
 πλιθεσι φ. 77.
 Accusati- { κινηδὸν φ. 111.
 ιο, ut ὅπι { πᾶς καθίσας φ. 94.

ὅπι - βάντη φ. 185.
 ἐπιδίνης φ. 133.
 ὅπι - μιγέσι φ. 173.
 ὅπιμορφᾶς γυμνα φ. 26.
 ὅπιορκησης φ. 14.
 ὅπιπλήσιο π. 44.
 ὅπισασι π. 30.
 ὅπισαπι ἐρύθριδω φ. 226.
 ἐπονειδίζων φ. 214.
 ἐπωφελήμοισι ἐργοις π. 6.
 ἐργάζεται φ. 226.
 ἐργόζευ φ. 145.
 ἐργα καλὸν φ. 230.
 ἐργοισι ἐπωφελήμοισι π. 6.
 ἐργοις π. 48. φ. 150, 153.
 ἐργοι π. 27, 39.
 ἐργῷ τε λόγῳ τε π. 13, 25.

ἔργων αἰχρέων φ. 73.
 ἔργων ἡμιρρήν π. 41.
 ἔργων διονυσοφ. 77.
 ἔρεξα π. 42.
 ἔρεβω π. 24. φ. 48.
 ἔρεβαίνομεν φ. 194.
 ἔριν φ. 75, 143.
 ἔρις φ. 72, 75.
 ἔρις λυχὴ σιωπαδός π. 59.
 ἔρεψ φ. 144.
 ἔριψ φ. 123.
 ἔρχειν ἐπ' ἔργον π. 48.
 ἔρχονται φ. 156.
 ἔρωις ἀρτῆς, σεμνὸς φ. 63,
 & δεῖται 184.
 ἔρωται ἀκάθεκτον φ. 183.
 ἔρωτες ἀμέτροις φ. 57.
 ἔρωτος φ. 204.

Digitized by Google

VOCABULORVM.

ἴς ἀλλιος φ. 107.	ἴταιρος φίλος φ. 227.
ἄθερός ἐλθησε π. 70.	ἴταιροι φ. 89.
ἄμικαν φ. 29.	ἴταιροι φ. 239.
ἄπταν φ. 104.	ἴταιρη φ. 88.
ἴρωτα φ. 183.	ἴταιρω φ. 239.
εὐγέλιος φ. 172.	ἴταιροι φ. 67.
λέχος φ. 178.	ἴτελέδωτος 42.
ὔρειν φ. 58.	ἴτερόζυγον φ. 13.
φάσος φ. 100.	ἴτερος φ. 44.
χαρην ἔλκειν κρίσιν φ. 7.	ἴτητημα πάντ' ἀγορεύειν
χεῖρα ωφετείης φ. 53.	φ. 5.
ἴσθλα φ. 62. 87.	ἴτιπ. 71. φ. 52.
ἴσθλη φ. 224.	εῦ ἔβοντες φ. 77.
ἴσθλοι λόγοις μὲν εἰλοτοι π. 21.	ἴξην κακὸν φ. 144.
ἴσθλον φ. 231.	εὐθρέας ἵπποις φ. 192.
ἴσθλος φ. 61.	εὐθρέες γένος φ. 228.
ἴστων φ. 105.	εὐεπίλιος φ. 118.
ἴστορῶσιν π. 55.	εὐθὺν φ. 20.
ἴστραι π. 71.	εὐθωρ φ. 48.
ἴστη φ. 144.	εὐμερέοντος φίλυ φ. 137.
ἴστη φ. 72.	εὐμερέφε παθός φ. 203.
ἴστη π. 26. φ. 50. 103. 184.	εὐναι ἄρσενες φ. 181.
ἴστη π. 52. 63. φ. 39. 119.	εὐνας φ. 180.
ἴστη φ. 150.	εὐνίων ἀπότετοπον φ. 172.
ἴστη φ. 92.	εὐπετεῖς ἐργον ἀδεν ἄγου ιαρι.
ἴστην φ. 23. 60. 95. 124.	φ. 153.
ἴστω φ. 28. 55.	εὐρέται φ. 151.
ἴστωσιν φ. 35.	εὐφορος φ. 223.
ἴστη φ. 230.	εὐφορέοντος φ. 216.

εὐχε

I N D E X

- εὐχε φ. 227.
 ἔφυ φ. 56. 125. 207.
 ἔχε φ. 37.
 ἔλεφ φ. 107.
 ἀμέλειαν ὑγείας π. 32.
 δίαιταν καθάρεσσι π. 35.
 ὄλεον ἐς φύλων φ. 107.
 σαυτὸν τῷ μηδὲν ἀλογί-
 σας ἔθιζε. π. 14.
 ἔχει μελέτην ἀγρῶν φ. 235.
 ἔχειν νῦν γλώσση φ. 18.
 ἔχεις φ. 82.
 ἔχεις ων ἐν μοῖραι π. 18.
 ἔχειν π. 7.
 ἔχειν φ. 43.
 ἔχειν φ. 135.
 ἔχειν φ. 31.
 ἔχειν φ. 137.
 ἔχοντας σῶματι γάμου φ.
 104.
 ἔχοντας τὴν μαῖαν π. 55.
 ἔχοντας τὴν μαῖαν π. 58.
 ἔχητιν ἀλγεῖ π. 17.
 ὀμόνοιαν ἀεὶ φ. 71.
 ἔχειν ταυροῦ φ. 158.
 ἔχειν φ. 26.
 ἔχειν κορέτασσι φ. 90.
- Ζεῦ π. 61.
 ζῆγενες φ. 112.
 ζῆλος φ. 61.
 ζήδιψτο χειρῶν φ. 146.
 ζειλα ἀγαθῶν φ. 219.
 ζῆν π. 72.
 ζῆμις χειρῶν επολική φ. 111
 ζύοισι ἀλέγοις φ. 178.
- H.
- ἡ αἰτ. φ. 38. 57. 221. 222.
 224. 225.
 ἡ π. 51.
 ἡ quatenus adv. π. 52.
 ἡ σια φ. 176. 183.
 ἡ αἰτ. π. 61. 62. φ. 159.
 164. 199.
 ἡ quāt. φ. 79. 187.
 ἡ μῆνιδε σύ. φ. 221.
 ἡ δέ (al. ἡδὲ) φ. 223.
 ἡ δέα φ. 234.
 ἡ δύς φ. 64.
 ἡ δύτερον φ. 186.
 ἡ ε. φ. 163.
 ἡ λίφ φ. 98.
 ἡ ερφοτευ φύσιν φ. 120.
 ἡ ερφοτος μέλισσα φ. 162.
 ἡ λίν φ. 69.
 ἡ λυθεν φ. 116.
- Z.

VOCABULORVM.

ἀμεριγῶν ἔργων π. 41.	Σέμις π. 52.
ἴω π. 60.	Σεϊφ. 101.
ἴω ἀλίτη φ. 193.	Σεῖσιφ. 95.
ἰποκλείνυς φ. 31.	Σεῖσιν π. 49.
ἱκάστης φ. 9.	Σεΐν φ. 6.
ἱλθης π. 70.	Σεοπνεύσι σοφίης φ. 124.
λέγυπται π. 23.	Σεῖσ φ. 9. 27. 108. 120.
πέση φ. 135.	184.
ἴνιοχον σάτας γνώμων π. 69.	Σεῖσ ἀθάνατος π. 71.
ἴπτιος φ. 197.	ἴμβροτος π. 71. φ. 15.
ἴρωνς ἀγαπής π. 2.	εἰς σοφὸς, Θ. φ. 50.
ἴ φ. 227.	Σεΐν φ. 103.
ἴτιος φ. 118.	Σεΐν φ. 6. ἀθανάτου π. 6.
ἴτος φ. 51. φίλοι φ. 94.	Σεράποντα φ. 214.
	Σεράπιοι φ. 212.
(Θ.)	Σέρεος φ. 160.
Θ' φ. 50. 208.	Σεΐνη φ. 50.
Σαλάμουιτι τολυκλείσοις φ.	Σαλύτεραι φ. 182.
205.	Σῆρεις φ. 140.
Σάλασσα, εὐρεῖα φ. 151.	Σῆρεοι φ. 181.
Σαρέειν τείσθωται ἄπασι:	Σηρούρον κρέας φ. 139.
π. 15.	Σηρῶν φ. 140.
Σαρξαλέοισιν φ. 114.	Σήτει εἰς ἵχυα π. 47.
Σάρξ φ. 63.	Σητεῖ φ. 17.
Σεῖνς ἀρετῆς π. 46.	Σητόο φ. 134.
Σεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν. π.	Σητοῖσι φ. 41. 103.
63.	Σητοῖσιν φ. 56.
Σίλω φ. 232.	Σητός π. 71. φ. 106.
	Σητῶν π. 50.

Επιπλέον

I N D E X

Συμέδες φ. 59.

Συμέπ. 11.

Σωπολέοντις κωφόν φ. 98.

Ιχνία ἀριτής π. 46.

μητέρος βάσαν φ. 171.

I.

Ιαζεπι π. 19.

ἴδιη κ. μέτ' ἄλλη π. 12.

ἴδιων φ. 145. βίβλων 148.

ἴσρα π. 64.

ἴθως φ. 85.

ἴμπροντος γάμου φ. 227.

ἴνασιν φ. 213.

ἴν' ἔχης φ. 82.

ἴππιος εὐγενέας φ. 192.

ἴππιος χρεπτίνεον φ. 222.

ἴταις φ. 211.

ἴδιτενες, scias. (pro ἴταις

sync. ab ἵσημι) π. 9.

ίτις (ab εῖμι) π. 38. φ.

46. 197.

ἴται φ. 108.

ἴτοι φ. 13. 144.

ἴστητε, ἀρίστη φ. 132.

ἴχε φ. 18.

ἴχει φθίνον π. 36.

ἴχειν καὶ πίλον λύγον τὸν φρεστὸν

φ. 18.

ἴχ [πράγματ] π. 24.

Καθάρειον δισταγ π. 250.

καθηγμοί φ. 217.

καθαροῦ π. 67.

καθηκόφ. 77.

καθέμαρον φ. 234.

καθίσαι φ. 94.

καθ' ὁδὸν φ. 135.

καθότον διώη π. 19.

καθύπελον π. 69.

κῶ π. 2.10.11.21.31.380.

36. 43. 68. φ. 4. 22.

28. 39. 50. 58. Σ6.

κακειαμ φ. 113. 199.

κακέρην π. 37. φ. 79. 90. 111.

238.

κακῷ λαπεῖσιν φ. 115.

κακὴ φ. 224.

κακὴ φ. 190.

κακηγορέων φ. 215.

κακοχεῦδρ φ. 128.

κακοὶ λέροι φ. 243.

κακοῖς φ. 51. 113. 129.

κακοὺ φ. 138. 144. 195.

κακὸς φ. 47.

κακό-

VOCABULORVM.

κακότητα φ. 74.	κάλλος δισήπετοι φ. 207.
κακότητος φ. 38.	καλὸν φ. 12.99.
κακός φ. 116.	κελὸν (ἱ) φ. 78.
κακός ἀνθερός φ. 237.	καὶ ἄλλα ἀδαίμων π. 37.
κακῶν λύσιν π. 56.	καμάτε φ. 153.
λύσεις π. 61.	κάρυνθ φ. 162.
ἀρχῆ γέ χειροῦ φ. 40.	καρπὸν ἀρκέτης εὐξέμιλον φ. 34.
τόλμα φ. 62.	καρπῶν φ. 157.
κακώς φ. 9.	καστιγνήτη φ. 172.
καλὰ ἔργα φ. 230.	καστιγνήτων φ. 185.
καλίν φ. 81.	καλ' ἄνθεα φ. 165.
	κοιλάδος φ. 163.164.
κατὰ	κέτσον φ. 134.
	οἴκου φ. 192.
	χῶρον ἀμείβε φ. 45.
καταθύμος φ. 213.	χλεπῖται σπέρματα φ. 18.
καταθυροβορήσης π. 72.	χλέφας φ. 131.
καταχθονίς δαιμονος π. 3.	χλοπίλη φ. 130.
κάντος φ. 167.	χλοπίλων χειρῶν φ. 146.
κειράμονε λῆπτις (ἀρκέσαι) φ.	χλύτει π. 56.
157.	χλώπεις φ. 131.
κελένω π. 65.	κοιλάδος φ. 163.164.
κέντρα φ. 122.	κοίλης πέτητης καὶ κοιλάδες
κεράσοις αὐτοχύτοις φ. 122.	φ. 163.
κέρας Αμαλθείας φ. 236.	κορὰ φ. 25. 55. 109.
κούζης φ. 44.	κοινᾶς φ. 28.
κ. Χειριδός βιότοι φ. 165.	κόλακας τεπεζοκέρες φ. 88.
κινδυνεύσται φ. 165.	κόμη φ. 202.
κικλίσκεται φ. 64.	κόνις φ. 105.

κελπῖται

I N D E X

καλπεν φ. 138.	κυλίνδροις π. 57.	Αέλιος
καρέσαμαι φ. 98.	κυτός φ. 221. 225.	Λέντης
καρύμβων ἄμματα φ. 201.	κύπριος φ. 63.	Λέρμος
καρυφίω φ. 201.	κύπειριν ἀθεσμον φ. 180.	Λέριος
κάρητι φ. 189.	ἄρσηνα φ. 1.	Λέχης
κάρον ἀρσενα φ. 177.	κυστι φ. 175.	
καρδιή φ. 44.	κυστίν(ἀργέποτι) φ. 140.	Λέχος
κρατεῖν τῶνδει π. 9.	καλυέτω φ. 198.	Λέχος
κρατεῖται π. 51.	κατίπλουτα φ. 234.	Λέθη
κρατήσας τέτον π. 49.		Λέπια
κρατήσεις ὡν π. 65.		Λέπια
κρέας Θηρεύερον φ. 139.		Λέπια
κρητίσοσιν φ. 69.	Δαγυνεῖς π. 10.	Λέπια
κριθῶν φ. 159.	λάμβανε φ. 216.	Λέπια
κρίνε πρόσωπον φ. 8.	λαὸς φ. 93.	Λέπια
κρίνειν φ. 83.	λατζεύειν κυρῷ φ. 115.	Λέπια
κρίνεν π. 68.	λατζένης φ. 191.	Λέπια
κρίσιν ἐς χάριν ἔλκειν φ. 7.	λαχεῖν γάμη φ. 227.	Λέπια
κρύειν φ. 13.	λαώ φ. 92.	Λέπια
κρύπτειν φ. 127.	λέγυψ π. 28.	Λέπια
κρυπτὸν λέγον φ. 18.	λέγυται Φιῦδος π. 28.	Λέπια
κτᾶμαι π. 16.	λέγυτον φ. 236.	Λέπια
κτῆνος φ. 135.	λέγω π. 34.	Λέπια
κτίνεις θυτοῖο φ. 134.	λειλασίαι φ. 42.	Λέπια
κυβερῆ φ. 126.	λεῖπε φ. 140.	Λέπια
κυλίκων οφειλομεγάλων φ.	λεῖφας φ. 101.	Λέπια
233.	λεῖφας φ. 140.	Λέπια
λέκτεια \sum διύτερα \sum φ \sum	170.	
λοιχιὰ \sum μοιχιὰ \sum φ \sum	169.	

λέπια

VOCABULORVM.

- Αέλπειν βλάπτεσσα π. 59.
 λέκτε φ. 121.
 λέργος πανοί φ. 243.
 λέριος φ. 244.
 λεχέσσωι σύζυγοι τοῖς φ. 179.
 παλαικίσιτι φ. 173.
 λέχος φ. 182.
 λέχος βατήσιον φ. 178.
 λέθειν π. 53.
 λέια φ. 157.
 λιταισι πεπέζοις φ. 78.
 λογίσσωι π. 39.
 λόγοι μειλοί τε, καὶ ἐπλούτοι
21.
 λόγοις πράξιτι π. 6.
 λόγοις κρυπτού φ. 18.
 λόγοις θεοπνεύσισι σοφίης ἀρι-
- τος φ. 124.
 ἔργοις αἰθεώποισι φ. 123.
 ὄπλον αἰδεῖ φ. 119.
 λόγῳ (ἔργῳ τε λόγῳ τε) π.
13. 25.
 λοξὰ ἀμιματα φ. 201.
 λυγῆ π. 59.
 λυγῆς φέρνει φ. 191.
 λυκόνοι φ. 105.
 λύτρα φυχῆς π. 68.
 λύτεισι πακῶν ἀπατατας π.
61. (al. πάτειας.)
- λύτην πακῶν π. 36.
 λύσις φ. 116.
 λυστρόντεις φ. 117.
 λυστρόντι φ. 204.
 λύβησον φ. 34.

M.

- μάτην σ. π. 47.
 μαγικῶν βιβλῶν φ. 141.
 μαθόντεις φ. 87.
 μακάρωσι φ. 154.
 μακάριον φ. 72.
 μακρεῖ φ. 152.
 μάλα φ. 118.
 μαλακῶν ὅμιλοι π. 40.
 μάλις π. 12.
 μαίκης ὁλοφρονα φ. 59.
 μαστυρέιας φυδῆ φ. 10.
 μάρτυς φ. 142.
 μάτην φ. 94.
 ματὸν π. 47.
 μάχαι φ. 42.
 μιγ' ὄφελοι φ. 62. 194.
 μέγα φ. 55.
 μεγαλυγορέη τευφῶν φ. 119.
 μεγάλην φ. 86.
 μετέπειν γεωπονίαν φ. 132.
 μέτην φ. 166.

D μέλα-

I N D E X

- μέλαθρος φ. 109.
 μελέτην ἔχεισθαι φ. 235.
 μέλισσα ὁρμησπόρος φ. 162.
 μερόφυτος φ. 162.
 μελίσσαι φ. 122.
 μελίσση φ. 121. 225.
 μέμυντος φ. 106.
 μὲν π. 1. 9. 10. 15. 16. 44.
 φ. 65. 75.
 μέτοισιν φ. 232.
 μέτος φ. 232.
 μῆτ' ἀλλὰ καὶ θύρη π. 11.
 μετέπειτα π. 29.
 μετέπειτα π. 43. φ. 6. 9.
 μίτεσι (ῶν εἰ σοί τι μεῖ)
 π. 65.
 μέτρα φ. 95. δίκυρα φ. 12.
 μέτρον π. 33. 34. φ. 134.
 ποιεῖσθαι π. 33.
 μέτρον, ἀριστον π. 38. φ. 33.
 66. 95. καλὸν φ. 12.
 μέτρῳ φαγέειν φ. 65.
 μέλει ἄδη φ. 219.
 μὴ π. 26. 27. 29. 30. 34.
 37. 39. 72. φ. 3. 5. 7. 8.
 13. 16. 17. 29. 30. 32.
 41. 49. 53. 67. φ. 6.
 μηδ' π. 7. 14. 18. 26. 38.
 40. φ. 44. 45. 55. 97.
- μιδέ φ. 34. 51. 81. 88.
 94. φ. 6.
 μιδεῖς π. 25.
 μιδέν π. 14. 30. φ. 55.
 μιδέποτε φ. 87.
 μιδέποτε φ. 80. 83.
 μιθ' φ. 2. 55. 201.
 μίνη φ. 69.
 μίνης φ. 60.
 μίπως φ. 166.
 μάτ' π. 12. 22. φ. 1. 14.
 19. 20. 30. 49. 113. 115.
 μάτε π. 11. 25. 53. φ. 1.
 14. 113.
 μιτέρα φ. 82. 171.
 μιτέρος φ. 171.
 μιτηρ φ. 38. 198.
 μιτεψίς φ. 170.
 μισίνειν ἀματι χῆρα φ. 2.
 μισίνεις φ. 31.
 μισίνων φ. 168.
 μιγέν φ. 189.
 μιγέντις φ. 173.
 μικρῆς ἀμαρτάδος π. 7.
 μιμήσαντο φ. 182.
 μιμησιν φ. 102.
 μιμῆ φ. 74.
 μιν π. 72. φ. 206.
 μιγένθη φ. 94.

VOCABULORVM.

88. Μίξη φ. 204.
κιδώφ. 17.
μοιπ. 42.
κόρεπ. 20. 57.
μοίραν π. 18. vlt. corrip. φ.
132.
μοιχικά λέκτεα φ. 169.
μοχθεῖν φ. 150.
μοχθίσαται φ. 17.
μοχθῶν φ. 145.
μύθοις φ. 229.
μῦθοφ. 84.
μυθολογύειν φ. 65.
μυρίστεται (al. μυριότητα)
φ. 165.
μύρικες φ. 155.
μυσῆται φ. 218.
μυχάτεις οἴκεις γαίης φ. 155.
μῶμον μὴ αἰάλητος φ. 67.
μωρᾶ π. 27.
- νεύσοι ἀταρχήταις φ. 96.
νεκύωφ. 108.
νέμεται δίκυα τάπτι φ. 7.
μέτετα τὰ δίκυα φ. 12.
μοῖραν τάπτι φ. 132.
νέμοις τακτὰ δέλοις φ. 213.
φιλότητα φ. 208.
νεοτίσιον ὥριν φ. 203.
νεοτρίβεις ἄχθος ταυροῦ φ. 158.
νεοτίς φ. 82.
νέρθιν φ. 70.
τίκη φ. 126.
τητιάχοις ἀπαλοῖς φ. 142.
τητῆν σὲ ἔρδονταις φ. 77.
νεύστ. φ. 87.
νόμαι π. 1.
νόον ἐπέρον φ. 44.
νέν ἐχέμων γλώση φ. 18.
νότυμος φ. 166.

Z.

- Ζενίζειν λιταισι τσαπέζαι
φ. 78.
Ξίφος φ. 29.
Ξωδείς φ. 110.

O.

- Ὀφ. 25. 28. 58. 63. 137.
Ὀπ. 24. 34.

D 2 οδήγεις

113

I N D E X.

- ὁδηγεῖτυφλὸν φ. 22.
 ὁδού φ. 135.
 οἱ π. 55. 57. φ. 87. 129.
 153.
 οἰα φ. 218.
 οἰκέτε φ. 216.
 οἴκοιστι φ. 190.
 οἴκοι φ. 22. 192.
 φίκονθμος ἀγαθὴ φ. 226.
 οἴκις γείνις μυχάτες φ. 155.
 οἴκτερον γανγῆς φ. 23.
 σινοποτάζειν φ. 234.
 οἱ π. 64. φ. 229.
 οἱτ' ἀγαθῶν π. 55.
 οἱφ π. 62.
 ὄλεον φ. 107.
 ὄλεος ἀβατος φ. 25.
 ὄλεόδαι π. 16.
 ὄληαι φ. 166.
 ὄλίγοις φ. 91.
 ὄλίγον φῦλον φ. 161.
 ὄλοδ φ. 62.
 ὄλοόφεροναιματίν φ. 59.
 ὄμηλικα φ. 211.
 ὄμιλος πολύτροπος φ. 92.
 ὄμμασι μαλακῆσι π. 40.
 ὄμοίνικ π. 52.
 ὄμοις φ. 169.
 ὄμβοιασ φ. 7. ὄσίνι φ. 208.
 ὄμβοιασ φ. 7. ὄσίνι φ. 208.
 ὄμβοτη φ. 15.
 ὄμβτεχυος φ. 85.
 ὄμβτικοι φ. 35.
 ὄμβφερα φ. 28.
 ὄμειρε φ. 75. πλεοτάζεον
 ἀγαθῶν φ. 56.
 διήσης πάπτια φ. 118.
 ὄντα φ. 195.
 ὄντων π. 55.
 ὄπίσω φ. 101.
 ὄπλον φ. 120.
 ὄπλον τομώτερον σιδῆρο φ.
 119.
 ὄποια π. 37.
 ὄποσα π. 36.
 ὄππέτ' φ. 156.
 ὄπως μὴ πέλιπται π. 27.
 ὄργη δέιν ὄξεις φ. 60.
 ὄργιλ ἀγριον χαλάτη φ. 53.
 ὄρεξι φ. 60.
 ὄρεξον χεῖρα πιπτούση φ.
 26.
 ὄργειν φ. 1.
 ὄρκον π. 2.
 ὄρηθαι φ. 81.
 ὄρησι φ. 121.
 ὄρσης χθλον φ. 78.
 ὄσίνι φ. 208.
 ὄσιν φ. 127.

VOCABULORVM.

ἴπον φ. 30.
 ἴσα π. 17.31.
 ἴσις π. 5.φ.15.16.47.
 ἴπαρ φρεσέη φ. 187.
 ἴτι π.
 ἴτι φ. 106.
 ἴπ. 20.60.φ.69.70.71.
 86.87.99.111.149.
 169.184.
 ἴδη π. 32. φ. 154.
 ἴδε φ. 195.224.
 ἴδεν φ. 153.
 ἴδε γένεσις φ. 219.
 ἴκ π. 42.71.φ.48.56.
 72.Φ' 6.
 ἴκ ἐσερῶσι π. 55.
 ἴκέτι φ. 52.
 ἴν φ. 19. 113.
 ἴεραιδαι φ. 68.
 ἴεραιδαι φ. 70.
 ἴτ φ. 224. 229.
 ἴτε π. 56.
 ἴτι φ. 37.
 ἴπαε π. 9.
 ἴχ φ. 127.136.
 ὶφελόμηνοι φ. 212.
 ὶφέλλι φ. 62.63.154.
 ὶφθιλαι φ. 206.
 ὶφραδιάγι π. 8.

ἴψι φ. 76.

Π.

Παγαὶ π. 48.
 πάθη κοινὰ φ. 55.
 πάθη κοινὰ πάγτων φ. 23.
 πάθος φ. 184.
 πᾶιδ' φ. 230.
 πᾶθαι φ. 169.
 πᾶδι ἄρσεν φ. 200.
 παδουρόν φ. 177.
 παδός σύμβολοφ. 203.
 πᾶίδων φ. 207.
 πᾶίς φ. 198.
 παῖς φ. 197.
 πάλι φ. 82.
 παλλακίσι φ. 173.
 πᾶι φ. 150.
 παραγένει φ. 193.
 παρτ' φ. 5.
 πάγτα φ. 28.40.93.232.
 πάγται φ. 81.118.
 πάγτες φ. 36.91.104.108.
 244.
 παντός π. 52.
 παπτός φ. 112.
 πάγτων π. 12.φ. 25.33.
 66.133.210.
 πάκι πολὺ π. 20.

D 3 202

INDEX

$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{genitiu. } \text{S. } \tau\alpha\mu\tau\delta\pi. \text{ p. 147.} \\ \text{οἰκέτε βαλι. λάμβανε } \phi. 216. \end{array} \right.$
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ cum	$\left\{ \begin{array}{l} \text{accusa, } \left\{ \begin{array}{l} \text{ἀπατέων } \phi. 238. \\ \text{δαπαγῆ } \phi. 37. \end{array} \right. \\ \text{καιρόν } \left\{ \begin{array}{l} \text{βραδυνήσας } \phi. 79. \\ \text{πατέδε } \phi. 173. 211. \end{array} \right. \end{array} \right.$
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ φ. 180.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ π. 47.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ κλοπίμιν φ. 130	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ ἔλον γύζοντι φ.	
21.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ γύζοις τέταρτι φ.	
27.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ π. 42.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ μιδεῖς λόγῳ σε, φ.	
π. 25.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ ἀρμεῖντι φ. 4.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ φ. 212.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ φ. 11.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ φ. 205.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ χομώσι φ. 51.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ φ. 146.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ φ. 7. 11. 132.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ π. 38. 62. φ. 46.	
132.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ π. 61.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ φ. 109.	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ sum genit.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{παντὸς } \pi. 52. \\ \text{μιδεῖ } \pi. 14. \end{array} \right.$
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ cum accus,	
$\tau\alpha\mu\sigma\tau\alpha$ σῶμι π. 32.	

76

VOCABULORVM.

- φευγογγίζωτι φ. 240.
 φέρμορμας φ. 223.
 φενισομφάν πυλίκων φ.
 233.
 φέση φ. 110.
 φεσόντι χεῖρα δίδε φ. 24.
 φερέγης κούλης φ. 163.
 φερροφυής πολύπειρ φ. 45.
 φεψόλαξο ποιεῖν π. 36.
 φῆπ. 42.
 φῆμα φ. 116. 196.
 φῆμα ποθετὸν φ. 41.
 φῆματ' π. ἀπειρονα π.
 58.
 αὐθαίρετα π. 54.
 φῆματι φ. 196.
 φῆμη φ. 65.
 φημὸς φ. 80.
 φίονος ἄγρη φ. 235.
 φίσους φ. 76. 92.
 φίσιν φ. 11.
 φίαζόμενον φ. 136.
 φλείσαις φ. 79.
 φλέγης φ. 201.
 φλέον φ. 228.
 φλεγόντος ὄντεαρέκη ἀγαθὸν
 φ. 56.
 φλεγνεοτι φ. 77.
 φλέθεσιν καρπῶν φ. 157.
- πῆλιν περιχλέεις φ. 244.
 πῆλες φ. 54.
 πληγώσας φ. 21.
 πλοκαμῆδος φ. 200.
 πλόθος ζετὸν ἀδηλος φ. 23.
 πλυτεῖν ἀδίκως φ. 3.
 πλύτον φ. 26.
 πλέτος ὁ πολὺς ἀπαυχεῖ φ.
 58.
 πλέτη φ. 106. 235.
 πλέτω φ. 49.
 πλόσιν φ. 151.
 πνεῦμα φ. 103. 105.
 ποθεινὸν φῆμα φ. 41.
 προεῖν π. 36.
 ποιεῖνται ἐτάριχος πλοκαμας φ.
 88.
 ποτὲ Θε. (μέτεον)
 π. 34.
 ποιοῦ π. 5.
 πόλει φ. 232.
 πολέμιος προσβούτος φ.
 143.
 ποβλιος ciuitates φ. 126.
 πολιάτης φ. 38. 64.
 πολιορκοτάφεις αἰδεῖδαι φ.
 209.
 πολιτλάγκτε πενίης φ.
 36.

D 4 πολη̄

Ι Ν Β Ε Χ

πολίται φ. 240.	ποτίχειμα φ. 160.
πολλ' φ. 231.	ποτέπι. 33.
πολλάκι φ. 54. 129.	πρέσσι ληγούπ. 6.
πολλάκις φ. 114.	πρέσσις φέρεπ. 18. ἴχτ. 24.
πολλάν φ. 57.	πρέπει π. 19.
πολλώ φ. 121.	πρέσβις φ. 211.
πολλοί π. 21. φ. 89. 206.	πριστότατοι φ. 199.
πολλοῖς φ. 91.	πρῆξεπ. 26.
πολλῶ π. 61.	πρήξης π. 11.
πόλος φ. 72.	πρῆστις μιδέν οὐδὲ πίστις π. 30. ἡ σεμίβλάντη π. 39.
πολὺ π. 20. φ. 69.	πρίονει π. 28.
πολυκλήτοις θαλάμοις φ. 205.	πρίονος φ. 84.
πολύμοχθος φ. 161.	πρίπειλθεῖ π. 41.
πολὺν χειρον φ. 111.	πρίποτι φ. 76.
πολύσλοβος φ. 50.	προδόμιον φ. 206.
πολύτες πετεοφυῖς φ. 45.	πρῆγμα π. 27. 39.
πολὺς φ. 58.	πρεσγωγούσης φ. 163.
πραύτερος ὄμιλος φ. 92.	πρεγλέης λέγοις φ. 244.
πρέπι π. 45.	πρεπλεοπότες φ. 155.
προσφύτες φ. 62.	πρεπτετές ἐξ χεῖρα φ. 53.
πόνος ἀριτέλιμέγ' ὄφελλι φ. 154.	πρὸς φ. 204 ἀνακτα φ. 215.
πόντη φ. 144.	αιδρὸς π. 28.
πόνημα π. 66.	ἴρωπας φ. 57.
πόσιος φ. 89.	μίξι φ. 204.
πόσις φ. 188.	φόνοι φ. 29.
ποταμοί φ. 71.	πρεσγάγη π. 60.
ποτέπι. 11. φ. 177.	πρεσόξεναι ὑπιώ ἐπ' ὄμ-

μασι

VOCABULORVM.

ματιπ. 40.

φερούντος τολέμει φ. 143.

φερπίπης^τ (πολλοὶ αἴθιδες ποισι λόγοι) π. 22.

φρέσωπον φ. 8.

φρεφέρεσσα π 64.

φρῆτα π. 1. φ. 6.

φρήτισα π. 10.

φρήτη π. 43.

φτωχός φ. 20.

φῦε φ. 93. 94.

φυσιον νεοτεῖος ἄχθος φ. 158.

φῶς φ. 166.

P.

φάππειν δόλυς φ. 2.

φέζων π. 3.

φενής ἐς ἔλατα φ. 183.

φίληκυστι φ. 175.

φίλης πενίων φ. 8.

S.

Σ' π. 34.

σατόν π. 12. 13. 23.

σατέτης φυχής ἀπὸ τῆς π.

66.

σε π. 25. 29. 39. 46. 53.

65. Φ. 9. 41.

σέετ. 3.

σέες ὅρκον π. 2.

σῆσφ. 6.

σέο φ. 21. 31. 168.

σεμοί φ. 63.

σετοφισιδίος φ. 125.

σιλ φ. 26.

σιδίς φ. 119.

σίμελων φ. 163. 164.

σίτη π. 33.

σιάπποιτε δικέλλη φ. 149.

σικαλίσμα τεκτίζε φ.

147.

σικλάκων παναχέιν φ. 193.

σιμίτετ. φ. 165.

σοί π. 65. φ. 27.

σοῖσπ φ. 190.

σοὶ π. 7.

σοῦ φ. 42.

σοφίη φ. 126.

σοφίη φ. 49.

σοφίη φ. 85.

σοφίης δεοτυσίκη φ. 126.

σοφίς φ. 50. 85.

σπείρενται πεῖλφ φ. 144.

σπέριματα φ. 16.

σαθμὸν κρέειν ἑτερόζυγον φ.

130.

D S σέετα

I N D E X

εέργε φ. 186.

σίσας π. 69.

σίγματα φ. 214.

συγένε φ. 15.

σὺ π. 63. φ. 9.

συγγενέσιν φ. 208.

συμπαρεόντες φ. 129.

συμποσίω φ. 233.

σύμφυτος π. 60.

σωάμιοις φ. 43.

σωάγειρον φ. 135.

σωάναδον φ. 181.

σωάγνησκοι φ. 129.

σωίσασι π. 56.

σωπαθός π. 59.

σύδε βλοσυρῆς φ. 222.

224.

σύσασιν (δεῦν δημτῶν τ'
αὐθ.) σ. 51.

σφετέρικα φ. 160.

σῶμ' π. 32.

σῶμα π. 70. φ. 104.

σῶματος φ. 217.

σῶσον φ. 24.

σωφροσύίμα φ. 73.

T.

T' π. 4. 6. 28. 50. φ. 138.

226.

τὰ φ. 5. 10. 12. 46.

τάδ' π. 29.

τάδε φ. 220.

τακτά ιέμοις δέλφι φ. 213.

ταῦθ' π. 39.

ταύροις φ. 122.

ταύρους ἐψιτέροντας φ. 193.

ταῦτα π. 9. 36. 45. 46.

φ. 218.

τάχα φ. 100.

ταχῖνα φ. 223.

ταχέως φ. 78.

τάχισα φ. 76.

ταχυτᾶτ' φ. 121.

τε π. 3. 4. 10. 13. 17. 21.

28. 33. 50. 67. 68. φ.

42. 43. 100.

τελὲ φ. 186.

τέκη φ. 167.

τέκνα φ. 43. 168.

τέκνατα φ. 175.

τελέθρι φ. 161.

τελέθρονται φ. 101.

τελέθρεσιν φ. 68.

τελέθρω δῆτι παντὶ, ὃ ἐρέω

π. 24.

τελέσαι π. 49.

ΤΕΛΟΣ

VOCABULORVM.

τέλος φ. 48.	τις φ. 81. 176. 189.
τέμνειν φ. 177.	τις φ. 149.
τεῦις φ. 197.	τλήμανες π. 55.
τέργυ φ. 51.	τὸ φ. 29. 52. 95. 138. 228.
τέρμι φ. 133.	τεδ π. 34.
τερπνότατον βίον π. 31.	τέδε φ. 228.
τέρτια π. 44.	τοι endit. π. 28. φ. 93 119.
τετράων φ. 220.	152.
τετρακτίῳ π. 47.	τοι tibi π. 24. 26. φ. 213.
τετυγμένου φ. 52.	τοῖν π. 57.
τεύχε μέτεια θεῖτι φ. 95.	τοῖσι π. 20.
τεύχι μενίλι φ. 59.	τοκέσοι φ. 207.
τεύχη φάρμακα φ. 141.	τβλημα κακῶν, ὄλοι φ. 62.
τέχνας φ. 85.	τομότερον σιδῆρο φ. 119.
τέχνη φ. 149.	τὸν π. 47. φ. 127.
τὴν φ. 85. 171.	τὸ τέλος (adv. i. τελέως)
τηρεῖν παρθενίλι φ. 11.	φ. 48. 52.
τῆς π. 32. 46. 72. φ. 36.	τῆ φ. 217.
124.	τὸν π. 3. 4. 618.
τῆς δε φ. 82.	τέτων π. 20. 45. 49. φ.
τί π. 42. φ. 186.	27.
τι endit. π. 23. 25. 53. 65.	τεσπέζοις λιταισι φ. 78.
φ. 139. 167. 182. 198.	τεσπέζης φ. 147.
215.	τεσπέζοις κβλακας φ.
τίκτε φ. 169.	88.
τίμα π. 2. 4. φ. 6. 171.	τεέφειν φ. 200.
τίμαις φ. 211.	τεῖς π. 41.
τιγ' φ. 34.	τεόχες, ὁ βίος φ. 25.
	τευφᾶ φ. 57.

ΤΕΙΦΩ

I N D E X

- τευφῶν μεγαληγορία φ. 117. οὐσούργος φ. 67.
 (μὴ) τεύχειτος κακοῖς φ. 51 οὐτοχεῖ ὁ πολὺς πλέτος φ.
 τύπων φ. 97. 58.
- τυφλὸν φ. 22. οὐτιτένοντας τούτους φ. 193.
 τύχοις διαισθίσται π. 17. οὐτόμαστι ἐρεσίοις φ. 70.
- τυχέειν φίλον φ. 137.
- πιθ. π. 62.

τῆν π. 5. 30. 41. φ. 61. 148
 εἴδετο π. 9. 66. φ. 220.

Φ.

Υ.

- ὑπερίξε φ. 179.
 ὑπεριψ φ. 58.
 ὑγιής τῆς ψελί σῶμα π. 32.
 ὕδωρ φ. 93.
 ὕεστα φ. 198.
 ὕπ' αἰάγυπτο φ. 47.
 ύπαλνέτεις φ. 136.
 ύπαρχεις φ. 106.
 ύπερβασίασθα φ. 60.
 ύπερβασίασθαλγενιαί φ. 83.
 ύπερβασίν φ. 66.
 ύπερβῆς φ. 32.
 ύπερροπτον φ. 55.
 ύπερχειρος φ. 59.
 ὕπνον περσέξειαντα ἐπ' ὅμι-
 μασι π. 40.
 ύπνου π. 10.
- φαγέειν φ. 65.
 φαγέταις ὑπὸ τῆς ιδίας φ. 148
 φέρος φ. 100.
 φέρμακα φ. 141.
 φωλων φ. 61.
 φύδεο τῆς ζωῆς π. 72.
 φύδια πάνταν φ. 133.
 πλέτη φ. 106.
 φέρει φρέσιος π. 18.
 φέρνυς λυγῆς φ. 191.
 φέρονται (κυλίνδροις) π. 58.
 φέροντα φορέοντα διάκι φ. 159
 φεύγε φ. 143. 237.
 φεύγειν π. 60. μαρτυρίει
 φεύδη φ. 10.
 φθείρη φ. 174.
 φθιμδόσις φ. 102.
 φθιμδών φ. 97.
 φθορέι φ. 69.
 (μὴ) φθονέρης ἀγαθῶν ἔται-
 γοις φ. 67.

Φθόνος

VOCABULORVM.

Φύλον π. 36.
 Φίλ' ἑταῖρε φ. 227.
 Φίλα φ. 187.
 Φιλῆ solens (χείματι) π. 16.
 Φίλοι subl. π. 57.
 Φίλοι adiecit. φ. 94.
 Φιλέτητα φ. 208.
 Φίλως εὐφρένεστος φ. 137.
 Φιλοζημοσθή μάτης κακό-
 τητος φ. 38.
 Φόνοι φ. 42.
 Φόρον φ. 29. ἐξετέλεσμα φ.
 34.
 Φρέοντα φ. 159.
 Φρέζει π. 19. 68.
 Φρένος φ. 117.
 Φρένας π. 57.
 Φρεστή φ. 18.
 Φρογή φ. 187.
 Φρογτίζει φ. 239. 240.
 Φρέσι φ. 203.
 Φύλα φ. 221.
 Φύλασσι φ. 205.
 Φυλάσσειν πίστη φ. 13.
 Φύλον φ. 161.
 Φύσι φ. 167.
 Φύστως φ. 180.
 Φύστως λεγάνη π. 28.

φύτη π. 52.
 φύση ἡ βροτῶν φ. 120.
 φύσις π. 64.
 φωκυλίδιω φ. 220. 238.
 φωκυλίδιφ. 228.
 φωρῶν αἰδρῶν φ. 130.

X.

Χατίνεατης ἵππη φ. 222.
 Χαῖτης πλοκαμίδος μὴ τῇ-
 φει φ. 200.
 Χαλέπαινη πιστή φ. 197.
 Χαλεπή φ. 225.
 Χαλέπων φ. 40.
 Χαλίνη δερματί φ. 53.
 Χάρην Νεοπ. φ. 7.
 Χάρην ὄντες φίρευτε φ. 191.
 Χάρης φ. 229.
 Χάρην μὴ ἐπαγάλλοι φ. 113.
 Χεῖμα φ. 169.
 Χεῖς φ. 21.
 Χεῖρα φ. 31. 53. 142. 176.
 Χεῖρα μισθίειν αἴματι φ. 2.
 πισθεντι δίδυ φ. 24.
 πινυτείνσιν ὁξεῖον φ. 26.
 Χειρῶν πλοπίμων φ. 146.
 Χθάρι φ. 70.
 χλιδαὶ φ. 202.

χλιδαὶ

I N D E X V O C A B U L.

χέλον δαιμόνιον φ. 98.

Ψ.

χείρ π. 31.

χείρ φ. 230.

ψῆφος φ. 170.

χεὶρ ἐξην π. 45. ἔχει π. 32.

ψύδει βάζει φ. 5.

πατεροπάσας ἀγάγει

ψυδή μαρτυρίου φ. 10.

φ. 128.

ψύδος φ. 15.

σινοποτάξειν, Σ' σ. φ. 233.

ψύδος ὃν τέρτιος λέγεται π.

φροντίζειν φ. 239.

23.

χεῖροις φ. 30.

ψυχᾶ π. 47.

χεῖροντι φ. 21.

ψυχᾶ φ. 102.

χεῖρον φ. 27.

ψυχὴ, ἀθανάτος φ. 112.

χεῖρων πλέτει φ. 235.

ψυχὴ π. 66.

χείρων φ. 107.

ψυχῆς φ. 46. 217.

χείρων π. 16.

ψυχῆς λύσει π. 68.

χεῖρις φ. 103.

ψυχῶν φ. 108.

χεῖρα π. 44.

Ω.

χεῖρες φ. 80.

ώγυγίνες φρύνες φ. 164.

χεῖρος πολὺ φ. 111.

ώδεσίς π. 19. 31.

χειστὲ κακῶν ἀρχῆγε, Σ' σ.

ών π. 18. 22. 65. 67. φ. 27.

φ. 40.

ώρην νεοτίσιον φ. 203.

χειστὸς φ. 39.

ώς quod π. 15.

χειστα π. 62.

ώς, ωτο (cauffal.) βιοτεύσῃ

χειστο φ. 45.

φ. 145.

χειστο φ. 86.

ώς sicut φ. 45. 167. 171.

χειστο φ. 37.

ώτε σε ἐλπίζειν π. 53.

χειστο φ. 110.

CATA.

CATALOGVS LOCORVM COMMV-

nium, ad quos subiecta analysis utriusque

Poëtae sententias vel præcepta, salvo
tamen cuiusq; iudicio, redigit.

1. Amicitia. 6. Modestia.
2. Fortitudo. 7. Pietas.
3. Iustitia. 8. Prudentia.
4. Liberalitas. 9. Temperantia.
5. Mansuetudo. 10. Veritas.
11. Virtus.

A N A L Y S I S

Carminum Pythagoræ & Phocylidis.

I. A M I C I T I A.

Amicitia debet contrahi cum optimis quibus-
que II. 5.

Præferenda inimicitiae. Ph. 137.

Amicis verbis obœdiendum, siue excusationibus
amicorum locus relinquendus. Id. 6.

Neq; deserendi amici ob lene quoddam erra-
tum. Id. 7.

Fama amicorum curæ habenda. Ph. 239.

Minime iungendi, qui fortunæ flatum sequun-
tur. Phoc. 37.

II. F O R T I T U D O.

Huius extrema vitia duo:

I. Audac-

1. Audacia, in malis quidem rebus, nam in bonis commendatur, Pho. 62.
2. Metus : quò refero Pyth. v. 72, Phoc. 93. & 57. Vbi nimia prohibetur solicitude, præsertim ob res præteritas, quæ mutari amplius nequeunt.

III. IUSTITIA.

Commendatur Iustitia

1. In verbis & factis Pyth. 13.
2. In iudicijs, vbi prohibetur ~~προστατευτικία~~ Ph. 7.
3. In acquirendis diuitijs. Pho. 3. quæ, quod obiter hic monetur, sunt res media. Pyth. 16.
4. In mensuris. Phoc. 12.
5. In soluenda laborantibus mercede. Pho. 17.
6. In dando seruis demenso. Phoc. 212.
7. In exercenda gratitudine. Pho. 77.
8. In curandis propriæ vocationis negotijs. Pyth. 30. Phoc. 4. 85.
9. In gestando gladio. Ph. 29.

Contraria Iustitie.

1. Periurium. Phoc. 14.
2. Vsura iniqua. Pho. 80. refert huc & v. 237.
3. Violatio sepulcrorum. Pho. 97.
4. Fouere sceleratos, & accipere furtum, Phoc. 127.
5. Venena propinare. Phoc. 141.
6. Iniuria. Pho. 19. maximeq; in infirmos, Pho. 142. Oritur autem ex satietate. Pho. 58.
7. Homicidium & ~~αιτωλικία~~ Ph. 1. 99.

S. Agro-

8. Agrorum vastatio. Pho. 37.
9. Inuidia & æmulatio iniqua. Pho. 61. 67.
10. Vindicta priuata. Pho. 74.

IV. LIBERALITAS.

Hæc versatur circa opes ac diuitias, & quidem secundum Aristotelem. Nicom. 4. i. tūm possidendo, tūm usurpando.

κτησις sub se habet

1. λαθρί^ν acquisitionem: vbi commendatur labor & studium vivendi ex proprijs. Pho. 145. comediq; pertinet v. 235. vbi speciatim de fructu agriculturæ.
2. φυλακή, custodiam acquisitarum diuitiarum: quò refer præceptum de parsimonia Phoc 133. & frugalitate, Pyth. 35. Pho. 134. vbi tamen aliqui Pythagoricam εὐτύχειν κορχή intelligunt, vt & v. 67. Pyth.

κεῖσις, est erogatio diuitiarum, vel beneficentia, qua

Præcipitur, quòd res humanae sint inconstantes. Pho. 25.

Exercenda autem erga pauperes. Pho. 20. 26, & peregrinos (quaæ speciali nomine dicitur hospitalitas) Pho. 22. 35. Minus verò erga malos. Pho. 144.

Affinis illi misericordia Erga cœcos. Pho. 22.
naupagos. Pho. 23. vid & 136.
lapsos. Pho. 24.
desertos. ibid.
mortuos. Pho. 96. & 97.

Contraria:

Avaritia. Ph. 38. prohibita, quia nihil hinc au-
ferre nobiscum possumus. Pyth. 37. Pho. 106. &
mors omnes æquat. Pho. 108.

V. M A N S V E T V D O.

Condonanda amicis errata. Pyth. 6.
Lenitas sermonis vincit homines. Pho. 75.
Non stomachandum ob quosvis hominum
sermones Pyth. 21.

Ira.

Quid? Pho. 60. est frenanda. Pyth. 11. nam
aliás cædem parit. Phoc. 53.

VI. M O D E S T I A.

Obseruanda in sermone. Pho. 65. & 117. vbi
simul de sermonis præstantia per collationem
armorum, quæ singulis animalibus præ cæteris
Dens concepsit.

In factis. Pyth. 36.

Mediocritas optima. Pho. 232.

Animus moderandus in vtraq; fortuna. Pyth.
17. Pho. 113.

Contraria superbia. Pho. 49.

Vitanda, quia moriendum æquè omnibus
Pyth. 15.

VII. P I E T A S.

Deus colendus moderatè, hoc est absq; si-
perstitione. Pho. 95.

Deus ante opus inuocandus. Pyth. 48.

Iuris iurandi religio. Pyth. 2. cui aduersatur
periū-

periurium, quod supra in speciebus iniustitiae numeratum est.

Abstinendum ab incantatione. Pho. 16. & artibus magicis. Pho. 141.

Parentes honorandi. Pho. 196.

Liberi quomodo tractandi. Pho. 197.

Pietatis & obedientiae fructus varius. Pyth. 50. & 70.

VIII. PRUDENTIA.

Obsequanda in sermone. Pho. 18.

In actionibus. Pyth. 18 25. 39. vbi & de consultatione. Phoc. 92. vbi de sapienti diffidentia. 115. vbi hoc: Tempori cedere. & 138. vbi: principijs obsta.

Vir prudens vel sapiens voluptas ciuitati. Pho. 64. longe, quam robustus, melior. Phoc. 125.

IX. TEMPERANTIA.

Cupiditates ut in genere, sic circa cibum & potum moderanda. Pythag. 10. 32. 67. Phocyl. 55. 65.

A carnibus, quas feræ lacerarunt, omnino abstinendum. Pho. 138.

Præceptum conuiuale. Pho. 233.

Nimius luxus salaces facit. Phoc. 56.

Castitas, Pudicitia. Pho. 11. commendatur ea dem & v. i. ac. 166. & seqq. Item 203. obiter huc refer v. 220. & sequentes aliquot de mulierum quadruplici origine.

X. VERITAS.

Fides seruanda. Pho. II.

Verba debent animo & rebus responderet.
Pho. 44.

Vitanda fraus. Pho. 2. versutia. Pho. 45. ~~πρετυξι~~. Pho. 10. Nec male hic quoq; periurium
retuleris.

XI. VIRTUS.

Definitur voluntate, seu τῇ οὐρανῷ, ut & vir-
tum. Pho. 47.

Eius studiosi varijs expositi dolis. Pho. 231.

Discenda statim à pueris. Pho. 230. in primisq;
opera danda, vt quotidiè consideretur, quanti
progressus in ea fiant, aut facti sint.

Pythag. 40.

FINIS.

IOACHY

IOACHIMI
CAMERARII

I N C A R M I N A
*Pythagoræ & Phocylidis caro-
mimica,*

Cum notis in illa iuxta atq; ipsum
textum, edita

d

M. VVOLFGANGO
SEBERO.

E ; Ad Cl-

Ad Clarissimum virum Dn.

M. VVOLF GANGVM
SEBERVM,

illustris, quod Schleusingæ est, Gymnasij Rectorem solertissimum, Pythagoræ & Phocylidis carmina doctissimis illustrata notis edentem;

M. HENRICI IVNII SVLANI

Epigramma.

AΞΙΟΣ αἰειμνοσών Επίχαρης ἐτύχω,
ζήτημα ὅπει πάλαι πολλὰ ἔστε κέροις.
εχι, ΣΕΒΗΡΕ, λίαν καυτὸν σ' ἔξιτην μνεῖν,
πλείστα ὅπι δίδωτ, κρέπηνανδὲ νέοις;
πεῖδες ὁ μὲν μέγον Φωνῆ ἐδίδαξ' Επίχαρης,
ἄλλα τὸν καὶ διφῇ βιταδίοις τεκνοῖς.
καίνος δερπιδόνις μένον φέος οὐδέτοι,
ζήτημ' ἐρεσίνος πολλὰ ἔστε κέροις.
ἄλλα τὸν τε θανόν τε νέος τέχνην ὀφέλεις.
τέτο μὴ εἰς δόματος τέτο δὲ βιβλαρχοῖς.
τέτο μὴ μιθρατοῖς πανίσοι πλεῖς ἐέκειτο.
τέτο δὲ Πιθαγόρας Φωκαλίδης τε φανεῖ.
ἴστδε, ΣΕΒΗΡΕ, βίβλου σέο νῦν ξενιμνήμετην ἔξιας
κακοῖς, ωφελητεῖς παίδεσσιν ὀφεγγόντων.
τέρπει ἀείμνησος τὸν ἐτηρεῖ βροτοὶ ὅπει λέγεστοι
γεάντε, καὶ εἴπε ΣΕΒΗΡ ζήτημα πλεῖς νέοις.

Iωαχεῖ-

Ιωαχέιρις Καμεραρίς

ΕΙΣ ΤΑ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ
χειροσάσπη, θώριν.

Η ΔΗ οὐ τοῖς ἄλλων τινῶν μεγονικῶν ψωμιημα-
νίτεων εἰς λειτουργία τὰ ἔπη, Φερόμενα ὡς Πυθα-
γόρα, καὶ τὰ Φωκικούλιδα, ίμετις ἐν βραχεῖ Φωκά-
κενοι τῆς ἔγηγήτεως, καὶ τοῖς ὀλίγων τινῶν Διδαχ-
θέντες, ἀφέμενοι τὸ ἐπατον σαφέστερον σύνθετον.
ὕτω περανύμεν τὸ ἔργον. ὅτι δὲ τὰ Εἶ Πυθαγόρεις
δόγματα, καὶ δὴ καὶ ἔνυγχάμματά τινα τῶν Πυ-
θαγορείων τις, Φιλόλαος τεκνοράτερος ἔζεδωκε, τό, τε
παιδεύτικόν οἱ Φημί, καὶ τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ Φυ-
σικὸν, ἰσόρητον ὁ Λαερτίου, καὶ τετονάντον τὸν
Φιλόλαον ταῦτα τὰς ψωθήκας ποιήσαδε λέ-
γεται, καὶ Διεῖ τὸ χρήσιμον καὶ καλὸν τὰ ἔπη τοσο-
αγορεύθηναι χειροῦ. ἐπεὶ γὰρ ὁ Χρυσός πολυτίμη-
τος, εἰσθατι τῷ λέξιν μεταφέρειν πρὸς ἀπαντα-
τὰ παρ' αὐθεόποιοι ἀξιοῦ θεάσθαι γομίζομενα,
πειθούστοις ἀν τις ὑπάγεται τοῖς τὰ ἔπη αἴτιοι τῷ
ψυθαγόρειοι πεστοκείστατιν, ὅτι θεάτρους τότε
ἔτι ἐν χρηστῷ πολλῇ ψωθάρχοντος τοῖς σοφίζομέ-
νοις, ἃ δὲ τὸν σοφὸν ψυθαγόρειον ἀμελῆσμι τέττα

E 4 εἰκὼς

εἰκός. ὡς ἦτοι γέραψαμένος αὐτός, οὐ καὶ ἐκ τῶν δόπον
Φθεγμάτων καὶ Διετριβῶν ξυγκεμισάντων τῶν
μαθητῶν, ὅταν τὰς παραδονέσσαις ὡς Πιθαγόρες δη-
μοσιούθηναι. ἤκουσε Ἰησοῦς Πιθαγόρεας φερεκύδες συ-
ρίσ, ὃν ἀρχαδάι Φατινῆς καπαλογάδην ξυ-
γέραφης, τῶν πέδοι αὐτὸς ἐμμετρασσούθεμένων ἀπαντά,
τερροῖσα τοῖς τὸν εὔηκοστην μαλισα ὀλυμπιαδα-
ῶντες σύγχρονον μὲν εἶναι τὴν φερεκύδεων τῷ τε φωκι-
λίδην, καὶ τῷ Θείγυνιδι, τὸν Ἰησοῦς Πιθαγόρεας ἔτε ψυχεῖ
ὕπερον γγωρειθῆναι. οἱ Ἰησοτανίδες ἐν τοῖς κοριν-
θιακοῖς Φρούν., ὅτι πιθαγόρεας Φλιάτισθος ἀναθε-
ένθητο, τεφέτος δοτούγοντος ἵππαστος ἡ ποδὸς
ελέων Φυγαδεύθεντος, καὶ ἐλθόντος εἰς σάρον.
μητρούχος γένος Πιθαγόρεας λέγεται οὐ Φρούντος ἵππα-
στος. ἀπηργεῖται ἐστι ταλάντον τῷ στατῆρι μητρούχῳ,
καὶ κατώπιτον ἐν κρότων, καὶ ἀπέθανε, ἢ ἦτοι τῆς
οἰκίας ἐν ἡδίετριβεν. ἡ ποδὸς τῶν Μιλωνέων ἐμπτυγθέ-
ησ, οὐ καὶ διαχειριστεῖται τῶν διωκόντων ἐ-
χθρῶν, ἐπειχωρίον τι κυαμοφόρον διέρχεται, ὅτε
τοῖς τῆς σωτηρίας λόγυσι ποιεῖται βλληθεῖς, οὐ καὶ
συμβεβηκότων ἀμφὶ τὸς μαθηταῖς ὅτα λέγεται,
δυσΦορητέος ἐν γήρᾳ ἐχάτω (τινὲς γένος παρέδω-
κασσομενοι αὐτὸν ἔως ἐτῶν ἑνεκήκοντα) διποκαρτε-
ρῆσαι. σεμνὸν Ἰησοῦς σύγημα τῶν τῶν Πιθαγόρεα μα-
θηταθέντων εἶναι τοπειληπτικόν μετὰ τῶν τοις. καὶ οὐ
δόξα ἐπὶ τολιώ γέροντον διέφευξεν, ὥστε θαυμάζεται
τέλος

τέλι τε σοφίας καὶ δρεπής αὐτῶν, καὶ μὴ λάπειν
τὰς καλλιγένειας ἐταιρείας, αἱ καὶ παρέτειναι, ἔως
τῶν Αλεξανδρεών χρόνων ἐπ' ἐτη πολέων τῶν Δισκο-
σίων. ὁ δὲ φιλόλαθρος πολέμος μνεῖας ἐποιῆσεν,
τῶν Πυθαγορικῶν γέζοιεν. καὶ οὗτοις γὰρ καλεῖν εἴθετο
καὶ τὰς αὐτὸν τὸν πυθαγόρεαν διδάσκαλον ἐρχηκό-
τας. τάττοντες δὲ μαθητὰς, ἀνομάλοντο πυθαγόρειοι.
καὶ οἱ μητρούμενοι τὴν περιεργήν καὶ τὴν διάιταν,
πυθαγορεῖται· οὐ γάρ ἐδύνατο τοῦτο θητικλαδῆς ἐπεθέτει
τισι περιττορίᾳ, ὡς ὁ πολὺ Θεοκρίτας λεπτὸς καὶ
μύστακα δασκάλου ἔχων, καὶ αἰαλέες κικίνες, πυθα-
γορεῖτας περιττορίεται,

ἀχεῖς κανιπόδατος — — —
καὶ τὸν ἄρτα κακοζηλία αὐτῇ τὸν πυθαγορεικὸν,
ἐδαμῶς ἀφροντίσως κατὰ τὴν διάτησιν σώματος θε-
ρεπτίσιον Διαγύντων τύγανον. ὅπεροι δὲ ἀνχυηρᾶ·
χεώμενοι καὶ σωματαλμένη τῇ διάτῃ, τὴν τῆς
σεμνότητος δόξαν τῇ διάτησι σκιθρωπότητι
ἐθῆρων. τῶν δὲ πυθαγορεικῶν ἄλλοι μὲν ἀσχολέμενοι
πολέμῳ θεολογικα, σεβαστικούσιαν εἴθετο. μετὸν γὰρ
ἐγένετο τὸ Λύτρον δεσμοδαιμονίας καὶ τέφε. ἄλλοι δὲ
οἱ ἔμελέτι πολέμῳ αἰθρωπίναν πειραμάτων, πο-
λιτικοὶ ἄλλοι δὲ μαθηματικοὶ, ὅσοι πολέμῳ θεολογίας
γρόμενοι τὴν τῶν δρεπῶν καὶ μέτεων θεοτητῶν
ηγούν. ἐδόξει δὲ πολύτελενον οὐταῦτα τὰ πολέμων πυ-
θαγορεικῶν ισορίκεσσαν τῷ πλευτέρῳ πολέμῳ σω-

ιράτης δαμονίς αὐτολεξεὶ ἔχοντα ὅτω. ἐπεὶ γὰρ
ἔξεπτοσον αἱ κατὰ πόλεις ἑταρέα, τῶν Πυθαγορε-
κῶν τάσδε κρατηθέντων, τοῖς δὲ ἐτιμαστοῖς ἐν με-
ταπόντω συνεδρίζοσιν ἐν οἰκίᾳ τῷδε οἱ Μιλώνεις
τοιενησσιν, καὶ διέφεραν ἐν τέτῳ πάντας. τολμὸν
Φιλολάς καὶ λύσιδον, νέων ὄντων ἐτιράμην καὶ
Φότητι διωσαμένων τὸ πῦρ Φιλόλαον μὲν εἰς λα-
καιὸς Φυγὴν, ἐκεῖθεν ἐστάθη περὶ τὰς ἄλλας φό-
λες ἥδη πάλιν ἀθροιζομένες καὶ κρατεῖσθαι τῶν
Μιλώνειων. λύσις δὲ ὅπα γέγενεν, ηγυνάστο πολλῶν
τελόνον. τολμὸν τὸ δέ, Γεργίας ὁ λεοντῖον. ὃν τῆς
Ἑλλάδο αἰαστέων εἰς Σικελίαν, ἀπήγαγε τοῖς
τοῖς Ἀρκεστον Βεβαίως, λύσιδον συγγεγονέναι Διο-
νύσιοντι τοῖς Θήραις. ταῦτα διηγεῖται οὐδὲ πλε-
τάρχῳ πιθαγόρειον Θεάνων. οὗτος δέ τοις
τοῖς τὸν Πόλυμνην θεραψίμοις. ὃν τὴν Θήρην, πιθα-
γόρεια μέντοι αὐτὸν Φιλοφρόνως οὐ πολύμνιον, ἐπάν-
δοντεν τοῖς τὸν οὖν αὐτὸν Επαμεινάνδρο, καὶ τῆς δι-
κιλίας καὶ δρεπῆς αἵτιον αὐτῷ γνέσαται δοκεῖ. Τὸ
τοῦ πιθαγορίζειν παρομιαζόμενοι ἐλεγον, τοῖς πεδί-
αισις ἐξηλαγμένης καὶ χηματοποιοῦσσον. οὐκοτοπίζονται.
Δοκεῖ τοῦ πειθαρέος Διόδωρος οὐ Αἰσένδης. πιθα-
γόρειον εἶναι Θέλων, παραπτεψαῖ τὸν Βίον οὐδὲ
κινητὸν τρέπον, ιβαθεῖ τε χειρομένον πιθαγόρειον,
καὶ αἰαλαβάνην τρέβονται, καὶ βερῶν κόμις, ἡγηπῶν
τε καὶ ἀλεπύδας, καὶ κατέ τινα τύφου τὴν Θη-

τῆδον.

τῆδεσιν τάντοις προσταγαγῶν, τῶν πεὶ αὐτῷ
πυθαγορικῶν λαμπτέων ἐσθῆτι ἀμφιενυμένων, καὶ
λυτροῖς καὶ ἀλείμμασι, περᾶς τε τῇ σωκρατικῇ γραμμή-
νων, ὡς ἀθλίαις σὺ τῇ τετάρτῃ. πεὶ μὲν δὲ τύπων
ἄλιστεν τῷ παρόντι. εἰτὶ δὲ αἱ παρακαταστάσεις αὐ-
ταὶ, τέττατες οὐτε τὸ θέατρον, καὶ ὅσιας, καὶ
δικαῖας καὶ ποτμίας μετ' αἰθρώπων φέρεται. Τὸ
ζεῦνομα ρέζων, δηλαδὴ κατὰ τὸν παθισάμε-
νον νόμον. εἰ μὴ αὕτη γενικέστερον, ἔντομα. τοῖς γὰρ
κατάχθονίοις καὶ ἥρωσι Θύοντες, συνέτεμον τὰς
πραχήλας τῶν ιερείων κυππάντων εἰς τὸ γένος, καὶ
βλεπόντων πάτερν τοῖς δὲ εργασίοις Θύοντες, αἰέ-
ιλων τὲ τὸν πράχηλον δὲ ιερεῖς, καὶ ἔτρεπον ἄντα,
ὅπερ ὄρθρον εἰς τὸν εργασίον, ὅπερ ἐλέξει Οὐρανῷ αἰε-
ρύσσου.

Περὶ δὲ τῆς πολυυθρυλῆτος τετραπτύχου, ὡς
καὶ ὄρκιον πεποιημένοις οἱ πυθαγόρειοι, λεκτέον
καὶ ἡμῖν τι. πέντε τοίνυν ἴδιας δέιθμον ἐλεγον τὰ
δίκαια. ὡς καὶ ὁ Πλάτων σὺ Φαίδων εἶπεν, ὅτι ὁ
ἥμισυς δέιθμος ἀπαστρέψθως. Σκικνεμένων γὰρ
δύοιν σίχοιν πειρεχόντοιν τὰ μέρη δέκα σκαλάτων,
ἔταγμεν εἰς πάντων τῶν δρότιων, καὶ ἐτεροῦ τῶν
πειραιῶν δέκα πάσας,

α' γ' ε' ζ' θ'
β' δ' σ' η' ι'

ἢ τῆς

ἢ τῆς μονάδ^Ω ὡς δέκας, καὶ τῆς δεκάδ^Ω ὡς
ιδίως δέκαμον, μὴ προτεθείσης. οὕτω,

γ' ε' ζ' θ'

β' δ' σ' η'

οὗτοι καὶ τὸ αὐτοῦ γραμματικόν, τὰ διεισαγόμενα. καθ-
έκαστον γὰρ τὰ γένεται, περιττὰ τέσσαρα δ' ὄντα
ἀρτιαδῆται εἰσὶ· τῆς δεκάδ^Ω ἅρα ιδίως δέκαμον,
λεγομένης ωδῆς πυθαγορικοῖς, συμβαίνει σκημα-
νάδ^Ω καὶ ωδαὶ απλασιατικὲς αὐτῆς ἔως τετρά-
εων συγκεῖται σκέψις, καὶ πεθαίνεις βάσεως τῶν
δ', καρυφῆς ἢ τῆς μονάδ^Ω δύστελλαται τετράων
ισόπλαστρον. ὃν τέττα τοίνυν πάντα δέκαμον τε-
τρακτικὸν σκήψειν οἱ δύο Πυθαγόρες. εἶναι δὲ πυ-
θαγορικὸν δόγμα, ὅτι πάντα σκέψαται καὶ Δια-
κοπμεῖται τοῖς δέκαμοις τῶν γνωρίμων εἰσίν. τῆς δὲ
τετραγωνικῆς τετρακτύ^Ω πεώτης κατὰ τὰς πλευ-
ρὰς διαλασσαθεῖσης, γίνεται τετρακτύς ἐτέρα πυ-
θαγορικὴ τῶν λεπτῶν πλευρῶν της δέκαμον τῶν
πεώτων, καὶ διηρημένων εἰς δύο σίχες. ὡς δὲ σκημάτε-
τὰς δέκατοις, σκεῖ δὲ τὰς διεισαγόμενα, τῇ τέ-
ττων συθεόδε σίχη^Ω ἐτερ^Ω γίνεται τῶν λεπτῶν
πλευρῶν πολλὰς τῶν διποδεκτῶν, τῷ τῶν λεπτῶν
μᾶς σκέψει πεποιηθεῖσα, καὶ μάλιστα πέρος τὰ αἴροντα.
δύστελλη γὰρ ταῖς Διακοπαῖς δέκαμον τέττα

ΙΒθ'

ΙΒ θ' ήσ' οἰς τὰς ἀρμονιὰς ἀπάσας συμφωνίας
κατὰ τὸς Διατηνατικὸς λόγους ἐμπεριλαμβά-
νεισαι ἔδειξαν. οὐ γὰρ τετράγωνον τὸτε πλάνας'. η
ἢ τετράγωνον. η ἢ διπλανήκετος θ', καὶ ἑτέρης πε-
μήκετος ι β'. γίνεται ἢ καὶ σωθροῖσμὸς τοτῶν λέ.
η ἀρμονία καλλιμένη πρὸς πιθαγορικῶν. οἰς πά-
λιν τῆς μονάδος περιεθεῖσης ὁ λε', δύποτε λεῖπεν η
δι' ἔκβεσις τῶν σίχων, ὥν ἐφημεν, ηδε.

γ' 5β' 5δ' 5ε' 5η' - 1ά 5έ' - 1ε 5η' - 1ε' 5η' - 1ε'

Ἔτι δὲ πεντάτετρα τετράγωνον ὁ λε', όποιος τῶν πε-
ντυγγιμένων δέιθμῶν σωθέσεως, διπλανῆρα τέλειον
δέιθμὸς ὁ σ'. γίνεται καὶ σκυδοῦν τετράγωνον πλα-
λαπλασιασμῷ τῶν τετράγωνών εἰνεα. καὶ ἐν σωθέσεως
τριῶν κύβων, α., η., ιζ'. ἐπεὶ τοίνυν πολύχειρος η
Φεωρία, η τετρακτύς ηδε πολύχειρος πιθαγορικοῖς
λόγοις καὶ Φαύματος ἔτυχεν εἰν τοῖς πεντάτοις, καὶ
παρέλαβον αὐτὸς ἐπὶ τε τὰ Φυσικὰ, καὶ μαλισσα
ὅπερ τὸν φυχολογίαν, ἀταύτως καὶ περὶ τὰ ηθικὰ,
περὶ ὧν ὅπερ τὸν λόγον Διατηνατικὴν εἴται,
ἀπαιρον αὖτις νομισμάτιν, εὑνέπλεξαν δὲ καὶ θεολο-
γίας τινὰ, ποιόμενοι ὅρκον τῷ περιστατικῷ, ἀπερ
ιξεθηκεν σκηνὴν Ειρηναῖος Επιφάνειον, σκηνὴν κα-
τὰ Βαλεντίνιαν. τὰ δὲ τεσσαράκοντας, βιθόν,
σιγύλον, γάνη, ἀληθείας· εἰν δὲ τοῖς ἐπετινόρκισιν ἐχ

η τετρά-

η τετρακτύς, ἀλλ' ὁ Διὸς τῆς περιουσίᾳ, παρεχηκάς τῇ Φυχῇ τῷ εὐδέλεχειαν. τὸν δὲ Φυχήν τετρακτὺς Φυτικῶς διεπιβάσας οὐ πλάγιος, τοῖς τε τῷ αἰώνιον ιῷ δόξαν, ιῷ θητήμων, ιῷ νέῳ. τόν τε εἴκονα παρεθύκε Τόρδε.

Παγὰν ἀνάπειρον φύταντο, οἵζωμά τ' ἔχεται.

τὸν δὲ κορυφὴν Θεωροὶ ἄν τις ἀπεριβέτερον ἐστάτοις, ὅτι διπομάδῳ τριαδικῶς πεφιέσαι, ιῷ τῷ μονάδᾳ πληρωματικῶς ἐν μέσῳ περστλαβεῖσαι, ιῷ περιπτώμενῃ γεωμετρικῶς τῇ τετράδι, γνώσις η στερεάκτις ήδε τῷ δεκάδα διποτελεῖ, αὐτὴ τρίτου γάτα τῇ θύεσθαι πείγων. διόπερ ιῷ οἱ αὐτογόρεοι.

πανδιχέα πρέσειραν, ὅρον τοῖς πάντα τιθεῖσαν,
ἀπεστολήν, ἀκαμάτην δεκάδα κλείστι μητράγηιν,

ὡς Φητινὸς περίκλῳ. Τὸ δὲ τῶν δισυγκεφαλαίσμα, οιωνετικόν δέ ἄμα ιῷ διποτελεστικόν τῆς θωτοτὸς Διακοσμήσεως παρεδόθη. τὸ τῶν παθητορείων, οἷς ἡκελέθησε ιῷ διπλάτων. πεντον γάρ σαμαλικὸν ιῷ αἰώνιον τὸ πᾶν ἐγέρθη. διπτερον πεικεπτικὸν τῶν ἐν αὐτῷ, ιῷ ἀλυτον Διὸς τὸν τῆς αἰσλογίας δεσμὸν. τὸ πείσιν, ὅλον ἐξ ὅλων τῶν γοτχείων.

τέπορον, σφαιρα. πέμπτον, πάρον ἀπαΐτα αὐτὸν τῷ αὐτῷ. ἑκτον, κινύμενον κύκλων. ἕβδομον, ἐμψυχεν. ὅγδοον, γρονοποιὸν Διὸς τῶν φειόδων.

Ἐνατον

ενατον, ιερά τινας ἔχων τὸ θεοποιηθέντων αὐτέρων τῶν
τὸν τέλειον χνιαυτὸν σωμαπεργυαζομένων. δέκατον,
ταυτελέσ, ἐμπεριλαβὼν ζῶα τάντα ταῖς τέταρσιν
ιδεῖαις ὡμοιωμένα. οὗτος ἀερά διπόμονάδ^Θ,
ἡώς οἱ πυθαγόρειοι.ⁱⁱ

μνάδ^Θ ἐκ καθημέν^Θ —

ἡ πρώτη^Θ ἔως τεσσάρων, ἡώς οἱ πυθαγόρειοι

— — — ἐς τὸ ἀντίκητον

τέταρδ^Θ πέπλοι ταῦται — — —

καὶ τίκτει οὗτος τὴν δεκάδα — μητέρες τάντων,
ώμωρες ἐπομενε. πρόστις δ' ὥδε τως μονάς, εἰς γὰρ
ὁ κόσμο^Θ. δυάς, τὸ πέπλον ἐμπεριληπτὸν πλῆθ^Θ.
τριάς, ὁ αιαγναῖος πέπλος σωμαρμογένειος ἔχων δε-
σμὸς. δύω γαρ μόνω ξωμίσαθαι, πρίτις χωρὶς, καὶ
δυνατὸν.

τετράς, τὸ ἀπαρτίλογον τῶν τοιχείων. σερένη γὰρ
τὸ τάντον, καὶ τὸ σερέα δύο ἀεὶ μεσόγητες σωμαρ-
μότεστοι. τέτταν τὸ τὸ συγκεφαλαίωμα, η δεκάς
πεπλῆταις ἐφητα. οὗτος γὰρ ὁ Διάκονος εἶνι αὐτός,
καὶ τὸ δῶρον ἀπερι ἐδωρήτατο ὁ ποιητὴς τῷ πατ-
ετκενατμένῳ υφ' αὐτῷ ἐργα τὰ παθήσ. ἀλλὰ τε
τέττας ἄλις ηδη.

Τὸ περιτιμένον ἐπ^Θ τὸ τῶν γυναικολογιῶν
ἐπιτεθεῖται, καὶ κατέπι τὸν τοῖς Στοβαίς παρηγορι-
κός.

τὸ³

Tὸ ἐκατεύμεο Βορήσης, Φροντίσι καὶ λύπαις αἰδεῖ
λώσης. κατὰ τὸ Ομηρικὸν.

Ἐπιμένει κατέδων — — —
ἀπηγόρευε ὃ καὶ ἡ Πυθαγόρεας παρδίσαε εἰς, συμ-
βολικῶς παρανῶν, ὅτι ταῖς λύπαις αἰτισθῆναι
χεῖ.

N O T A E

In hypomnemata Ioach. Camerarij.

* Laërt. lib. 8. p. 571.

^b Ibid. p. 622.

* Sic Plutarchus consol. ad Apoll. f. 72. versum 17. &
18. & v. 54. Chrysippus apud Gell. 6, 2. non Pythagore,
sed Pythagoreis ascribunt.

^d E. g. χεύτεον θύος. Hesiod. 1.109. aurea gens. Virg.
Edl. 4, 9. aurea ætas, Ouid. Metam. 1, 89. aurea
mèdiocritas. Horat. 2. od. 10. δικαιοσύνας τὸ χεύτον
ὄνμα. Item χεύτον ὄνμα τὸ τὰς δίκας, Pind. teste Athen.
lib. 12. fol. 546. Xiphil. in Epit. Dion. fol 170. scribit
ὡς χεύτον τὴν τὰς Ιελίας Κάϊσαρος μοναρχαρφανίαι, &c.

* Laërt. 8. p. 568. de Pherecyde idem lib. 1. p. 84.

f lib. 2. fol. 56.

g de morte Pythag. Laërt. p. 591.

h Vide hac de re Epigramma Laërtij p. 596.

i ibid. p. 595.

k Photius in excerptis è vita Pythagoræ, Bibl. fol. 712. 61
μὴ αὐτῷ τῷ Πυθαγόρᾳ συγχένθειν, ἐκαλέστο πυθαγό-
ρειοι· οἱ δὲ τέτοιοι αἰδηται, πυθαγόρεοι· οἱ δὲ ἄλλοι ἔξοδοι
ζωλοται, πυθαγορεῖ. Quod ijsdem verbis referunt
Avid. το. Schol. Theocr. ad v. 5. Idyll. 14. Phaenorin.
p. 1598. Idyll.

Idyll. 14. 5.

Photius ibidem: οὐδὲ ποθαγόες οἱ μὴ ἕστιν τῷρὶ τῶν
δενδρίαν καταγινόμενοι, οἵτις ἐκαλέντο σιβαστοῖς οἱ τρί^{τη}
τῷρὶ τὰ αὐθεόπινα, οἵτις ἐκαλέντο τολετικοῖς οἱ τρί^{τη}
τὰ μαθηματα, γεωμετρικά καὶ ἀστρονομικά, οἵτις ἐκαλέν^{το}
τα μαθηματικοῖς.

fol. 658.

Lamblichus de vita Pythag. cap. 35. Reinecc. hist. Iulie
t. i. fol. 523. ubi Lysis, pro Lysis; pro Polymnis, Polym-
nidas.

meminuit Lamb. ibid. cap. seq.

v. 3. Homeri locus est Iliad. a. v. 459 sed lectione vari-
ante; nam al. l. αὐτὸς εἴρεται. al. coniunct. αὐτός είρεται. al.
αὐτός είρεται. Vide Eustath. Ili. fol. 101. Item Guil. Stuc-
cium de sacrif. gentil. fol. 117.

versu 47. lege Rhodigm. lib. 21. antiq. cap. 9. & alios,
quos in fragmentis Pyth. citat. M. Ioach. Zehnerius p. 50.

S. Maximus Mystag. cap. 5. Δεκαδεκάμετέστιν ἡ τε-
τράς, διὸ τὸς μονάδος εἰρυθήτη τὸ πρόδοσθιστιθε-
μένην, quaternio decas est potentia, ab unitate se-
rie per progressionem composita. Cui similis Phi-
tonis locus p. 6. quem vid. ibid. in notis Davidis
Hæschelij. Platonis locus in Phæd. est fol. 77. edit.

VVechel.

libro 1. hæresi 31. fol. 81.

de Plac. Philosoph. lib. 1. cap. 3. Photius Bibl. fol. 715.
ὅτι χύνθετος ὁ ιτώ, φασιν, θρηγανα. αἰδητην, φαυταρια,
τέχηλα, δοξαν, φενητην, διτιμηλια, σοφίαν, γεν.

u Locus integer, ut è Proculo recitat H. Steph. in poësi phi-
losoph. p. 119.

F

φρεστην

— — προειστήν ὁ θεῖος ἀξιόπολε
μαρτίδος εἰς κενθητῶν αἰκνέστην, ἐς τὸν δὲ οὐκτάτον
τετράδον ὅπερ ζαθέλω, ὑπὸ τῆς μητέρας πάρτων,
παρδοχέα, &c. ut paulo ante in scholijs.

(x) ut in sequentibus notis monstratur.

(y) Iliad. l. 202.

(z) symbol. 4. apud Gyrald. t. 2. fol. 480.

NOTÆ, AVT SI MAVIS

Commentariolus in textum.

V. 1. Αθανάσιος) Xenoph. memor. lib. 4. fol. 807. παρεῖσται
οὐθεόποιος περῶν νομίζεται τοις θεοῖς σέβειν. Apud
homines vniuersos hoc primum lege recep-
tum est, Deos esse colendos. Διάκειται) quidam
διάκειται, vt referatur ad Deos: sed num. singularius
magis probatur.

V. 2. ἔπειθε) Diogenes Laërtius lib. 8. p. 581. & Suid.
πυθ. diuerso ordine à Pythagora præceptum referunt:
θεοὶ (Suid. θεοὶ) μὴ δαιμονιον πεγματικόν οἶνος ἢ αἴ-
θεόποιον αἴθεόποιον (Suid. αἴθρων) μάλιστα γνώσας. Si-
militerq; Plato de LL. 4. fol. 832. μετὰ θεῶν, in-
quit, καὶ τοῖς δαιμονιοῖς ἐμφέσων ὀργιάζοιτ' ἀν. οἶνος
ἢ μετὰ τέλεων &c. γονέων δὲ μετὰ τῶν τηλαὶ ζών-
των &c. Quid verò sentiendum de demonibus, quamq;
illorum genera varia, exponit Gulb. Stuccius libro de
sacr. gentil. fol. 21. b. & seqq. Quod ad οἶνος, Plato
eos nominari vult τὸ τέλεοτον ab amore Dei & ho-
minis, Cratyl. fol. 274. unde & ινιθοι dicti; He-
siод 1. 158. alij, vt notat Stuccius ibid. fol. 22. ab
Hera, Gr. Ἑρα (Etymol. fol. 437.) i. terra. Auena-
rius in

Hera
Lamia
Spiri

in Lexico Ebr. à חָרִים Chorim, candidati, illustres,
nobiles, &c.

3. pro errore putat Cam. legi etiam posse ēvēma. Vide
vñqur. vbi litera (9) Ad illud prius autem quadrat re-
spōsum Apollinis, graſſicandum dijs, vñqur πόλεως
apud Xenophontem; qui subiēt: τῶς ἐτὸν τις οὐδὲν
τὴν εὐτέλεσσαν τιμὴν δεῖ, οὐδὲν αὐτοὶ κελεύσει, οὐτοι
τοιν, qui aliquis possit rectius & religiosius oblatum
Deos honore afficere, quam si ita agat, ut ipsi
simet iubent. Eadem mens veri Dei Esa. 8.20. Eze. 14.10.

20. 19. &c.

7. adde Theog. v. 323.

8. δυώμ.) nihil necesse est fieri, quod non potest
fieri.

v. 9. cit. Stob. serm. 5. n. 37. al. l. πρατεῖς οἴδησο;

11. πρήξεις.

12. initio q. μάτ' αὐτος. reliqua cit. Stob. serm. 24.
nu. 106.

13. Stob. απτ.

14. cit. Stob. serm. 3. n. 28.

15. Palladas:

πάντες τοι διαίτω τηρείεθα, καὶ τεφύσεα. πολυτιμοὶ
Et alius quissiam: εἰτε

— Ταχάτω πάντες ὑφειλόμεθα.

Antibol. 1. cap. 37.

16. refer hic Theogn. v. 158. & 558. aliaq; de for-
tunae inconstitiae loca.

17. cit. Stob. serm. 106. a. 254. Plutarch. consel. ad
Apoll. fol. 72. qui seq. v.

εἰναὶ μοῖραι ἔχοις, ταῦτα ἔχει, μηδὲ c. Simile prov.
Feras, non culpes, quod vitari non potest.

v. 20. iuxta proverb. Malis termala. Sed & bonis mala accidere docet Seneca peculiari libro, quem alij de prouidentia diuina inscribunt. Causas veras doctrinæ Ecclesia tradit.

v. 21. Citat cum seqq. sex Stob. serm. 3. N. 28. docetur non esse affigendum animum ob malam famam de nobis sparsam, si extra culpam simus. τὸ γὰρ Ιησοῦς ὀρείσθη προτέρῳ τῆς ἀκοῆς ἀφικεῖται, falsum probrum ultra aures non penetrat. Aeschin. de fal. leg. fol. 267. Cui affine Germanicum:

Hüt dich vor der that!

Der Lügen wird wol räht.

Cogitandum tamen interim & hoc Ciceronis: negligere quid quisque de te sentiat, non solum arrogantis est, verum etiam omnino dissoluti. offic. 1. p. 20.

v. 23. Stob. Λύσιος τι γένεται.

v. 24. Stob. οὐφέως εἴχει προτίκη, leniter cede: ac statim δὴ πάσι.

3. 27. cit. Stob. ibidem. De consultatione paſſim praecepta extant, vid. Theog. 329. 1045. ibidemq; Camerar. Item prov. diu delibera.

v. 28. cit. idem cum trib. seqq. serm. 4. N. 32.

v. 30. Sirac. 18. 19. Antequam loquaris, disce. Arist. Nicom. 1. 3. ἐκεῖος καίρει καλῶς ἀγνόεσθαι, &c. c.

v. 31. οὐ τέπτη, quemadmodum contrā: τὸ ποιλλὰ οὐδέ τεν ἐν ἐν ἀτφαλεῖ βίει, Multarum rerum satagere, & curiosum esse, non est in vita tutum. Eur. Hippol. v. 785.

v. 32.

32. vid. Theog. 255. & ibi annotata, interq; hac
prov. Primū recte valere.

v. 33. ut cum seqq. duob. Stob. ser. 5. N. 37. Die-
tam καθάρειον τοῦ ἀθε. procul dubio habuit Plato, quem
idecirò laudabat Timotheus, quod coniuia ipsius etiam
postridie oblationem sentirent. Plutarch. initio lib.
6. coniuia. qu. vid. Hadr. Iun. prov. Mūsicus appa-
ratus.

37. & 38. habet Stob. ser. 15. N. 73. Tractat rem
eandem fusiū Theognis v. 899. & seqq.

39. Stob. serm. 3. N. 28. Posterior Hemistich. est re-
petitio versus 27. Lucianus Epigr. 14. citante Stobæo
ser. 3. N. 28. & Anthol. 1. 88.

ἵ βεσιδόπτες βαλλ μεγ' ἀιτίγων ἡ δὲ παχεῖα
αιὲν ἐφαλκοδόλω τὸν μετάροιαν ἔχει.

b. e. interprete P. Melisso:

Optima consilium res est cunctantis: at vltro
Præcipitis multos pœnituisse liquet.

40. Hunc Laërt. p. 581. & Suid. scribunt à Pythagora
discipulos ipsius recitare iussos, quoties domum ingrede-
rentur. Cui. Plut. τοῖς σετιδικοῖς. fol. 101. & τοῖς τε-
λυτραγμ. fol. 307. Stobæus cum seqq. quatuor ser. 3.
N. 28. Expressit latine autor carminis de viro bono. vid.
prov. Quò transgressus. Allusit hoc Horat. lib. 1.
Sat. 4. fin. Seneca item lib. 3. de ira cap. 36. Ani-
mus, inquit, quotidie ad rationem reddendam
vocandus est. Faciebat hoc Sextius, vt con-
summato die, cum se ad nocturnam quietem
recepisset, interrogaret animum suum, quod
hodie malum tuum sanasti? cui vitio obsti-

F 3 tisti?

tisti? qua parte melior es?

v. 44. Clem. Alexandr. allusum ait ad diversitatem animalium, quorum alij soleant excitari laude, alij via superatione agi & virginiter debeant. Subiicit autem τὸ δὲ διπλάσιον καὶ νεθετέν παλαιόν. τὸ δὲ ἐπιμολογεῖται νεθέτησι, νῦν θεματισμός. ὡς εἴναι τὸ διπλάσιον εἶδος, νῦν περιποιητικόν: reprehendere dicitur etiam monere, quod Græcè est νεθετέν. Admonitionis autem, quæ Græcè est, νεθέτησι. Etymologia est νῦν θεματισμός mentis immissionis quod sit increpatorium genus, quod mentem pariat. lib. 1. ped. cap. 10. fol. 59.

v. 47. Plutarchus Pythagoreorum scribit hoc suisse inservandum, versumq[ue] posteriori rem ita recitat:

πατέρες ἀνάθε φύσεως εἰλόνατο ἔχοντας.

lib. 1. de plac. philos. cap. 3. Sexius Philosophus, eius verba recitat Henric. Steph. in poesi philosoph pag. 119.

v. 49. Cuius operi præmittende preces.

Ἐγενέτο πατέρες λίγοις αρχηγούσι κατάστασι,

καὶ τοις τελούτοις εἰκόνοις ἔστιν ἔχοντας.

Verisimile est boni initij bonum quoque existum esse, secundum Sophoclem apud Plutarch. de alieno. poetis princ. ferè.

v. 50. Commendatio præceptorum superiorum ab utiliore nempè, ut, qui diligenter obseruet, cognoscatur.

1. deorum & hominum obscurum, quâ voce hic dicum significari congressum vel colloquium, quomodo Numen congressus agitarit cum Camœnus & Aegeria, teste Lilio lib. 1. fol. 15. & Plutarcho in vita ipsius fol. 44

et 50

- & 50. Item cum Ioue, referente Plutarcho ibid. sed qui tamen fide id maius, & fabulosum dicere non admodum veretur: quomodo item Socrates cum dæmonio suo, de quo Plato Eutyphe. non longè ab initio, Theage fol. 93. Plutarch. pecul. comment. Moral. fol. 654. Aelian. V. hist. lib. 8. cap. 1. Sed verum, & auri- bus Christianis dignum exemplum sumi posset ex histo- ria Mosis Exod. 33. 11. si tale quid hic locus deside- raret.
2. Reram, que naturâ sunt, eundem semper cursum esse ac tenorem, Iamblichus explicat de statis corporum cœ- lestium vicibus, ἡγετ. cap. 3. de quibus Manilius lib. 1. v. 487. Aratus v. 442.
3. Homines ipsos sibi malorum autores esse.
Similiter Homerus Odyss. a. 32. Theognis secus iudi- cat, v. 539. & de Platonis sententiâ δῆ τὰ κακὰ ἀγαθά εὐτὸν ερχομαι, ὃδε δῆ τὰ κακὰ εἴρω &c. nemo lu- bens ad mala descendit, vel ad illa, quæ mala existimat. Protag. 248. Respondendum ex eiusdem lib. 2. de LL. fol. 793. τὰ μὲν κακὰ λεγόμενα ἀγαθά τοῖς ἀδίοις εἴραι, τοῖς δὲ σιργοῖς κακά. τὰ δὲ ἀγαθά, τοῖς ποὺ ἀγαθοῖς, οὐτοις ἀγαθά τοῖς δὲ κακοῖς, κακά. Quæ vulgo mala dicuntur, iniustis bona esse, iustis autem mala: quæ vero dicuntur bona, bonis quidem vere bona, malis autem mala.
Vid. & Arist. Nicom. 3. cap. 4. vbi τε βελτεῖ.
- v. 54. Pythagoreis tribuit Chrysippus apud Gell. 6. 2. Stobaeus autem & hunc, & seqq. duos Phocylidiū ascribit, si nota in margine genuina serm. 4. n. 32.

V. 59. συνοπταδὸς ἔργος αν pugna rationis & affectuum est,
de qua Medea apud Ouid. Metam. 7. 20. ex Eurip.
Hipp. v. 380? Quam D. Paulus Rem. 7. circa finem de-
scribit, sublimioris materie est.

V. 61. πεπ. alij λύσεις.

V. 63. δέον) Alt. 17. 28. ex Arati v. 5.

τὸν γὰρ φύσης ἴστρον. — — —

V. 67. An in genere commendatur frugalitas, de qua ēr v.
~~Carnes~~ 35? an speciatim intelligendā carnes & fabae? Has e-
dē ~~Fr~~ - nim edere prohibuit Pythagoras, unde Lucianus ipsum
bus non describit σοφίστω, διέργολθε, μήτε καὶ ὑπεργάμει, μήτε
καὶ μέτρον ἀδιειν, &c. Sophistā, qui instituit, ne quis
vel carnes gustaret, vel fabas ederet, in Gallo t.
2. p. 597. De fabis notum ipsius symbolum: καύματ
ἀπέχεσθαι: à fabis abstine. Quamvis sint, qui ne-
gant, καύματα de legumine intelligendum. vid. Gyrald.
t. 2. fol. 475. Et Rhodigin. lib. 27. antiqu. cap. 17. De
carnibus. Plutarchus τοῖς σοφοφρύσις. Item Ouid.
Metam. 15. fab. 2. pluresq; alij. Suidas tamen: φα-
σίζειτον συγχωρεῖται πάντα τὰ θυτά εἰσιν, μένοντ
ἀπέχεσθαι βοὸς ἀροτῆνος, καὶ κρεί.

V. 70. de immortalitate animæ Phocylides quoq; 102.
& 112.

V. 72. vid. prou. Corne edito. Phocyl. 94.

V. 73. recitat Iustinus Martyn de Monarchia Dei fol. 82.

V. 77. cit. Stob. serm. 39. N. 137.

Ιωακείμος Καμεράρις

ΕΙΣ ΤΑ ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

ὑπομν.

ο Φωκυ-

οἱ Φωκυλίδης (^α) σωζόμαστε τῷ τε σιμωνίδῃ καὶ
Σόλωνι, γεγονὸς τοῖς χρόνοις, οἷς ἀνδρες πλεῖστοι πε-
ρεβόητοι ἐπὶ τοφίας καὶ δύμασίας ἥνθησαν, ὃ γέν
τῶν ἐπὶ λαστιφῶν καλλιμένων χορὸς τότε εἰς τὸν βίον
πεσῆλθε, καὶ ποιηται πολλοὶ γεγόνασιν ἐνδοξοῖς.
λέγει δὲ ὁ Σεΐδας (^β) τὰ τῶν ἐπῶν γνωμικὰ τάῦτα
κλέμματα εἴναι ἐκ τῶν σιβυλλείνων, ὑΦαιρεθέντα
περὶ Φωκυλίδος. ἀμέλει καὶ Φέρεται τάπος, (^γ)

Ἄδειάντος καμάτε τάντα αὐτράσιν εὐπετεῖς ἔργον,
ὡς δέποτε γεητημένη μιλησία Απόλλωνος. Λέγηται ἐ-
καὶ ἄλλα πρᾶγμα τοῖς δεκάσιοις τῶν ποιητῶν, καὶ ἐν
τοῖς γεητημοῖς, ὕστερον τὸ ησιόδεον (^δ)

ἀδέδει δὲ εὐρεῖα γνοῖ μετεπιθετὰ μείναντα,
ἐν γεητημῷ δοθέντε Γλαύκῳ τὴν λακεδαιμονίαν, ἢ
τοι τῆς Πυθίας περιχρωμένης ταῖς ἐμμέτερας Φερο-
μέναις γυνώμαις, ἡ τῶν ποιητῶν ἀπεκδοχὰς ποιη-
ταμένων τῶν γεητημῶν ταύτας. καὶ ἐν τοῖς ἐπετεί
μὲν ἀδεῖν πάντους ἀδιανόητον τοῖς αἰαγινωσκομένοις
εὗν, καὶ δεδημοσίωται πολλῶν τινῶν ἔγγυητικὸς τά-
των ἴστορεμνήματα.

τὰ δὲ ἐπὶ τέλος περικείμενα, ὃν τῶν (^ε) τοσαῖς
παρείληπτα, καὶ ἔχει τὰ μὲν περιτερά ἐπανταῦ καὶ
ψόγον γυναικῶν πρᾶγματικῶν. ἐπολλοτε οὐ ποιη-
τικῶν τὴν γένετιν ἐκ τῆς ὥμοιότητος. τῶν τρόπων.
ὡς ὅταν ἔπος πατέσκλας λεγηταὶ περὶ δικιάσεως,
ὅτι αὐτὸν (^Ϛ)

F 5 γλωσσή

γλωκὶ ἔτικτε θάλασσα,
σέργαιτ ἄλιστοι

ὅτῳ γὰρ ἡρμηνέωσεν αὐτὸς, περισσεπών.

ὅτι τοι γένος δέντι ἀπινής.

ἴγεν ἀγαλλομένη τῷ εἰδότῃ, καὶ σωματισμῇ, καὶ
ἀνατος ἵπποσθῆνε ἀντίη. οὐ δὲ τολυτόν Θ., συὸς γέ-
νού. οὐ δὲ αναδῆν, καὶ ὄργιλΘ., καὶ τόμαξηΘ.,
κινὸς Φύσιν δόξειν ἀνέχειν. οἰκεγός δὲ καὶ φίλερ-
γΘ. μελιστοσθῆνες ὄρθιοι ἀντεσταυροφύλακτοι, οἵδες
καὶ δικαῖως ἀντίτις δέξαιτο τυχεῖν γαμετῆς.
ταῦτα δὲ εἶχεν (ε) τὸν τε γεωργίαν σωματάνδ, τὴν φυσι-
τοιητικὴν εἶναι δὲ πλέον.

καὶ (ε) συσέλλεκτὸν τὸν ψερηφανίαν τῶν αὐχέντων
καὶ ἀλαζονθόμενων Πτήτη τῷ γένοι, οἱ διὰ τὸν τῶν
ψεργόνων δέστη μεγαφρονθύντες ψεροπίκοις χρε-
δόν εἰσιν ἀλλαντικάντων ὄντες αὐτοὶ, ὡς ἐπΘ
εἰπεῖν, ἀδένες.

Notæ in hypomn.

(ε) *Gyrald. Dial. 3. de poët. hist. fol. 101.* Adhærebat
Theognidi Phocylides Milesius, ut scribit Stephanus, floruitq; eadem aetate, qua Theognis,
post Troiana videlicet tempora annis plus mi-
nus DCLXVII. hoc est Olymp. LIX. Compo-
suit verò & ipse gnomas, & elegias, hexame-
trosq; nonnullos, quorum quædam, quæ à Si-
byllinis deponita videntur, appellavit Cepha-
lea. Extat, quod legi, Phocylidis Poëma, quod
Nutheticon inscripsit, id latine licet dicatis ad-
moni-

monitorium. Carmina Phocylidæ ad regem
inſtituendum plurimùm conducere scribit
Orator Isocrates. [ad Nicol. p. 52.]

(b) Suidæ locum iam expressum habes à Gyraldo. Quan-
tum autem vel è Sibyllinis Phocylides, vel Sibylla è
Phocylide depromferit, [ut hoc mitiore verbo cum Gy-
raldo utar] apparebit nonnihil è sequentibus in textum
notis.

(c) versu 153.

(d) lib. 1. v. 283. Oraculum vide apud Herodotum in
Erat. fol. 229.

(e) vide notas sequentes, v. 229.

(f) Iliad. v. 34.

(g) v. 235.

(h) v. 226.

In textum.

Hic Sib. f designat fragmentum, quod Ioh. Obsopœus
in veteri codice repertum libris Sibyllinis adiici curauit,
pertingens vñq; ad v. 76. Phocyl. Annotauit autem inde
non tantum, pro quibus apud Phocylidem alia leguntur
substituta, sed etiam versus integros, quos carmen Phocylid-
eum planè non agnoscit, quamvis metro interdum mutilo.
Sic enim fragmento toto ob oculos posito vñsque libe-
ram iudicandi de singulis facultatem habuerit. Quæ de
manuscriptis afferuntur codicibus, debentur beneuelo Da-
uidis Hœschelij erga bonas literas studio, qui plura erat
communicaturus, si m. sc. codd. ad manum fuissent. Præ-
terea monstratur, quomodo & ad Pythagoræ carmina fa-
ctum, qui versus à Stobæo aut parœmiographis, & vbi ci-
centur. Quod verò ad explicationem faceret, nihil, aut pa-
rūm ad-

vum admodum inferui. In fine autem subijciam specimen
prolixioris explicationis, quam secundum ordinem locorum
communium in indice obseruatum penè ad finem perdu-
ctam habeo, additurus cum Deo manum ultimam, si ope-
ram istam meam tibi Lector beneuole, non difflicere, dis-
centibus inutilem videri cognoero.]

v. 1. In m. s. quodam codice primum tenent locum versus
hoc loio 6. & 7. idq; pie. Nam D E V S ubiq; de com-
muni omnium sententia in principio collocandus.

v. 5. cit Stob. serm. 12.n.6 2. Sib. 1. πάντα φυλάσσειν. Tum
subiicit:

μήτε μάτιν ἔδωλα σέβειν, τὸν δὲ αὐθίτον αἰεὶ προστατεύειν.
Neq; frustrā idola colas, sed immortalem sem-
per, &c.

v. 7. Stob. πάντα δίκαια νέμειν· μηδὲ εἰς κέρτων ἄδικον ἔλθειν.
Omnibus iusta tribue, nec in iudicium iniu-
stum venias.

v. 8. Sib. 1. πρεσβύτεροι.

v. 9. μετέπειτα δέος σε διδάσκει.

v. 11. Sib. 1. ἀγάπηις δὲ σε πάσιν &c.

v. 15. Ibid. ὅσ. τινεν ἀν τις ὁμόση, & inde:

ἴξ αδίκων ἔρχον δόρεν χερὶ μάτοτε δέξῃ.

*Ex iniustis operibus donum ne unquam ac-
cipias.*

Et rursum post v. 16. sed mutile:

εἰς γυναῖς γυνῶν παρεπισμὸν βιβτοιο.

μήτε ἀξεπικοιτεῖν, μὴ συκοφαντεῖν, μήτε φογεῖν.

In secula seculorum dissipatio erit vita.

Ne cum masculo cubes, nec sycophantam a-
gas, nec occidas.

sic leg.

Si leg. unū aet. versus posterior admissa synäresi essit integrer. sed videant alij.

v. 16. — Satas alio traducere messes.

Virgil. Ecl. 8. 99.

v. 18. Sib. f. γλώσσης. subiicitur :

δε φανικοῖς, χρέους, διπλευομόρφοις ἢ πτερόχοις.

Pupillis, viduis, indigentibusq; largire.

v. 20. Sib. f. πλωχοῖς.

Prov. 21. hic quinq; adsunt :

ἰδρῶσι ταχύων χειρὶ χεῦστι πτερόχοις,
ὅς δ' ἐλεημοσῶλις παρέχει, θεῷ οὐδὲ δαρεῖται.
ἔγνωται εἰς θανάτῳ ἔλεος, προστιθετὸς δὲ πάτερ
ἢ θυτίου, ἔλεος δὲ θελήθεος αὐτοῖς θυτίου.
Ἐρδυσον ἐν γυμνίν· μετάδος πενθεῖ τὸν ἀρτῶν σῶν.

Copiam spicarum manui egenti præbe.

Quicunq; eleemosynam dat, Deo nouit fœnerare.

Liberat à morte misericordia, iudicium quando venerit.

Non sacrificium, sed misericordiam vult Deus pro sacrificio.

Vestito itaq; nudum, impertire esurienti pannes tuos.

v. 23. Sib. f. Νεω. οἴκτερον ὁ γαρ πλῆσ.

v. 27. ib. x' αὐτὸς χρέος οὐτοις οὐτοις.

v. 28. ib. κονὺς πᾶς ὁ βιος μερόπτερος ἄντος ἢ τέτυκται.

Communis tota vita hominum: inæqualis autem facta est.

Hunc sequuntur sex alij:

μήποτε ἀρδεας πέντε ιδεαν, σκάψης ἐπένεσται,

μηδε

μηδὲ κακῶς γε προστίκης μάθματον τινὰ φύστε
τὸ ζῆν εὐδαιμόνως δοκιμάζετε. εἴ τις ἐπολέμη
ἐκ νομοῦ ἡ δίκαιοιο, διακρίνεται εἰς περίστιν ἐλθών.
μηδὲ φέρεται βλάσπελον σῖνει· μηδὲ * πίνειν ἀμετέστη.
ἄμφια δὲ μὴ φαγέειν, εἰδιολοθύτων δὲ ἀπέχεσθαι.

Ne si virum pauperem conspexeris, irrideas
dipteris

Neq; maligne alloquaris vituperandum ali-
quem virum.

Vita in morte probatur: num quis perpetrārit
Illegitimum quid aut iustum, dijudicatur ad
iudicium si venerit.

Ne mentein lādas vino, nec bibas immoder-
ate.

Sanguinem verò ne comedas, & ab ijs, quæ dijs
immolantur, abstineas.

v. 30. ib. Χεύση, Εἴ τοικεκνεμα.

v. 31. ib. καν γαρ.

v. 32. al. l. γειτωνες οντος.

v. 33. cit. Erasm. Proverb. ne quid nimis. in fine q. l. ἀλι-
vai. Sib. f.

ταῦς δέος ήσι δίκαιος. Κατεβατίν δὲ ἀλιγεινή.

Omnis terminus est iustus: transgressio verò
vitiosa.

Quem sequitur:

κτῆτε εἰντεμες ἐδ' ὅσιον αἱ δίκαιοι διπονεδ.

Possessio utilis est sanctorum, iniustorum verò
praua.

v. 34. ibid. λαβέση καρπόν. al. λαβέσης καρ.

v. 36. ibid.

πάντες

σάντες γό Σερίνε περιέρχονται σολιμόχοι,
ώς ξένοι ἀλλάλοι· ξένοι δέ γε οὐτισμοὶ ήταν
ἴσαται ἐπεὶ πάντες βροτοὶ αἰματος ἐξ ἑρός εἰστο.

v. 37. Ibid. ἐχει τόπον αὐτό. Postea subisung.

μὴ δέληται πλευτῶν, μήτ' εὐχοῦ ἀλλὰ τόδι εὐχοῦ
ζῆν πάντοις ὀλίγων, μικρέρ τε ἔχοντα ἀδικού.

Non velis ditescere, neq; opta : sed hoc opta
Ut viuas paucis contentus, nec quicquam pos-
fideas iniustum.

Simile Theognideum hoc v. 1151.

Ἐτ τέραμαι πλιτεῖν, Ἐτ εὐχομαι ἀλλά μοι εἴη
Ζητεῖτοις ὀλίγων, μικρέρ τε ἔχοντα πακέν.

v. 38. 1. Tim. 6, 10. οἵζα πάντων τῶν κακῶν εἰσὶν ἡ φιλαρ-
γνεία. Sibyll. lib. 8. 17.

ἀεχὴ πάτικακῶν φιλοχειμοταίν —

Sib. fragmentum annexum :

μὴ πόθος εἰς χρυσὸν, οὐεὶς ἀργυρὸν· εν δὲ ἀρα καὶ τοῖς
ἴσαται ἀμφίκτιος θυμοφθόρος ἔνθα σίδηρος.

Ne desiderium sit auri vel argenti ; in his e-
nim

Erit acutum animum corrumpens ferrum.

Post v. 43. hic est insertus :

μικρὲς δόλους ἔργαται, μὴ πρὸς φίλον ἄτορες ἐπλιγεῖν.

Ne fraudes consuas, neq; contra carum cor
armes te.

v. 44. Citat Stob. serm. 12. n. 62.

v. 45. χάρεσι an χάρεοι?

v. 46. additur ē Io. Sambuci libro veterē, monente Pe-
tro Vitorio in var. lect. appendice ad lib. 26. cap. 2.

v. 47.

- v. 47. f. Sib. ὡς δὲ νοῦς ἀν.
- v. 48. ibid. Βαλλὲ δὲ εἰδικῶς ἐπάσχε, redarguitur.
- v. 49. cit. Stob. serm. 3. n. 28.
- v. 51. Prou. quod factum est, &c.
- v. 54. f. Sib. ἔξτελεσθαι.
- v. 55. cit. Gilb. Cogn. prou. medium viam eligere.
Stob. hunc & seqq. duos serm. 5. n. 37.
- v. 57. f. Sib. ἔλετος
- v. 58. cit. Gilb. Cogn. prou. Rhetorici colores.
- v. 61. f. Sib. — φωλῶν δέ γε φωλῶς.
- v. 62. f. Sib. — ἀγαθῶν δέ γε κῦδος ἐπάρχει.
- v. 63. cit. Stob. serm. 5. n. 37. f. Sib. σεμνὸν, quemadmodum Thales: πιστὸν, γῆ ἄπιστον ἢ θάλασσα &c. apud Laert. lib. 1. p. 53.
- v. 65. Citat cum seq. Stob. ibid. f. Sib. εὐ μέτην φαγέειν, τιῖεν &c. al. τιῖεν, sed cuius syllabam primam correptam legis Iliad. 8. 189. & alibi passim. Epenhefi autem ista vniuersitatem prater alios Homerus quoque, Iliad. 8. 263. & alibi.
- v. 66. ib. ἀλεπερὸν, quomodo ante σεμνόν. al. ἀλεπενδόν.
- v. 67. citat cum seqq. quatuor Stob. serm. 38. n. 139. f.
Sibyll. pro sex his versibus hos duos habet:
μὴ φθονεῖς, μὴ ἄπιστος ἔσῃ, μὴ λοιδοροῦ ἴστη,
μὴ ἐπακογνώμαν, μὴ φυσατάτης ἀμέτητος.
- Ne inuidus, neq; incredulus sis, nec calumnia-
tor esto,
- Nec praui consilij, nec impostor immoder-
atus.
- v. 73. cit. Stob. serm. 5. n. 37.
- v. 83. 85. duosq; sequentes cit. Stob. serm. 4. n. 32.
Versus

versus 84. Hesiodo quondam ascriptus fuit sed falso ,
quo nomine Cicero vocat *Psuedostobaeus Att.* v. 17.
Plutarchus & Lucianus omnino sine autoris mentione
citant : ille de pugna Stoicorum fol. 459. hic de casu m.
l. i.p. 845. Esse autem Phocylidis monent Erasm. prou-
ne de lite pronuncies, & Gilb. Cogn. annot. ad Lu-
ciani citatum locum. Hunc verò ipsi locum vendica-
tum vult antiquissimus codex m. sc. Bibliotheca Au-
gustana.

v. 89. Theog. v. 115.

v. 96. Turnebus refert ad ritum iniiciendi mortuis pulue-
rem, vel terram, aut glebam. Vid. lib. 16. ad v. 22. &
lib. 25. cap. 6. Item Rhodig. lib. 17. antiq. cap. 20.

v. 108. & 109. cit. Stob. serm. 117. n. 272. legens :
τάρτες ἵστοι νέκυες —

v. 111. q. l. *δημιουρού*.

v. 115. cit. Erasm. prou. *Seruire scenæ*. Gilb. Cogn.
prou. Non est in ventum reflandum.

v. 119. & seqq. septem recit. Stob. serm. 3. n. 28. sed v.
120. & 121. sequor distinctionem ac lectionem m. sc.
cod. cum apud Stob. alias legatur :

ὅπλον ἐκάστῳ νέκυες θέσεις φύσιν ἡγεμόνετο,

ὅργιστι μὲν τοιδίστι παχ. — — —

Nam & *φύσις* *ἡγεμότος rectius* *auibus in specie tribui-*
tur, & pernitas *τάρλοις* *quodq. verè competit*, vnde
μετηνέμοις τάρλοις *vocatur*, *qui pernicitate pedum quasi*
cum ventis contendat. Anth. 4. cap. 4. Ep. 2. Et Equi ab
Homero in genere nunc *τάρλεις* appellantur, Il. e. 356.
nunc *ωκύποδες* odyss. σ. 262. nunc *ταρλάκις* Il. e. 614.

G

nunc

- nunc ἐλαφρότατοι θεῖαι οὐδεῦ. γ. 370. &c. Plutar. τιοῦ
 πεφύτατον, inquit, ἵπποι, καὶ ὄκοτατον. τοῦ τοῦ χρ. fol. 60.
 v. 122. placuit sequi lectionem notatam à Fr. Sylburgio,
 nec, ut videtur, improbatam, quod vulgata scriptura
 (τούργοις δ' αὐτοχύτοις καρέασιν) mendi suspicione libe-
 rari nequaquam possit.
 v. 131. cit. Gilb. Cog. prov. Vtric; fures, & qui, &c.
 v. 134. Intelligent pleriq; Pythagoricam εμφύχων στοχιώ.
 de qua mentio facta ad v. 67. aur. carm. Amerbachius
 aliter, quem vide.
 v. 137. Hinc Pythagoras praecepit τὸς μῷ φίλες ἐχθρε-
 μὴ ποιῶσι, τὸς δὲ ἐχθρες φίλες ἐργάσασθαι. Suid. π. u. La-
 ért. lib. 8. p. 581.
 v. 138. al. οὐ γελέον, sed sic actinē esset exponendum. Exodi
 22.7. vlt. κρέας (εὐ ἀγέω.) Σηράλων ἐκ ἔδεσθε. τὸ πωλεῖ
 Σπεργίατε αὐτό.
 v. 141. φάρμακον, quomodo & venenum, vox media. Eu-
 stath. II. fol. 352. Gell. 12.9. Vid. Hom. Odyss. δ. 230.
 v. 144. vid. Theogn. 105.
 v. 148. al. Στὸ εἰκεῖον βιβλῶν.
 v. 165. al. μυριότητα, κατ' ἐναλ. pro μύρια, per flores variis
 domum ceream adif.
 v. 186. similiter odyss. ζ. 182.
 v. 192. vid. Theog. v. 183.
 v. 205. & duos proximos cit. Stob. serm. 5. n. 37.
 v. 209. Leuit. 19. 32. Στὸ φροσώπῳ τολεῖ ἐξαράσθην &
 cano capiti affurges, Cic. i. de inuent. p. 52.
 v. 212. δασμὸς γατέος ὁφ. Terenio & Plauto demensum.
 Phorm. 1. 1. Stich. 1. 2. Luc. 16. 42. σιτομέτριον &c.
v. 214

- V. 214. σύματα γέρεν transl. à re literaria. Simili vsus
phraſi Plautus Pseud. 1. 5. in fine, qui & literatum
hinc vocat. Cas. 2. 6. qui Gr. est σύματα, Athen. lib. 14. p. 30.
fol. 658. vid. prov. Samij literati.
- V. 220. è Stob. serm. 71. n. 192.
- V. 228. ex eiusdem serm. 85. n. 219. V. 229. Gesn. legen-
dum fortè ſuſpic. — ετ' ἐν βιβλῷ, pro ἐνει-
- V. 230. cit. Plut. ταῦθ. fol. 2.
- V. 231. Ex eodem de aud. fol. 30. apud Clem. Alex. sine au-
toris mentione legitur: τοιλὰ πλανθῆαι δίζεμ. in fine
ε. τρωμ.
- V. 232. Ex Arist. Polit. 4. cap. 11.
- V. 233. Ex Athen. lib. 10. fol. 4. 18.
- V. 235. è Stob. serm. 54. n. 222.
- V. 236. citat Erasm. prov. Amaltheæ cornu: Et Hadr.
Iun. prov. Herculis cornu.
- V. 237. Suid. in ἀπαύτεω.
- V. 239. Phrynic. Ecl. dictionū Atticarū in γογγυσμὸς p. 64.
- V. 241. Clem. Alexand. τρωμ. 5. fol. 261. qui à Phocylide
ſignificari ait diuerſitatem angelorum, quorum alij boni
ſunt, alij mali, vel apoftatae, deſertores.
- V. 243. cit. Strabo lib. 10. circa finem. Vid. & Rhodigin.
lib. 18. cap. 26. Demodocus leuiter immutauit Anthol.
2. 43. allegauitq; ad iſum modum Erasm. prov. Lerij
mali.

PARTICVL A COMMENDATIO- NIS IN CARMINA PYTHAGORÆ AC PHOCYLIDIS ALIQUANTO YBERIORIS

S P E C I M I N I S L O C O

huc apposita.

D E I N V I D I A.

Phocyl.v. 67. & seqq.

INuidiæ verbum ductum est à nimis intuentio
do fortunam alterius, Cic. Tusc. 3 p. 194. b. Et 4. p.
212. b. Inuidentiam, inquit, (nam hoc nomine manu
vti, quam inuidia) esse dicunt ægritudinem suscep
ptam propter alterius res secudas, quæ nihil no
ceant intidenti. Gr. φθέρος describitur τάθος λύπης έπι
τητή τελείας οὐ πραγματία ab Etymol. fol. 793. qui dici purat
quasi φθέρος, fortè quod occidat aut tabefaciat, quos occupa
uit, iuxta Epigramma illud ἀδηλον, Anthol. 1. 83.

ο φθέρος εστι κάκος, έχει δέ τι καλόν εν αντίστοι.

Rabbi ἡ τέκνα σὺ φθορεῖς οὐ ματα τα καὶ ηγαδίλων.

Hoc est Interp. Vinc. Obsopœo.

Grande malum liuor, tamen est bonitatis in ipso
fig. 325. Non nihil: osorum lumina, corq; vorat.

Sed nolo hic plura de natura huius ritij: quam accurate
passim descriptam habes: nominatum apud Plutarchum de
inuidia, & odio, fol. 428. Stob. serm. 38. n. 139. Anthol.
lib. 1. cap. 38. & 2. cap. 51. Iohann. Spin. lib. 4. de tranquill.
animi. Francisc. Patriar. lib. 5. reg. instit. tit. 11. Nunc sal
tem videbimus, quibus Poëta noster argumentis præceptum
suum, quo inuidiam prohibet, fulciat. Primum autem ab
exemplis argumentatur, deinde rationem a fine petutam
annectit. Et exemplo quidem ritiuntur:

I. Deo-

1. Deorum, inter quos inferiores ait haud inuidere superieribus. Nam ita fascinati erant homines ethnici sūgmento suo de multitudine Deorum, vt alios alijs crederent superiores & potentiores, vt ex Timaeo Platonis, itemq; ex Homero, Hesiodo, Virgilio, & ceteris pāsim apparēt. De angelis Christianus idem rectius diceret, ex quo iam in bonitate atq; integritate sua confirmati sunt. Nam initio creationis quam fēdē Lucifer iste (Esa. 14. 12.) inuidia culpā lapsus fuerit, quantumq; vniuerso generi nostro ruinam vna (prob dolor) attulerit, doceatur alibi.

2. Lunæ, quæ licet & minor sit sole (Gen. 1. 16.) & adeò splendore ab illo supereatur, vt quicquid ex se terris ostendit, id omne ex Sole concipere necesse habeat, vt ferè loquitur Plinius lib. 2. cap. 9. itaq; tantum luce luceat alienā, vt Cicero somn. Scip. p. 128.a. tamen omnis interim expers est inuidia, contenta statione ac sorte, quam supremus ipsi rerum conditor assignauit.

3. Terræ. Habet quidem illa per se suam etiam magnitudinis laudem, vnde Poëta non verentur eam vocare à tei-
gora infinitam, Ili. π. 446. à teigisilu. Ili. v. 58. à teigator
Hesiod. Theogn. 878. lat. magnam. Georg. 4. 366. im-
mensam Ouid. Trist. 4. 2. 59. sed reuera tamen ad vni-
uersi cœli complexum quasi puncti instar obtinet, vt Cic. Tus. 1. p. 156. b. suffragante Plinio lib. 2. cap.
68. Et Seneca propterea ridens, hoc est punctum il-
lud, inquit, quod inter tot gentes ferro & igni di-
uiditur, præfat. qu. nat. Ad quam sententiam eleganter
allusit politissimas ille Scotorum Poëta lib. 1. sphæra v. 549
cuius verba non molestem, sphero, erit cognoscere:

Nec leuior labor est celo componere terram :
Ut collata simul cum sint ratione sagaci,
Percipias rerum sit quantula portio, verbis
Quam nos magnificis in regna superba secainus,
Partimur verbo, mercatur, sanguine fuso
Ducimus exiguae glebae de parte triumphos.
Illa etenim moles per se spectata seorsim,
Magna quidem ; si cum stellati tegmine cœli
Componas, puncti instar erit, velleminis, vnde
Condidit innumeros senior Gargetius orbes,
[* id est Democritus, qui ex atomis plures mun-
dos constari dixit.]

Talis igitur quamvis terræ sit conditio, tamen illam
quoq; ab inuidia Phocylides planè alienam esse, minimeq;
vel ob suam paruitatem, vel ob amplitudinem, aut virtu-
tem altitudinis cœli, ut Sirac loquitur [17. 31.] in-
dignari affirmat.

4. Fluminum, quorum eadem ad magnum & spaciosum
mare (Psal. 104. 25.) ratis, atq; terræ ad cœlum, & ad
solem Lunæ : nimis — & ei òubrovav èxœor, sempiternam
alunt concordiam : siquidem perpetuis inde oriuntur, & eō
recurrunt vicibus. Etsi enim, quod ortum eorum spectat
(nam quin mare influant, nemo dubitat ; notumq; Plauis
dictum Pœn. 3. 3.

Viam qui nescit, quâ deueniat ad mare,
Eum oportet amneum querere comitem sibi.
Ac vulgo dicitur :

Ad mare declivus currit citò vndiq; rius : —

Vndiq; per montes currunt in flumina fontes.)

Etsi, inquam, quod ortum spectat, discrepares sunt. Phi-
losopho-

losophorum sententia, nec ipsi Aristoteli videntur flumina
& fontes ex mari deriuari, Meteor. 1. 13. tamen pluris fa-
cienda scripturae sacrae autoritas, Eccl. 1. 7. & Sir. 40. 11.
cui & Homerius astipulatur Il. Ph. 196. nec Plato aliter in
Phaedone fol. 83. quamvis nonnihil de Tartaro figmenti ad-
missens: eis τέτο χάσμα, inquit, συγένεσι τάρτας οι ποτα-
μοί, καὶ εἰ τέτη τάλαι τάρτες ἐνέπεσαν, in hunc hiatum
omnia confluent flumina, atq; inde rursus om-
nia effluunt. Et veteres communiter sensisse τὸ δάκτα-
τον ἀρχὺν ἐν τῷ σώματι τῷ τάρτος θεατος, mare uni-
uersæ aquæ corpus atq; originem esse, scribit Arist.
Meteor. 2. 2. Quod Iulius Caesar Scaliger argumentis insu-
per validissimis confirmat, exercit. 50.

Hactenus exempla: sequitur ratio à causa finali, vel
τὸ βαθύτερον à danno, quo cum inuidia & inde nascens
discordia plurimum coniuncta est. Si dij discordes es-
sent, cœlum non consisteret.

Deos quod dicit, nuga, ac quid? quod ap. Hom. Il. v, vers.
32. Βάρος δὲ πολὺ περισσότερος τοῖς δίξια δυπλὸς ἔχοντες, pro-
fecti sunt ad bellum dij diuisum animum haben-
tes. Cetera autem verissima, & maxime quidem congrua
pronunciatio Christi: Omne regnum dissidens ad-
uersus se, desolatur, & omnis ciuitas aut domus
dissidens aduersus seipsum, non stabit. Matth. 12.
25. & alibi.

Addo autem pro appendice, suo interim cuig, relicto iu-
dicio, per Deos intelligi fortassis stellas posse, quarum ex-
emplum in hac causa non inepte usurpanteris. Nam primò
diuinitatem illi tributam hinc lucet cognoscere, quod Pla-

to vocat deūa ſea, diuina animalia, in Tim. fol. 1053. in
Cratylō verò nomen deos deriuatum censet à deo curro,
quia primi Graci, & hos imitati barbarorum complures
nulos deos agnouerint, niſi Solem, Lunam, Terram, Aſtra,
& Cælum, ut quæ perpetuo quodam cursu mearent ac
currerent. fol. 273. Cicero conſimili ſenſu in ſom. Scip. p.
128. ſtellas diuinis animatas mentibus dicit. Et Plotinuſ de communi Platonicorum ſententia aſtruit, ſtellas
non tantum ſentire, ſed etiam vota cognoscere
hominum, exaudire quoq;, ut ex eo refert Rhodigin.
ant. lec̄t. lib. 1. cap. 19.

Deinde ipſa nos docet ~~aut~~ ~~to~~ ~~lia~~ alias alijs tūm maiores
eſſe, vnde Astronomi quasdam faciunt prima magnitudinis,
quasdam ſecundæ, & ſic deinceps, ut monſtrant inter alios
Philander ad cap. 6. lib. 9. Vitruuij, & Ioseph. Scal. comm.
in Manil. p. 412. tum ſplendidiores, qua de re Scal. ibidem
p. præced. & D. Paul. 1. Cor. 15. 41. Nihilominus tamen
inter illas tanta eſt concordia, ut Pythagoræ atq; ipsum ſe-
cūris occaſione m dederint ſingendi mifificam illam harmo-
niam ſine Musicam cælitem, de qua Arist. de cœlo 2. 9.
Cic. in ſomn. Scip. p. 28. b. Macrobius in eodem lib. 2. cap.
1. Plin. hiſt. nat. 2. c. 3. & c. 22. alijs, plures. Et ſecus ſi
ſieret Cælum, uniuersus mundus conſiſtere non poſſet. Quò
facit locus Manilij ſub finem libri quinti :

Vtq; per ingentein populus deſcribitur urbein
Præcipuumq; Patres retinent, & proximū Equeſter
Ordo locum, populumq; Equiti, populoq; ſubire
Vulgus iners : videas etiam ſine nomine turbam :
Sic etiam magno quædam reſpondere Mundo

Hæc

Hæc Natura facit, quæ cœli condidit orbem.
Sunt stellæ procerum similes, sunt proxima primis.
Sidera, suntq; gradus, atq; omnia iuncta priori.
Maximus est populus, summo qui culmine fertur,
*Cui si pro numero vires Natura dedit,
Ipse suas æther flammulas sufferre nequirit,
Totus & accenso Mundus flagraret olymbo.

* al. l.

Sidera nam paribus si certent omnia flamnis,
Ipse suos ignes æther tolerare nequirit.

F I N I S.

G . 5

Notā-

Notatio σφαλμάτων,
Vbi tamen quedam non tam σφάλματα,
quam variantes lectiones, adeoq; no-
tarum qf. ωδη λειπόμενα.

Pyth. v. 6. scrib. προστι. 13. ἀσκεῖ, vt habet etiam in-
dex: Stob. l. ἄσκει, vt est in notis: ντρυνq; recte; sed
hoc hians magis. 35: ἄθευπτ. 40. ὅμρωσι. 70. ἐλαύηρος.
Lat. v. 41. diurnorum.

Phocyl. v. 8. πενίν, ἀδ. 25. βίο. 34. ἀρέσκει. 50. διωράσ
9. 62. ποτεῦται. 81. καλῆς. 93. λαός. 116. λύσις. 143. πεσ-
σούτ. 164. φρ., 168. ἀδ. στό, vt respon. versioni: licet ipse
quoq; versionis autor ἀλοχοτ. τίοτ. 217. αγνῶσαι. Lat. v. 95.
Sacrifica. 165. milleforos.

In Indice vocab. Αμετέρε. ἄνθρα pro ἀδ. ἀπατηθῆναι. ἀρ-
χηγ. ἀπόχυτοι, mutata lect. ratio est in notis. γαστρός. φ.
174. διάσοι. ὅστις χ. δέλτω. ίάσονται trib. loc. posteriorib. ἐπεὶ
pro ἐπι. ἐπωφελημ. ἔργονται. ἐπίτυμα. Θρεψόσεον, quomodo &
in κέρας θηρέο. ἰχευτο. τίχοι, tametsi neq; hoc vit. καθίσαι.
κακῶν λόγ. In textu est παύσεις eodem sensu. καλῆς. κατι-
γνήτης καζέθυμο. κτερέσται αὐτοκ. sic vulgò; de mutatione
vid. not. κτήνες θητοῖς, hic discrepant versiones. Compo-
sitio autem ista facta ad vulgatam: Amerbach. & Neand.
aliter. κυνός λόγισαι. πειράματα πεν. al. ζειν, quod & ad πε-
νίν obseru. πέπτης κ. πέμπτης ἀπέξ. fine π. intermedio. πειν,
non πεν. πολυτελάκυτα ξείνεις, vt & paulò ante monitum.
πολὺς ρ. πενίζεις. σεμέδ. συνίσαι. τίμεσι.

Deinde mutandi numeri: vt ἀπατε extat v. φ. 28. non.
24. εἰ φ. 213. σπενίζεις. π. 44. ἔχοντ. πημ. π. 54. ἦ. φ. 188.
Θητοῖς τίχοι. π. 46. καὶ etiam φ. 114. καζέθυμο. βιόται φ. 156 ὁ,
τι. π. 26. πειρά καζέθυμο. π. 37. πειρ φ. 135. σαυτός. π. 14.
φανυλίδεω φ. 239.

Vel tollendi, vt in φεοτίζει prior: in τὸ τέλος posterior:
in θεῖς εἰς εἰς. intermedium; in πάντα postremus.

Tūm

Tum de fragmentis è Iust. M. & Stob. aureis carminibus
adiectis inserendæ sequentes voces:

ἀνίσα π. 77.

(ἄλοι φ. 241.)

αὐτὸς π. 76.

βίηλοι π. 77.

[Δίμενο φ. 186. pro quo irrep.
fit δέσμια.]

εἰ τις ἐγεῖ π. 73.

εἴμι π. 73.

εἰπεῖν π. 74 - 75.

ἐρεσ ibid.

ἔνος π. 73.

ἱπθεστε θύρες π. 77.

ἥρος π. 73.

ἥρος π. 77.

ἵσου π. 74.

κατεικῆν π. 75.

κέσμον σύνεσι π. 74.

κύκλι π. 75.

μόνον π. 75.

[ξενίς πολυωλάγκτυ (al.

πενίς) φ. 36.]

ὁφείλει (εἰτεν) π. 73.

ὅτε π. 73 - 74.

περὶ εὐος π. 73.

πειστεισκακῶν (al. λύσιας)

π. 61.

πιποίκη π. 76.

πιποίκη ibid.

[πολλὰ φ. 232.]

[πώλοις φ. 121. pro vulg.

πολλῷ vid. notas.]

Στήσας κόσμον π. 74.

οὐκετοῖσι π. 77.

τέτε π. 76.

τέτη π. 74.

ὦ π. 76.

In Catalogo loc. comm. pro Avaritia scrib. Amicitia.

In scholij Cam. Pyth. octern. E.p. 6. fac. b.lin. 18. με-
λυμ. pag. 7.b.lin. 6. οὐνάς lin. 12. τετρατ.

In notis ad text. Pyth. v.3. locus Xenoph. est 4. memo-
rab. fol. 803. v.87. Similiterq; Sext.

In schol. Cam. Phocyl. linea 7. à princ. σιγματίων. Suid.
habet σιγματίων lin. 10. à fin. διπλοσ.

In notis ad tex. v. 5. Sib.f.v.20. pro v.21.hi qu. v.28. in
leco Sibyll. verū vlt. εἰδωλοθ. v.96. ad vers. 22.

F I N I S.

LIPSIAE
MICHAEL LANTZENBERGER
EXCVDEBAT.

Impensis THOMAE SCHÜRERI
Bibliopolæ.

Anno

M. DCIII.

Cg 2570

(x 260 9447)

VD 77

Farbkarte #13

B.I.G.

Centimetres

Inches

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
------	------	-------	--------	-----	---------	-------	---------	-------

Blue

Cyan

Green

Yellow

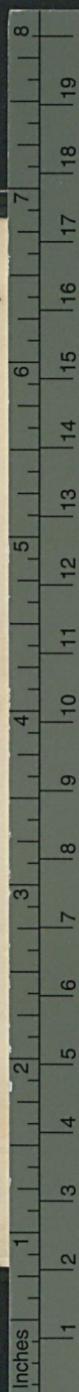
Red

Magenta

White

3/Color

Black

YTHAGORÆ
C PHOCYLIDIS
ARMINA GRÆCOLA-
, cum indice dupli-, uno vo-
cabulorum & phrasium, altero loco-
rum communium, edita à
VVOLFGANGO
SEBERO Sulano,
stris Schleusingensium Scholæ Rectore.
edunt hypomnemata Gr. IOACH.
CAMERARII, & Notæ.

LIPSIAE
Michaël Lantzenberger excudebat.
Anno M. D. C. IIII.